

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

**ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງ
ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ
05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)**

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຂຽນເປັນອັກສອນຫຍໍ້ວ່າ (ຄຊກມດ) ແມ່ນການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງຂອງລັດຖະບານທີ່ບໍ່ປະຈຳການ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນເສນາທິການຊ່ວຍວຽກລັດຖະບານ ໃນການສຶກສາ, ຄົ້ນຄ້ວາກຳນົດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ນິຕິກຳ, ແຜນດຳເນີນງານ, ແຜນງານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາສິນທິສັນຍາ, ສັນຍາ ແລະ ຖະແຫຼງການຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ສິດທິເດັກ, ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແນ່ໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການມີຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນທຸກດ້ານ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ ຕິດພັນກັບການສຶກສາອິບຣິມ ແລະ ພັດທະນາເດັກຢ່າງຮອບດ້ານ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຂະບວນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ຈັດພິມໂດຍ:

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ (ຄຊກມດ)
ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຕັ້ງຢູ່ຊັ້ນ 3 ຕຶກສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ
ຖະໜົນທ່າເດື່ອ, ເມືອງ ສີສັດຕະນາກ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
ໂທລະສັບ: 021 316715; ແຟັກ: 021 316716

ສະຫງວນລິຂະສິດ

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ
05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)
ພິມປີ 2021
ພິມຄັ້ງທີ 1 (ສະບັບພາສາລາວ)
ຈຳນວນ: 1,000 ຫົວ

ສະໜັບສະໜູນການພິມໂດຍ:

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດກອງທຶນເພື່ອປະຊາກອນ (UNFPA) ແລະ ອົງການຮ່ວມມືສາກົນ ສ. ເກົາຫຼີ (KOICA)
ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ສຳລັບເດັກ (UNICEF)

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 577 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28.09.2021

ດໍາລັດ

ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ
ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ສະບັບເລກທີ 015/ສພຊ, ລົງວັນທີ 23 ທັນວາ 2014;
- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນ ພຶດສະພາ ສະບັບເລກທີ 03/ລບ, ລົງວັນທີ 25 ພຶດສະພາ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ, ສະບັບເລກທີ 113/ຄຊກມດ, ລົງວັນທີ 08 ກໍລະກົດ 2021.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025).
- ມາດຕາ 2 ມອບໃຫ້ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດໍາເນີນງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.
- ມາດຕາ 3 ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.
- ມາດຕາ 4 ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

(Handwritten mark)

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
(Signature and official seal)

ພັນຄາ ວິພາວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ

ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ

ເລກທີ 206 /ຄຊກມດ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 ກັນຍາ 2021

ບົດແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງ

ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ສະບັບເລກທີ 56/ສພຊ, ລົງວັນທີ 23 ທັນວາ 2014.
- ອີງຕາມ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ສະບັບເລກທີ 110/ນຍ, ລົງວັນທີ 27 ມີນາ 2017.
- ອີງຕາມ ດຳລັດຂອງລັດຖະບານ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ສະບັບເລກທີ 75/ລບ, ລົງວັນທີ 30 ກໍລະກົດ 2021.

I ຈຸດປະສົງ ແລະ ລະດັບຄາດໝາຍຂອງບົດແນະນຳ

1. ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງ ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ທິດທາງ, ຄາດໝາຍ ແລະ ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກັບຈຸດພິເສດຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ.
2. ເພື່ອກຳນົດໜ້າທີ່, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກົນໄກການປະສານງານຂອງບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025).

3. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ແມ່ນແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງພັກຄັ້ງທີ XI, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 10 ປີ (2016-2025).

II ລັກສະນະຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

1. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ເປັນແຜນໄລຍະກາງທີ່ກຳນົດຂອບເຂດລວມຂອງການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ຊຶ່ງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງແຜນຈະໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍອອກເປັນແຜນດຳເນີນງານເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ປະຈຳປີ.
2. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ແບ່ງອອກເປັນສອງແຜນດຳເນີນງານໃຫຍ່ຄື: ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025):
 - 2.1. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ກຳນົດ 3 ເປົ້າໝາຍ, 14 ແຜນວຽກບຸລິມະສິດ ແລະ ວຽກຈຸດສຸມບຸລິມະສິດຈຳນວນໜຶ່ງ.
 - 2.2. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ກຳນົດ 4 ເປົ້າໝາຍ, 12 ແຜນວຽກຈຸດສຸມ ແລະ ວຽກຈຸດສຸມບຸລິມະສິດຈຳນວນໜຶ່ງ.

III ເປົ້າໝາຍຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

1. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)
 - 1.1. ເປົ້າໝາຍທີ 1: ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ສະໜັບສະໜູນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຫລຸດລົງ
 - 1.2. ເປົ້າໝາຍທີ 2: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈຳເປັນ

- 1.3. ເປົ້າໝາຍທີ 3: ການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການຕິດຕາມປະເມີນຜົນ.
2. **ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດພ້ອມປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)**
 - 2.1. ຂົງເຂດແຜນງານທີ 1: ເພີ່ມທະວີການປະສານງານ ແລະ ຕິດຕາມຂອງຫຼາຍຂະແໜງ ການເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນທຸກສະຖານທີ່
 - 2.2. ຂົງເຂດແຜນງານທີ 2: ການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ, ລວມທັງການຂຸດຮິດທາງເພດ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
 - 2.3. ຂົງເຂດແຜນງານທີ 3: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ
 - 2.4. ຂົງເຂດແຜນງານທີ 4: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຢູ່ໃນຄອບຄົວ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ

IV ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດພ້ອມປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

1. **ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດພ້ອມປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)**
 - 1.1. **ຄາດໝາຍການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງ**
 - 1) ອັດຕາຂອງແມ່ຍິງທີ່ຖືກຄວາມຮຸນແຮງຈາກຄູ່ຮ່ວມນອນຂອງຕົນ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໃນສາມປະເພດຂອງຄວາມຮຸນແຮງ (ຮ່າງກາຍ, ເພດ ແລະ ຈິດໃຈ) ຫລຸດລົງຈາກ 30,3% ເປັນ 15%
 - 2) ອັດຕາສ່ວນແມ່ຍິງທີ່ຖືກຄວາມຮຸນແຮງໃນຊ່ວງຊີວິດໜຶ່ງ ຫລຸດລົງຈາກ 15,3% ເປັນ 6%.
 - 3) ມາດຕະຖານທາງສັງຄົມ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິທີ່ປ້ອງກັນການໃຊ້ມາດຕະການລົງໂທດທີ່ຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 30%.
 - 1.2. **ຄາດໝາຍການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງ**
 - 1) ແມ່ຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍ/ລອດຊີວິດຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານກົດໝາຍ, ດ້ານ ສຸຂະພາບ ແລະ ສັງຄົມ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 2% (2015) ເປັນ 20% ໃນປີ 2025.
 - 1.3. **ຄາດໝາຍການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ**
 - 1) ບັນດາຕົວຊີ້ບອກ ສຳລັບປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ແຜນດັ່ງກ່າວບັນລຸ 80%

2. ຄາດໝາຍສູງຊັ້ນ ຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດພ້ອມຢ່າງກັນ ແລະ ລົບລ້າງ ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ເດັກ 05ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

- 1) ອັດຕາຂອງເດັກອາຍຸ 1-14 ປີ ທີ່ປະສົບກັບມາດຕະການໆປະຕິບັດວິໄນຕ່າງໆ ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງ ທາງຈິດໃຈ ແລະ ການລົງໂທດທາງຮ່າງກາຍໃນໄລຍະໜຶ່ງເດືອນຜ່ານມາ.
- 2) ອັດຕາຂອງພໍ່ແມ່/ຄູ/ຜູ້ເບິ່ງແຍງເດັກອາຍຸ 1-14 ປີທີ່ເຊື່ອວ່າການລົງໂທດທາງຮ່າງກາຍແມ່ນຈາເປັນສຳ ລັບການລ້ຽງດູ, ການດູແລ ຫຼື ການສຶກສາອົບຮົມເດັກຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໃນ ສປປ ລາວ.

V ວຽກຈຸດສຸມຕົ້ນຕໍທີ່ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເພື່ອ ໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍ ໃນແຜນດຳເນີນແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 05ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

1. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 05ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

1.1 ວຽກການປັບປຸງນັດສະນະຄະຕິ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ສະຖານທີ່ເຮັດ ວຽກ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ສະໜັບສະໜູນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ

- 1) ສ້າງເອກະສານ/ຄູ່ມືໃນການປຸກຈິດສຳນຶກວຽກຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃຫ້ກັບ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ.
- 2) ສ້າງ ຫຼື ຜະລິດສື່ໂຄສະນາຜ່ານສື່ຕ່າງໆ ທີ່ເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ສັງຄົມເຫັນຄວາມສຳຄັນໃນການປ້ອງກັນບໍ່ ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ລາຍການ ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ວາລະສານ, ໜັງສືພິມ, ເວັບໄຊ ແລະ ເຟສບຸກ.
- 3) ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກ ຜ່ານສື່ມວນຊົນຕ່າງໆ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງຂະບວນການທີ່ຕິດພັນ ກັບວັນສຳຄັນຂອງແມ່ຍິງ ເປັນຕົ້ນ: ວັນສາກົນເພື່ອລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 25 ພະຈິກ (ກິດຈະກຳ ເຄື່ອນໄຫວ 16 ວັນ) ແລະ ວັນແມ່ຍິງສາກົນ 8 ມີນາ.
- 4) ປັບປຸງຫຼັກສູດ ແລະ ອຸປະກອນ ການຮຽນ-ການສອນທີ່ເປັນສິ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ລົບລ້າງລ້າງການ ຈຳແນກ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.
- 5) ສ້າງກົນໄກລະບົບການລາຍງານການບໍລິການແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນ ໂດຍ ສະເພາະການລວນລາມທາງເພດໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.
- 6) ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າກົກເຈົ້າເຫລົ່າ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ການ ຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ການລົບລ້າງຮີດຄອງປະເພນີ, ຫັດສະນະຄະຕິ, ແລະ ວັດທະນະທຳອັນແກ່ຫລ້າຫລັງທີ່ກົດໜ່ວງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ເປັນ ອັນຕະລາຍ, ລວມທັງການແຕ່ງດອງກ່ອນໄວ.

- 7) ປຸກລະດົມການເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ທ່ານຊາຍທີ່ມີຕໍາແໜ່ງ, ຜູ້ຊົງຄຸນນະວຸດທິ, ຜູ້ນໍາທາງສາສະໜາ, ເຈົ້າກົກເຈົ້າເຫຼົ່າ, ຄູ-ອາຈານ, ຜູ້ບໍລິຫານຂັ້ນສູງ ໃນພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການດ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.

1.2 ວຽກການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຈໍາເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ

- 1) ສ້າງມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານສຸຂະພາບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມໃຫ້ກັບແພດໝໍ ໃນການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໂດຍສະເພາະ: ການຄັດກອງ/ກໍານົດຜູ້ເຄາະຮ້າຍຖືກຄວາມຮຸນແຮງໂດຍຄູ່ຮັກ/ຄູ່ຮ່ວມຊີວິດໃກ້ຊິດ, ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ, ການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການຮັກສາສຸກເສີນ, ການກວດ ແລະ ໃຫ້ການຮັກສາຜູ້ເຄາະຮ້າຍທີ່ຖືກຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ, ການປະເມີນ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບຈິດ, ການບັນທຶກທາງການແພດ.
- 2) ສ້າງມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການຊ່ວຍເຫຼືອ ທາງດ້ານຂະບວນການຍຸຕິທໍາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ; ຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານຍຸຕິທໍາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄອຍະການ, ຄະນະສານ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາ ກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ການພິຈາລະນາຄະດີ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.
- 3) ສ້າງມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານສັງຄົມຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ພ້ອມທັງຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຜູ້ບໍລິການຄໍາປຶກສາ, ນັກສັງຄົມສົງເຄາະ, ທະນາຍຄວາມ, ພະນັກງານຍຸຕິທໍາ.....
- 4) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ພະນັກງານແພດ ໝໍ, ພະນັກງານຍຸຕິທໍາ, ທະນາຍຄວາມ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄອຍະການ, ຄະນະສານ, ຜູ້ພິພາກສາ, ຜູ້ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ນັກສັງຄົມສົງເຄາະ ໃນການບໍລິການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.
- 5) ເອົາໃຈໃສ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໂດຍສະເພາະການຊ່ວຍເຫຼືອ:
 - ທາງດ້ານສຸຂະພາບ: ການຄັດກອງ/ກໍານົດຜູ້ເຄາະຮ້າຍຖືກຄວາມຮຸນແຮງໂດຍຄູ່ຮັກ/ຄູ່ຮ່ວມຊີວິດໃກ້ຊິດ, ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ, ການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການຮັກສາສຸກເສີນ, ການກວດ ແລະ ໃຫ້ການຮັກສາຜູ້ເຄາະຮ້າຍທີ່ຖືກຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ, ການປະເມີນ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບຈິດ, ການບັນທຶກທາງການແພດ.
 - ທາງດ້ານຂະບວນການຍຸຕິທໍາ: ການສືບສວນ-ສອບສວນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ແລະ ໄອຍະການ ແລະ ການພິຈາລະນາຄະດີຂອງສານ.
 - ທາງດ້ານສັງຄົມ: ການບໍລິການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນພາວະວິກິດ, ການບໍລິການສາຍດ່ວນ, ການສະໜອງທີ່ພັກເຊົາທີ່ປອດໄພ, ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາດ້ານຈິດຕະວິທະຍາສັງຄົມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ເບິ່ງແຍງເດັກທີ່ຕິດຕາມມານໍາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ.
- 6) ສ້າງຄູ່ມື, ແຜນພັບ, ໂປດສເຕີ ພ້ອມທັງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ໃນ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.

1.3 ວຽກການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ໄດ້ຮັບການ ປັບປຸງ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການ ຕິດຕາມປະເມີນຜົນ

- 1) ສ້າງ ຖານຂໍ້ມູນລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຖານຂໍ້ມູນຂອງສາກົນ.
- 2) ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຖານຂໍ້ມູນ ການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ທາງດ້ານ ສຸຂະພາບ, ຂະບວນການຍຸຕິທຳ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ໃສ່ກັນໄດ້ເພື່ອສະດວກໃນການຕິດຕາມ ກໍລະນີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຖານຂໍ້ມູນຂອງສາກົນ.
- 3) ສ້າງກົນໄກການປະສານ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໃນຫຼາຍຂະແໜງການ ໃນຂັ້ນ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

2. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

2.1. ວຽກການປະສານງານ ແລະ ຕິດຕາມຂອງຫຼາຍຂະແໜງ ການເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມ ຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນທຸກສະຖານທີ່

- 1) ສ້າງມາດຕະຖານການດຳເນີນງານສຳລັບການລາຍງານ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ກໍລະນີການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ.
- 2) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບປົກປ້ອງ ເດັກ ໂດຍການຄົ້ນຄ້ວາທາງເລືອກຕ່າງໆໃນການສ້າງລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການປົກ ປ້ອງເດັກ (CPMIS) ເພື່ອເກັບກຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຢ່າງທັນການ ແລະ ຍືນຍົງ;

2.2. ວຽກການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ, ລວມທັງ ການຂຸດຄົ້ນທາງເພດ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ

- 1) ສ້າງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ໂດຍສຸມໃສ່ແກ້ໄຂການ ລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນທາງເພດເດັກ;
- 2) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດ, ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ໂດຍຜ່ານຂໍ້ຕົກລົງສອງຝ່າຍ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ແຜນງານ/ກົນໄກການຮ່ວມມືເພື່ອຕິດຕາມ, ປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງລະຫວ່າງປະເທດຕໍ່ເດັກ, ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ;
- 3) ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືກັບອົງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຂອງສາກົນ, ແລກປ່ຽນ ແລະ ປັບປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເດັກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ຮັບເອົາຂໍ້ມູນຫຼັກຖານດິຈິຕອນເພື່ອ ສືບສວນ ແລະ ດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ຕໍ່ເຄື່ອນຍ້າຍອາຊະຍາກຳທີ່ຮັບຜິດຊອບການຂາຍ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນທາງເພດເດັກ, ລວມທັງສື່ອອນລາຍ.

- 4) ສ້າງຫຼັກສູດການສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດໃນການສືບສວນການກໍ່ອາຊະຍາກໍາທາງເພດເດັກທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາເວັບມິດ (dark webs), ລວມທັງວິທີການສືບສວນທີ່ເຂົ້າໃຈເດັກໃນລະຫວ່າງການສືບສວນຄະດີອາຍາ;
- 5) ສ້າງຫຼັກສູດການສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ໄອຍະການໃນການດໍາເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທໍາຜິດ, ຜູ້ຊຸດຮິດ ແລະ ຜູ້ຄ້າຂາຍເດັກຜ່ານທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ;
- 6) ສ້າງກົນໄກການສົ່ງຕໍ່ ແລະ ກົນໄກການລາຍງານໃນບັນດາຂະແໜງຍຸຕິທໍາ, ເຕັກໂນໂລຊີ (ICT) ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມເພື່ອຕິດຕາມກວດກາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເອກະສານ/ອຸປະກອນລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກຢູ່ໃນສື່ອອນລາຍ;
- 7) ສ້າງສູນກາງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ການກວດກາ, ການວິເຄາະ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ແນວໂນ້ມທີ່ດີຂຶ້ນກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍລະຫວ່າງໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະດັບຊາດ
- 8) ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານບໍລິການສັງຄົມ ແລະ ຄູ ໃນລະດັບຊາດ ແລະ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວິທີການກຳນົດ, ການລາຍງານ ແລະ ການຊ່ວຍຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ
- 9) ຮັບຮອງເອົາມາດຕະຖານສໍາລັບການດໍາເນີນງານເພື່ອປະສານງານ, ລາຍງານ ແລະ ຊ່ວຍໃນການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍໂດຍເຊື່ອມໂຍງກັບລະບົບປົກປ້ອງເດັກ;
- 10) ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍໄດ້ເຂົ້າເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ປອດໄພ, ໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍງທາງການແພດ ແລະ ດ້ານຈິດຕະສາດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານກົດໝາຍ, ການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະຊີວິດ, ການສະໜັບສະໜູນດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ, ກິລາ ແລະ ການພັກຜ່ອນ ແລະ ການປະຕິບັດທາງສາສະໜາ ແລະ ວັດທະນະທໍາ ເພື່ອສົ່ງເສີມການກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ ແລະ ການຟື້ນຟູ; ການຮ້ອງທຸກທີ່ເປັນມິດຕໍ່ເດັກ ແລະ ກົນໄກການລາຍງານທີ່ມີຄວາມງ່າຍດາຍຕໍ່ເດັກ, ການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ການພິຈາລະນາຄະດີ ທີ່ເຂົ້າໃຈເດັກ.

2.3. ວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ

- 1) ສ້າງຫຼັກສູດ ແລະ ວິທີການສິດສອນທີ່ເຂົ້າໃຈເຖິງບັນທັດຖານສັງຄົມ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ - ຊາຍ ແລະ ປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ການຮຸກຮານ ແລະ ການລໍ້ລຽນ, ລວມເອົາທັກສະໃນການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ຈິດໃຈເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ. ພ້ອມທັງທົບທວນ, ປັບປຸງ/ສ້າງນະໂຍບາຍ ເພື່ອປັບປຸງລະບົບ, ຄວາມອາດສາມາດແລະ ທັກສະໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນທົ່ວລະບົບການສຶກສາ;
- 2) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຄູສອນກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງດູແລເດັກ, ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການປົກປ້ອງທາງດ້ານຈິດຕະສາດ, ສົ່ງເສີມການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານຈິດວິທະຍາ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການພົວພັນລະຫວ່າງໂຮງຮຽນກັບຊຸມຊົນ; ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ທີ່ເນັ້ນໜັກຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຖານະຜູ້ລາຍງານທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ວິທີການເຂົ້າໄປຊ່ວຍເຫຼືອ;

- 3) ເຊື່ອມໂຍງນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງເຂົ້າກັບການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ, ໂພຊະນາການ ແລະ ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ ເພື່ອເພີ່ມບັນດາປັດໃຈທີ່ປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.
- 4) ເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ທາງວາຈາ, ການຮຸກຮານ ແລະ ການລ້ຽງກັນໃນໂຮງຮຽນ ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບໃນໂຮງຮຽນ ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ, ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ, ຄູ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມໃນໂຮງຮຽນທີ່ປອດໄພ ແລະ ສະເໝີພາບ ແລະ ສິ່ງເສີມສາຍພົວພັນໃນທາງບວກລະຫວ່າງນັກຮຽນດ້ວຍກັນ; ໃຫ້ຄວາມຮູ້ໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ມີໃຫ້ເດັກ ເພື່ອລາຍງານຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ສະຖານທີ່ ສາມາດຊອກຫາການສະໜັບສະໜູນ
- 5) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເດັກໃນການປ້ອງກັນ, ການແກ້ໄຂ ແລະ ຕິດຕາມການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ໃຫ້ເດັກມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເດັກໃນການປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂ ແລະ ຕິດຕາມການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ.

2.4. ວຽກການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຢູ່ໃນຄອບຄົວ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ

- 1) ສ້າງແຜນວາດການບໍລິການ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ ເດັກທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ສ້າງກົນໄກການລາຍງານທີ່ເປັນມິດຕໍ່ເດັກ ສໍາລັບກໍລະນີຂອງຄວາມຮຸນແຮງ ຢູ່ພາຍໃນຊຸມຊົນ ແລະ ໂດຍຜ່ານໂຮງຮຽນ. ພ້ອມທັງສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ, ຄູອາຈານ, ຜູ້ເຮັດວຽກສັງຄົມສົງເຄາະ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການລາຍງານ ແລະ ການ ສົ່ງຕໍ່ລະຫວ່າງຫຼາຍຂະແໜງການທີ່ສ້າງຂຶ້ນສໍາລັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.
- 2) ໃຫ້ບໍລິການສູນທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວໃນການປົກປ້ອງເດັກທີ່ປອດໄພ, ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານກໍລະນີ, ການສະໜັບສະໜູນທາງກົດໝາຍ ແລະ ການບໍລິການພື້ນຟູ ສໍາລັບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກທີ່ລອດຊີວິດຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ການລ່ວງລະເມີດ, ການຊຸດຮິດ ແລະ ການຄ້າປະເວນີເດັກຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ.
- 3) ພັດທະນາທັກສະຊີວິດໃຫ້ແກ່ໄວໜຸ່ມ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ ແລະ ສິ່ງເສີມຄວາມເມດຕາ, ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ;
- 4) ສ້າງສື່ໂຄສະນາທີ່ເໝາະສົມກັບເດັກ ເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາຊົນເຜົ່າເພື່ອສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບສິດທິເດັກ ແລະ ການບໍລິການທີ່ມີໃຫ້ແກ່ເດັກ, ລວມທັງການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອ;
- 5) ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຜ່ານລາຍການໂທລະພາບ/ວິທະຍຸ ແລະ ໂທລະໂຄ່ງ ກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງການຊຸດຮິດທາງເພດ, ລວມທັງການປົກປ້ອງເດັກ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ຈິດຕະສາດ (MHPSS), ການປົກປ້ອງເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ, ການປ້ອງກັນການຊຸດຮິດທາງເພດ, ການຄ້າປະເວນີເດັກ, ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ ແລະ ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳການແຕ່ງດອງຂອງເດັກ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງໃນທຸກສະຖານທີ່.

VI ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ

1. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

1.1. ເປົ້າໝາຍທີ 1 ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ພຶດຕິກຳຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ສະໜັບສະໜູນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຫຼຸດລົງ.

1) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.1 ໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງຂະບວນການຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນທົ່ວສັງຄົມ ມອບໃຫ້ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຮັບຜິດຊອບຫຼັກປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

2) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.2 ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງຢູ່ໃນສະຖາບັນການສຶກສາ ມອບໃຫ້ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

3) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.3 ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ສະຖານທີ່ອອກແຮງງານ, ໃນການຈັດຕັ້ງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ມອບໃຫ້ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ ຮັບຜິດຊອບຫຼັກ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບສູນກາງສະຫະພັນກຳມະບານລາວ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

4) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.4 ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຊຸມຊົນ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະສານສົມທົບກັບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

5) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.5 ການປຸກລະດົມບັນດາກຸ່ມຄົນສະເພາະໃຫ້ມີບົດບາດໃນການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ມອບໃຫ້ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຮັບຜິດຊອບຫຼັກປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

6) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.6 ການແກ້ໄຂບັນດາປັດໄຈທີ່ເປັນສາເຫດພາໃຫ້ເກີດມີຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ມອບໃຫ້ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ປະສານສົມທົບກັບກະນຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

1.2. ເປົ້າໝາຍທີ 2 ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈໍາເປັນ

1) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.1 ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈໍາເປັນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ມອບໃຫ້ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ປະສານສົມທົບກັບສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້

2) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.2 ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈໍາເປັນທາງດ້ານຂະບວນການຍຸຕິທໍາ ມອບໃຫ້ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງຍຸຕິທໍາ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

7) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.3 ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິ ການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈໍາເປັນທາງດ້ານສັງຄົມ ມອບໃຫ້ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ຮັບຜິດຊອບຫຼັກ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ, ກະຊວງຍຸຕິທໍາ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

1.3. ເປົ້າໝາຍທີ 3 ການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການຕິດຕາມ ປະເມີນຜົນ.

1) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.1 ນິຕິກໍາ ແລະ ນະໂຍບາຍ ໄດ້ຮັບການທົບທວນ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງໃໝ່ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ແລະ ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ຮັບຜິດຊອບຫຼັກ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

2) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.2 ຖານຂໍ້ມູນ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ໃນທັງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ມອບໃຫ້ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະສານສົມທົບກັບ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງຍຸຕິທໍາ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

3) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.3 ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ງົບປະມານຮັບໃຊ້ວຽກງານໄດ້ຮັບການຈັດສັນຢ່າງເໝາະສົມ ມອບໃຫ້ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

4) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.4 ການປະສານງານ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນສະເພາະການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ມອບໃຫ້ ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ, ອົງການ ໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍ ທີ່ວາງໄວ້.

5) ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.5 ການຕິດຕາມ ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຮັບຜິດຊອບຫຼັກ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມ ໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

2. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

2.1. ເປົ້າໝາຍທີ 1 ເພີ່ມທະວີການປະສານງານ ແລະ ຕິດຕາມຂອງຫຼາຍຂະແໜງ ການເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມ ຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນທຸກສະຖານທີ່

1) ວຽກຈຸດສຸມ 1.1 ການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ ແລະ ການຕິດຕາມ ຍ່າງເປັນລະບົບກ່ຽວກັບການ ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນປະເທດ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຮັບຜິດຊອບຫຼັກ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາ, ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຂະແໜງການ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຂະແໜງຍຸຕິທຳ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້

2) ວຽກຈຸດສຸມທີ 1.2 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງກ່ຽວກັບຖານຂໍ້ມູນຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໂດຍຜ່ານການສ້າງ ລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະສານສົມທົບກັບ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ , ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງ ແລະ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

2.2. ເປົ້າໝາຍທີ 2 ການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ, ລວມທັງການຂຸດຄົ້ນ ທາງເພດ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.

1) ວຽກຈຸດສຸມທີ 2.1 ສະຖາບັນ ທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງ ທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍໂດຍຜ່ານການວາງແຜນທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ການສ້າງຫຼັກຖານ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການບັງຄັບ ໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍ ມອບໃຫ້ ກະຊວງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ ປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມາທິ

ການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງ ຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດ ຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້

2) ວຽກຈຸດສຸມທີ 2.2 ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເພື່ອດ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ ມອບໃຫ້ ກະຊວງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ ປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະກາມາທິການແຫ່ງ ຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນ ຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມ ຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

3) ວຽກຈຸດສຸມທີ 2.3 ຍົກສູງຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ຜູ້ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ເພື່ອຕອບ ໂຕ້ບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງທັນສະພາບການ ມອບໃຫ້ ກະຊວງເຕັກ ໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງຍຸຕິທຳ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ອົງການໄອຍະການ ປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ- ສັງຄົມ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມ ໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

4) ວຽກຈຸດສຸມທີ 2.4 ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ການບໍລິການ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ມີ ຄຸນນະພາບ ແລະ ທັນເວລາ ແກ້ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ ມອບໃຫ້ ສູນກາງ ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມ ສະຫງົບ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ກະຊວງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນ ງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

5) ວຽກຈຸດສຸມທີ 2.5 ການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍຢ່າງມີປະສິດຕິຜົນ ໂດຍຜ່ານການສຶກສາເປົ້າໝາຍ, ການລະດົມຊຸມຊົນ, ການປຸກຈິດສໍານົກ, ການຝຶກອົບຮົມທັກສະ ແລະ ການປ່ຽນແປງ ບັນທັດຖານສັງຄົມໃນທຸກຂັ້ນ ມອບໃຫ້ຄະນະກໍາມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະສານສົມທົບ ກະຊວງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ ແລະ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍ ທີ່ວາງໄວ້.

2.3. ເປົ້າໝາຍທີ 3 ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ

1) ວຽກຈຸດສຸມທີ 3.1 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບ ການຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນມອບໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ປະສານສົມທົບກັບຄະນະກໍາ ມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ແລະ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນ ຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມ ຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

2) ວຽກຈຸດສຸມທີ 3.2: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂທຸກໆ ຮູບແບບຂອງຄວາມຮຸນແຮງໃນຂັ້ນໂຮງຮຽນ ມອບໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

3) ວຽກຈຸດສຸມທີ 3.3 ເພີ່ມຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະຂອງເດັກ ໃນການປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ຢູ່ອ້ອມໂຮງຮຽນມອບໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

2.4. ເປົ້າໝາຍທີ 4 ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຢູ່ໃນຄອບຄົວ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ

1) ວຽກຈຸດສຸມທີ 4.1 ການສະໜອງການບໍລິການແກ້ໄຂທີ່ມີຄຸນນະພາບໃຫ້ແກ່ເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍມອບໃຫ້ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ ປະສານສົມທົບກັບສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

2) ວຽກຈຸດສຸມທີ 4.2 ຫັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງເດັກ, ພໍ່ແມ່ ແລະ ສະມາຊິກຊຸມຊົນ ໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງ ໄປສູ່ການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

VII ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດພ້ອມປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

1. ການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ

- 1) ການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ: ການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ດຳເນີນດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ແລະ ວິທີການ ເປັນຕົ້ນສັບຊ້ອນເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການສຶກສາ, ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ທາງກວ້າງ ແລະ ທາງເລິກ ແລະ ການສ້າງກິດຈະກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ.
- 2) ການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ສິດສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ: ການສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແມ່ຍິງຮູ້ຈັກສິດທິຂອງຕົນ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການນຳໃຊ້ສິດທິກ່າວລວມທັງ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ແມ່ຍິງດ້ວຍການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ແມ່ຍິງມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ມີຊີວິດທີ່ດີຂຶ້ນ.

- 3) ການສົ່ງເສີມສິດທິເດັກ: ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນ ດ້ວຍການສ້າງສະຖິຕິສໍານຶກກ່ຽວກັບສິດທິຂອງເດັກ, ການເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູ, ການສຶກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຕາມໄວອາຍຸທີ່ເໝາະສົມຂອງເດັກ.
- 4) ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ເປັນຕົ້ນ ຄະນະ ໄກ່ເກ້ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ, ໜ່ວຍງານໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ຕາໜ່ວງ ຫຼື ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ, ອົງການໄອຍະການ ປະຊາຊົນ ແລະ ສານປະຊາຊົນ ດ້ວຍການບໍາລຸງ, ສ້າງ, ຈັດຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສໍາມະນາແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ ພ້ອມກັນນັ້ນ ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ປະກອບບົບປະມານ, ທຶນຮອນ, ບຸກຄະລາກອນ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຢ່າງເໝາະສົມ.
- 5) ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ: ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ເປັນວຽກທີ່ສໍາຄັນ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ແຜນການກ່ຽວກັບການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ.
- 6) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງການຈັດຕັ້ງໃນສັງຄົມ: ການຈັດຕັ້ງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົ່ງເສີມສິດ ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ໃນການປຸກຈິດສໍານຶກ, ໃນການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບ ການ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳກ່ຽວກັບການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົບທົບ, ຮ່ວມມື ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດນະໂຍບາຍ, ກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
- 7) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ: ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສຶກ ສາອົບຮົມ, ຕັກເຕືອນສະມາຊິກອື່ນ ໃນຄອບຄົວຕົນ ໃຫ້ເຄົາລົບສິດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ສົ່ງເສີມ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຕ້ານທຸກພຶດຕິກຳທີ່ເປັນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ສົ່ງເສີມແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃນຄອບຄົວໃຫ້ມີການພັດທະນາຢ່າງຮອບດ້ານ.
- 8) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແມ່ຍິງ: ແມ່ຍິງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຼດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ ແລະ ຂອງແມ່ຍິງດ້ວຍກັນ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານປ້ອງ ກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ບໍ່ໃຫ້ເອົາຄວາມເຊື່ອຖື ແລະ ຮິດຄອງ ປະເພນີເປັນສິ່ງກົດໜ່ວງຕົນເອງ.
- 9) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຊາຍ: ຜູ້ຊາຍ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການປ້ອງກັນການໃຊ້ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ປັບປຸງພຶດຕິກຳ ແລະ ຍຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ມີທັດສະນະ ຄະຕິທີ່ດີ, ເຄົາລົບສິດສ່ວນບຸກຄົນຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໄດ້ໃຊ້ສິດສະເໝີພາບຍິງຊາຍ ແລະ ສິດທິເດັກ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ບໍ່ໃຫ້ເອົາຄວາມເຊື່ອຖື ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີເປັນຂໍ້ອ້າງເພື່ອໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ.

2. ການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ

- 1) ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານສັງຄົມສົງເຄາະ.
- 2) ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ: ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ເປັນຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຈິດໃຈ, ກົດໝາຍ ແລະ ສຸຂະພາບ ໃຫ້ດຳເນີນໃນທຸກໄລຍະ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາອັນເນື່ອງມາຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ລວມທັງ ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສິດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ແລະ ສິດຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ
- 3) ທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວທີ່ປອດໄພ: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ແຍກອອກຈາກຜູ້ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຊຶ່ງບໍ່ມີທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ເດັກທີ່ຕິດຕາມ ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວທີ່ປອດໄພ ຈາກສະຫະພັນແມ່ຍິງ ແລະ ຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການແລະສັງຄົມ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ອາຫານ, ຢາປົວພະຍາດ, ເຄື່ອງນຸ່ງຮົ່ມ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ຂອງສອຍ ທີ່ຈຳເປັນຕາມຄວາມເປັນຈິງ.
- 4) ການເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູເດັກ: ເດັກທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ດ້ວຍການກະທຳຂອງພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງ ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູ ຈາກຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຖ້າຫາກວ່າການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງນັ້ນ ມີຄວາມສ່ຽງຈະສືບຕໍ່ ແລະ ຍາດຕິພົບອື່ນ ກໍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂທີ່ຈະເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູເດັກ.
- 5) ການແພດ: ໄດ້ຮັບການກວດ, ປິ່ນປົວ ແລະ ຍັ້ງຢືນສຸຂະພາບ; ໄດ້ຮັບຄຳປຶກສາແນະນຳດ້ານສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ຈິດບຳບັດ.
- 6) ກົດໝາຍ: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານກົດໝາຍ ດ້ວຍການໄດ້ຮັບຄຳປຶກສາ, ຄຳແນະນຳ ດ້ານກົດ ໝາຍ, ມີທະນາຍຄວາມ ຫຼື ຜູ້ປົກປ້ອງອື່ນ ເປັນຕົວແທນໃນການຕໍ່ສູ້ຄະດີ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະ ໂຫຍດຂອງຕົນ.
- 7) ເສດຖະກິດ: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ທຸກຍາກ ຫຼື ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ານເສດຖະກິດຈາກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນດ້ານ ການເງິນ, ການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນ ຫຼື ປະກອບການອາຊີບໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ສາມາດເຄື່ອນ ໄຫວຫາລ້ຽງຊີບ ແລະ ກຸ້ມຕົນເອງທາງດ້ານເສດຖະກິດ.
- 8) ການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທີ່ເປັນເດັກ, ແມ່ຍິງທີ່ກຳລັງສຶກສາຢູ່ ຫຼື ເດັກທີ່ ຕິດຕາມມານຳຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຕ້ອງໄດ້ຮັບໂອກາດໃນການສືບຕໍ່ສຶກສາຢູ່ໂຮງຮຽນ ຫຼື ສະຖານການສຶກສາ ບ່ອນຜູ້ກ່ຽວຮຽນຢູ່ ຫຼື ຢູ່ໂຮງຮຽນ ຫຼື ສະຖານການສຶກສາອື່ນ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ຊຶ່ງຂະແໜງການສຶກ ສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ.
- ສຳລັບ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂສຶກສາຕໍ່ ກໍມີສິດໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ ກ່ຽວມີວຽກເຮັດງານທຳ, ມີລາຍຮັບ ແລະ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ຊຶ່ງຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

- 9) ການກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ ຊຶ່ງພະນັກງານສັງຄົມສົງເຄາະ, ນັກສັງຄົມສົງເຄາະ, ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປະເມີນ ສະພາບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ຄອບຄົວ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍດຳລົງຊີວິດຢູ່. ຖ້າເຫັນວ່າຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ມີຄວາມພ້ອມໃນການກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສະພາບແວດ ລ້ອມເດີມແລ້ວ ພະນັກງານສັງຄົມສົງເຄາະ, ນັກສັງຄົມສົງເຄາະ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປະສານກັບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອນຳສິ່ງຜູ້ກ່ຽວກັບຄືນ ແລະ ມີການຕິດຕາມໃນແຕ່ໄລຍະ.
- ໃນກໍລະນີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ບໍ່ສາມາດກັບຄືນ ຫຼື ບໍ່ຢາກກັບຄືນນັ້ນ ພະນັກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ຫຼື ນັກ ສັງຄົມສົງເຄາະ ຕ້ອງປະສານກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາສະຖານທີ່ທີ່ ປອດໄພ ແລະ ເໝາະສົມໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ.
3. ງົບປະມານທີ່ຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ແມ່ນຂຶ້ນກັບງົບປະມານ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ຈັດສັນໃຫ້.

VIII ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້

ກົນໄກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ ປະເມີນຜົນ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມພາກທີສາມ ມາດຕະການ ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນຂໍ້ III ແລະ ຂໍ້ IV ຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນ ແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025).

IX ການສ້າງແຜນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ

1. ບັນດາ ຄຸກມດ ສ້າງແຜນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນ ແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃນຂະ ແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕົນ ໃຫ້ ຄຸກມດ:
 - ສ້າງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃນຂະແໜ ງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ສິ່ງໃຫ້ ຄຸກມດ ພາຍໃນວັນທີ 30 ພຶດສະພາ ຂອງ ທຸກໆ ປີ.
 - ສະຫຼຸບລາຍງານປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ວາງທິດທາງແຜນການໃນໄຕມາດຕໍ່ໄປ ສິ່ງໃຫ້ ຄຸກມດ ພາຍໃນວັນ ທີ 10 ຂອງເດືອນສຸດທ້າຍຂອງໄຕມາດ.
 - ສະຫຼຸບຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃນຂະແໜ ງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ ແລະ ແຜນການ 6 ເດືອນທ້າຍປີ ໃຫ້ ຄຸກມດ ພາຍໃນວັນ ທີ 30 ພຶດສະພາ ຂອງທຸກໆປີ.
 - ສະຫຼຸບຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃນຂະແ ໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕົນ ປະຈຳປີ ສິ່ງໃຫ້ ຄຸກມດ ພາຍໃນວັນທີ 30 ພະຈິກ ຂອງທຸກໆປີ.

2. ຄຊກມດ ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ປະຈຳແຕ່ລະໄລຍະ.
- ສະຫຼຸບລາຍງານປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ວາງທິດທາງແຜນການໃນໄຕມາດຕໍ່ໄປ ສິ່ງໃຫ້ ລັດຖະບານ ພາຍໃນ ວັນທີ 20 ຂອງເດືອນສຸດທ້າຍຂອງໄຕມາດ.
 - ສະຫຼຸບຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃນຂະແໜງ ການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ ແລະ ແຜນການ 6 ເດືອນທ້າຍປີ ແລະ ຄາດຄະເນທິດທາງ ແຜນການປີຕໍ່ໄປ ສິ່ງໃຫ້ ລັດຖະບານ ພາຍໃນວັນທີ 15 ມິຖຸນາ ຂອງທຸກໆ ປີ.
 - ສະຫຼຸບຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃນຂະ ແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕົນ ປະຈຳປີ ແລະ ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປີຕໍ່ໄປ ສິ່ງໃຫ້ ຄຊກມດ ພາຍ ໃນວັນທີ 15 ທັນວາ ຂອງທຸກໆປີ.
3. ໂຄງຮ່າງ ແລະ ແບບຟອມໃນການສະຫຼຸບລາຍງານ ປະຈຳໄຕມາດ, 6 ເດືອນ ແລະ ປີ ຄຊກມດ ຈະອອກແບບ ແລະ ສິ່ງໃຫ້ ຄຊກມດ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງຫາກ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ປະທານ

ສຈ.ປອ. ກິແກ້ວ ໄຂຄຳພິທູນ

ສາລະບານ

ອາລຳພະບົດ	I
ພາກທີໜຶ່ງ: ສະຫຼຸບຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ (2014-2020)	1
ກ. ສະຫຼຸບຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ (2014-2020)	1
I. ສະພາບແວດລ້ອມພາກພື້ນ, ສາກົນ ແລະ ພາຍໃນ	1
1. ສະພາບແວດລ້ອມພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.....	1
2. ສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນ.....	2
II. ຜົນສຳເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ (2014-2020)	2
1. ແຜນງານທີ 1: ທົບທວນນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ, ສ້າງຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນ ຄ້ວາ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ.....	2
1.1. ການທົບທວນນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ.....	2
1.2. ການສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ.....	3
1.3. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນລະບົບປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.....	3
2. ແຜນງານທີ 2: ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.....	4
2.1. ການໂຄສະນາປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງຂະບວນການຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນທົ່ວສັງຄົມ	4
2.2. ການປະຕິບັດສິດສະເໜີພາຍຍິງ-ຊາຍ, ມອບສິດເປັນເຈົ້າໃຫ້ແມ່ຍິງ	5
2.3. ການຮ່ວມມືກັບສື່ມວນຊົນ	6
2.4. ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາ.....	6
2.5. ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ສະຖານທີ່ອອກແຮງງານໃນຂະແໜງການຈັດຕັ້ງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ	7
2.6. ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຊຸມຊົນ.....	7
3. ແຜນງານທີ 3: ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.....	7
3.1. ການເບິ່ງແຍງດູແລ, ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ມອບສິດເປັນເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.....	7
3.2. ການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ...9	
3.3. ການປະສານງານ ແລະ ເຊື່ອມສານ.....	10
ຂ. ສະຫຼຸບຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ (2014-2020)	11
I. ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ພາຍໃນ	11
1. ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ.....	11
2. ສະພາບພາຍໃນ.....	12

II.	ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ (2020-2014).....	13
1.	ແຜນງານທີ 1: ທົບທວນນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ, ສ້າງຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ.....	13
1.1.	ການທົບທວນນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ.....	13
1.2.	ການສ້າງລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນສະຖິຕິກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ	17
1.3.	ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ	17
2.	ແຜນງານທີ 2: ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.....	21
2.1.	ການໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງຂະບວນການຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນທົ່ວສັງຄົມ	21
2.2.	ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນເຮືອນ ແລະ ຄອບຄົວເດັກ.....	22
2.3.	ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ.....	23
2.4.	ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນຊຸມຊົນ.....	25
2.5.	ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ	25
2.6.	ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນສະຖານທີ່ເບິ່ງແຍງດູແລເດັກ ແລະ ສະຖານທີ່ໃນລະບົບຍຸຕິທຳ	26
3.	ແຜນງານທີ 3: ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.....	27
3.1.	ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຢູ່ໃນຄອບຄົວ	27
3.2.	ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ.....	28
3.3.	ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນຊຸມຊົນ.....	28
3.4.	ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນສະຖານທີ່ອອກແຮງງານ	30
3.5.	ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນສະຖານທີ່ໃນລະບົບດູແລເດັກ ແລະ ສະຖານທີ່ໃນລະບົບຍຸຕິທຳ	31
ຄ.	ຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້	32
I.	ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ	32
1.	ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ	32
2.	ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ	33
II.	ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້.....	34
1.	ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ	34
2.	ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ	34
	ພາກທີສອງ: ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2025-2021).....	36
ກ.	ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025).....	36
I.	ສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ຂອງສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ພາຍໃນ	36
1.	ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ.....	36
2.	ສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນ	37

II.	ຈຸດປະສົງລວມ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ	37
1.	ຈຸດປະສົງລວມ.....	37
2.	ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ.....	38
3.	ເປົ້າໝາຍ	38
III.	ບັນດາແຜນວຽກຈຸດສຸມຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 05 ປີຄັ້ງທີ II (2025-2021)	38
1.	ເປົ້າໝາຍທີ 1: ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ສະໜັບສະໜູນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຫລຸດລົງ.....	38
1.1.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.1: ໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງຂະບວນການຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນທົ່ວ ສັງຄົມ.....	40
1.2.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.2: ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງຢູ່ໃນສະຖາບັນການສຶກສາ ..	41
1.3.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.3: ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ສະຖານ ທີ່ອອກແຮງງານ, ໃນການຈັດຕັ້ງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.....	41
1.4.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.4: ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຊຸມຊົນ	42
1.5.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.5: ການປຸກລະດົມບັນດາກຸ່ມຄົນສະເພາະໃຫ້ມີບົດ ບາດໃນການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.....	43
1.6.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.6: ການແກ້ໄຂບັນດາປັດໄຈທີ່ເປັນສາເຫດພາໃຫ້ເກີດມີຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.	43
2.	ເປົ້າໝາຍທີ 2: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈຳເປັນ	44
2.1.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.1: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈຳເປັນ ທາງດ້ານສຸຂະພາບ	44
2.2.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.2: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈຳເປັນ ທາງດ້ານຂະບວນການຍຸຕິທຳ	48
2.3.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.3: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈຳເປັນ ທາງດ້ານສັງຄົມ.....	51
3.	ເປົ້າໝາຍທີ 3: ການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ໄດ້ຮັບການ ປັບປຸງ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການ ຕິດຕາມປະເມີນຜົນ.....	55
3.1.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.1: ນິຕິກຳ ແລະ ນະໂຍບາຍ ໄດ້ຮັບການທົບທວນ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງໃໝ່ເລັ່ງ ໃສ່	55
3.2.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.2: ຖານຂໍ້ມູນ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນທັງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ	56
3.3.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.3: ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ງົບປະມານຮັບໃຊ້ວຽກງານໄດ້ຮັບການຈັດສັນຢ່າງເໝາະ ສົມ	56
3.4.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.4: ການປະສານງານ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນສະເພາະການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ມີ ປະສິດທິພາບ.	57

3.5. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.5: ການຕິດຕາມ ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ	58
---	----

ຂ. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2025-2021)

I ຈຸດປະສົງ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ	59
1. ຈຸດປະສົງ	59
2. ຍຸດທະສາດ	59
3. ເປົ້າໝາຍ	60
II ບັນດາຂົງເຂດຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 5 ປີຄັ້ງທີ II (2025-2021).....	60
1. ເປົ້າໝາຍທີ 1: ເພີ່ມທະວີການປະສານງານ ແລະ ຕິດຕາມຂອງຫຼາຍຂະແໜງການເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນທຸກສະຖານທີ່	60
1.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.1: ການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ ແລະ ການຕິດຕາມ ຢ່າງເປັນລະບົບກ່ຽວກັບ ການການຊ່ວຍເຫຼືອໃນປະເທດ	60
1.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 1.2: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງກ່ຽວກັບຖານຂໍ້ມູນຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໂດຍຜ່ານ ການສ້າງລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດ.....	61
2. ເປົ້າໝາຍທີ 2: ການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ, ລວມທັງການຊຸດ ຮີດທາງເພດ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ	62
2.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 2.1: ສະຖາບັນ ທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຮຸນ ແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍໂດຍຜ່ານການວາງແຜນທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ການສ້າງຫຼັກຖານ, ການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍ.....	62
2.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 2.2: ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເພື່ອຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນ ແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.....	63
2.3. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 2.3: ຍົກສູງຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ຜູ້ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ເພື່ອ ຕອບໂຕ້ບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງທັນສະພາບການ	64
2.4. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 2.4: ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ການບໍລິການ ແລະ ການ ຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ທັນເວລາ ແກ້ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມ ອອນລາຍ.....	65
2.5. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 2.5: ການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍຢ່າງມີປະສິດຕິ ຜົນໂດຍຜ່ານການສຶກສາເປົ້າໝາຍ, ການລະດົມຊຸມຊົນ, ການປຸກຈິດສຳນຶກ, ການຝຶກອົບຮົມທັກສະ ແລະ ການປ່ຽນແປງບັນທັດຖານສັງຄົມໃນທຸກຂັ້ນ.....	66
3. ເປົ້າໝາຍທີ 3: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ	67
3.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 3.1: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍກ່ຽວ ກັບການຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ.....	68
3.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 3.2: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂ ທຸກໆຮູບແບບຂອງຄວາມຮຸນແຮງໃນຂັ້ນໂຮງຮຽນ.....	68
3.3. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 3.3: ເພີ່ມຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະຂອງເດັກ ໃນການປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກຄວາມ ຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ຢູ່ອ້ອມໂຮງຮຽນ	69

- 4. ເປົ້າໝາຍທີ 4: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຢູ່ໃນຄອບຄົວ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ .. 70
 - 4.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 4.1: ການສະໜອງການບໍລິການແກ້ໄຂທີ່ມີຄຸນນະພາບໃຫ້ແກ່ເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍ. 71
 - 4.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 4.2: ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງເດັກ, ພໍ່ແມ່ ແລະສະມາຊິກຊຸມຊົນ ໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງ ໄປສູ່ການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ..... 71

ພາກທີສາມ: ຫຼັກການ, ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ກົນໄກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) 73

- I ຫຼັກການ 73
 - 1. ຫຼັກການໃນການຊ່ວຍເຫລືອແມ່ຍິງທີ່ຖືກຄວາມຮຸນແຮງ 73
 - 2. ຫຼັກການໃນການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 74
 - 3. ຫຼັກການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ 75
- II ແຫຼ່ງທຶນ..... 76
 - 1. ແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ 76
 - 2. ແຫຼ່ງທຶນການຊ່ວຍເຫຼືອ 76
- III ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 76
 - 1. ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ (ຄຊກມດ) 76
 - 2. ຄວາມຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະຂະແໜງການ 77
- IV ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ..... 81

ອາລຳພະບົດ

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ I (2014-2020) ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ໂດຍດຳລັດຂອງລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 167/ລບ, ລົງວັນທີ 15 ພຶດສະພາ 2014. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດສະບັບດັ່ງກ່າວ ປະກອບດ້ວຍສອງແຜນດຳເນີນງານໃຫຍ່ໃນ ເອກະສານດຽວ ຄື:

- ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 2014-2020
- ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 2014-2020

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະ 5 ປີ ຜ່ານມາ ໄດ້ມີຜົນສຳເລັດທີ່ພື້ນເດັ່ນ ເປັນຕົ້ນ: ໄດ້ສຳເລັດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃນເດືອນ ທັນວາ 2014. ສ້າງຄວາມ ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຍຸຕິທຳສຳລັບເດັກ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນດ້ານກົງ ຈັກການຈັດຕັ້ງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ສ້າງຄູ່ມືກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂ ແລະ ດຳເນີນຄະດີເດັກ ຂອງ 4 ພາກສ່ວນຍຸຕິທຳ ພ້ອມທັງການຝຶກອົບຮົມຍົກສູງຂີດຄວາມສາມາດ ຂອງພະນັກງານ ອົງການປົກຄອງບ້ານທີ່ເຮັດຮັບຜິດຊອບວຽກງານ ດັ່ງກ່າວ. ສຳເລັດປຶ້ມຄູ່ມືການຕິດຕາມ ກວດກາການດຳເນີນຄະດີເດັກ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານໄອຍະການເດັກ; ຂະຫຍາຍການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ສັງຄົມສົງເຄາະແກ່ ເດັກ. ຝຶກອົບຮົມຄະນະແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ; ຝຶກອົບຮົມວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍໃຫ້ພະນັກ ງານຜູ້ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງກົດໝາຍຂອງພະແນກຍຸຕິທຳແຂວງ ແລະ ທ້ອງການຍຸຕິທຳເມືອງ; ຝຶກອົບຮົມ ວຽກງານການເອົາເດັກໄປເປັນລູກລ້ຽງ; ຝຶກອົບຮົມວຽກງານການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂການກະທຳຜິດຂອງເດັກ ໃຫ້ຄະນະຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂການກະທຳຜິດຂອງເດັກ ຂັ້ນແຂວງ. ນັບແຕ່ປີ 2015-2019 ມີຄະດີເດັກເຂົ້າມາສານປະຊາຊົນທົ່ວປະເທດ ມີທັງໝົດ 1.170 ເລື່ອງ ໃນນັ້ນ, ເດັກກະທຳຜິດຈຳນວນ 1.204 ຄົນ, ຍິງ 23 ຄົນ, ຊາຍ 1.183 ຄົນ; ເດັກຖືກຕັດອິດສະຫຼະພາບ 189 ຄົນ, ນອກນັ້ນແມ່ນໂທດປັບໃໝ ແລະ ໂທດສຶກສາອົບຮົມ.

ຝຶກອົບຮົມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານແພດ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ກ່ຽວກັບເຕັກນິກວິທີການກວດ, ປິ່ນປົວ ແລະ ການໃຫ້ຄຳປຶກສາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບຈິດໃຈ, ການປະສານງານ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະ ຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ຢູ່ໂຮງໝໍສູນກາງ 07 ແຫ່ງ, ນັບແຕ່ ປີ 2017- 2019 ໄດ້ໃຫ້ການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ລວມທັງໝົດ 170 ຄົນ ຍິງ 157 ຄົນ ຊາຍ 13 ຄົນ; ໃນນັ້ນມີຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ 140 ຄົນ ເປັນຍິງ 139; ຊາຍ 01 ຄົນ; ຄວາມຮຸນແຮງທາງຮ່າງກາຍ 24 ຄົນ; ຍິງ 7 ຄົນ; ຊາຍ 17 ຄົນ.

ສະໜອງສະຖານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ ສຳລັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈຳນວນ 02 ແຫ່ງທີ່ເປັນຂອງລັດຖະບານ ຄື: ສູນໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ-ເດັກນ້ອຍ ແລະ ສູນຮັບຕ້ອນຊົ່ວຄາວ ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງມີສູນຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຈຳນວນ 3 ສູນຄື: ສູນຂອງອົງການບ້ານຈຸດສຸມສາກົນ ທີ່ ແຂວງ ຈຳປາສັກ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ສູນບ້ານແສງສະຫວ່າງ ທີ່ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ. ສູນໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງ ແມ່ຍິງ-ເດັກນ້ອຍ ໄດ້ສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອອັນຈຳເປັນ 5 ດ້ານ ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ເຊັ່ນ: ສະຖານທີ່ພັກເຊົາທີ່ ປອດໄພຊົ່ວຄາວ (ລວມມີອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍອັນຈຳເປັນ, ການບຳບັດພື້ນຟູທາງດ້ານຈິດໃຈ), ການຊ່ວຍ ເຫຼືອດ້ານກົດໝາຍ, ດ້ານການແພດ, ການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ການສົ່ງກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ. ນັບແຕ່ປີ 2014-2020 ມີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ, ຂົ່ມຂຶ້ນທຳຊຳເລົາ, ຄ້າມະນຸດ ແລະ ກຸ່ມສ່ຽງຈາກການຄ້າມະນຸດ ມາພັກເຊົາຢູ່ສູນ 558 ຄົນ, ໃນນັ້ນ ຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ ມີ 154 ຄົນ ເປັນຍິງ 138 ແລະ ຊາຍ 16; ສູງກວ່າ 18 ປີ ມີ 404 ຄົນ ແມ່ຍິງ 344 ຄົນ ແລະ ຊາຍ 60 ຄົນ.

ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມທັກສະຊີວິດແກ່ເດັກນ້ອຍ ໄວໜຸ່ມໃນຊຸມຊົນ ໄດ້ຈຳນວນ 22.976 ເທື່ອຄົນ; ຝຶກວິຊາຊີບໃຫ້ແກ່ໄວໜຸ່ມ ແລະ ພໍ່ແມ່ຜູ້ບົກຄອງໄດ້ ຈຳນວນ 210 ຄົນ, ຍິງ 89 ຄົນ; ນຳສິ່ງເດັກເຂົ້າເຮັດວຽກໄດ້ ຈຳນວນ 62 ຄົນ, ເປັນເຈົ້າຂອງກິດຈະການ ຈຳນວນ 07 ຄົນ; ມີເຄືອຄ່າຍເຮັດວຽກເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງ ເດັກທັງໝົດ ຈຳນວນ 423 ຄົນ, ເປັນຕົວແທນຢູ່ຊຸມຊົນທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບອຸດສະກຳທ່ອງທ່ຽວ 684 ຄົນ ແລະ ເປັນຕົວແທນ ຜູ້ປະກອບການ 197 ຄົນ ເຊັ່ນ: ຂັບລົດຕຸກງ ແລະ ຄ້າຂາຍຕາມທ້ອງຖະໜົນ.

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນສອງວຽກໃຫຍ່ຄືກັບ ແຜນດຳເນີນງານຄັ້ງທີ I :

- ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)
 - ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)
- ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

ທີ່ຈະບັນລຸຄາດໝາຍຂອງຈຸດໝາຍລວມປະກອບມີ 3 ແຜນງານ ຄື:

1. ເປົ້າໝາຍທີ 1: ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ພຶດຕິກຳຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກແລະ ສັງຄົມ ທີ່ສະໜັບສະໜູນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຫລຸດລົງ.
2. ເປົ້າໝາຍທີ 2: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈຳເປັນ
3. ເປົ້າໝາຍທີ 3: ການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການຕິດຕາມປະເມີນຜົນ.

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

ທີ່ຈະບັນລຸຄາດໝາຍຂອງຈຸດໝາຍລວມປະກອບມີ 4 ຂົງເຂດບຸລິມະສິດ ຄື:

1. ຂົງເຂດບຸລິມະສິດທີ 1: ເພີ່ມທະວີການປະສານງານ ແລະ ຕິດຕາມຂອງຫຼາຍຂະແໜງການເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນທຸກສະຖານທີ່
2. ຂົງເຂດບຸລິມະສິດທີ 2: ການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ, ລວມທັງການຂຸດຮິດທາງເພດ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ
3. ຂົງເຂດບຸລິມະສິດທີ 3: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ
4. ຂົງເຂດບຸລິມະສິດທີ 4: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຢູ່ໃນເຮືອນ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ

ພາກທີໜຶ່ງ: ສະຫລຸບຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ (2014-2020)

ກ. ສະຫລຸບຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ (2014-2020)

I. ສະພາບແວດລ້ອມພາກພື້ນ, ສາກົນ ແລະ ພາຍໃນ

1. ສະພາບແວດລ້ອມພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ປີ 2015, ສະມັດຊາໃຫຍ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາຂອບການພັດທະນາໂລກໃໝ່ ສຳລັບປີ 2016-2030, ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDGs). ການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງດີ, ໂດຍມີເປົ້າໝາຍສະເພາະຂອງ SDG 5.2, "ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງທຸກຮູບແບບຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທຸກຄົນໃນຂົງເຂດພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ລວມທັງການຄ້າມະນຸດ ແລະ ທາງເພດ ແລະ ການຊຸດຮີດອື່ນໆ".

ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ມີຮາກເຫງົ້າມາຈາກຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນດ້ານອຳນາດລະຫວ່າງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ເປັນທີ່ມີການແຜ່ລາມຢ່າງມີດຽບ, ໃນທົ່ວໂລກໄດ້ມີການສ້າງຂະບວນການເພື່ອຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໃນຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ແລະ ມີການກະທຳຫຼາຍຂຶ້ນໃນການຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງແລະເດັກຍິງ,ເປີດໂອກາດໃຫ້ແມ່ຍິງທີ່ຖືກຄວາມຮຸນແຮງກ້າອອກມາເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງ ເປັນການສະແດງອອກຂອງການທຳລາຍຄວາມມີດຽບຂອງແມ່ຍິງຜູ້ຖືກຄວາມຮຸນແຮງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໄດ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ແມ່ຍິງໃນທຸກປະເທດ ແລະ ໃນທຸກກຸ່ມເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ທຸກສະຖານທີ່ ແລະ ທຸກລະດັບການສຶກສາ. ລ່າສຸດ ແມ່ນມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຂອງຄູ່ຮ່ວມງານ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ ໃນ 106 ປະເທດທີ່ໄດ້ຢຶກໃຫ້ເຫັນວ່າ 17,8% ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງອາຍຸ 15 ຫາ 49 ປີທີ່ເຄີຍແຕ່ງງານ ຫລື ຍັງຢູ່ໃນສະຖານະແຕ່ງງານໄດ້ປະເຊີນກັບຄວາມຮຸນແຮງທາງຮ່າງກາຍ ຫລື ທາງເພດໂດຍຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ມີຄວາມໃກ້ຊິດໃນໄລຍະປະຈຸບັນ ຫລື ໃນໄລຍະ 12 ເດືອນຜ່ານມາ. ຕົວເລກດັ່ງກ່າວເຫັນວ່າ ແມ່ຍິງມີປະສິບການຈາກການຖືກຄວາມຮຸນແຮງໃນຊ່ວງຊີວິດຈາກຄູ່ຮ່ວມຊີວິດສູງເຖິງ 30%; ຄວາມຮຸນແຮງໃນໄລຍະ 12 ເດືອນຜ່ານມາ ເກີດຂຶ້ນຫລາຍໃນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ (24,3 ເປີເຊັນ), ແຕ່ຂໍ້ມູນລະດັບໂລກ ແລະ ພາກພື້ນແມ່ນບໍ່ສາມາດວິເຄາະໄດ້ເນື່ອງຈາກການຈຳກັດຂໍ້ມູນ.

¹ Report of the Secretary-General E/CN.6/2020/3

2. ສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນ

ຜົນການສໍາຫຼວດລະດັບຊາດກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນຫົວຂໍ້ “ສຸຂະພາບ ແລະ ປະສົບການຊີວິດຂອງແມ່ຍິງ” ຢູ່ ສປປ ລາວ ປີ 2014 ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງຈາກຜູ້ເປັນຜົວ ຫຼື ຄູ່ຮັກໃນຊ່ວງຊີວິດຂອງແມ່ຍິງດັ່ງນີ້: ຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍແມ່ນ 11,6%; ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ 7,2%, ອັດຕາຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດໃນກຸ່ມໄວໜຸ່ມອາຍຸລະຫວ່າງ 15-19 ປີ ແມ່ນ 12,9%; ໃນນັ້ນຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຈິດໃຈ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກແມ່ນປະເພດຄວາມຮຸນແຮງທີ່ແມ່ຍິງພົບພໍ້ເປັນປົກກະຕິ, ອັດຕາຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຈິດໃຈແມ່ນ 26,2%; ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງດ້ານຮ່າງກາຍ, ແລະ ທາງເພດທີ່ບໍ່ແມ່ນຄູ່ຮັກເປັນຜູ້ກະທໍາ ກວມເຖິງ 15,3%. ແມ່ຍິງແຕ່ອາຍຸ 15 ປີ ຖືກຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຄູ່ຮັກກະທໍາຄວາມຮຸນແຮງທາງຮ່າງກາຍກວມອັດຕາ 4,2%; ທາງເພດ 5,3%.

ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ກໍໄດ້ມີດໍາເນີນການສຶກສາລະດັບຊາດໃນຫົວຂໍ້ “ຄາດຄະເນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ຈໍາເປັນຂອງຫລາຍພາກສ່ວນສໍາລັບໃຫ້ບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໃນ ສປປ ລາວ” ປີ 2016, ຜົນການສໍາຫຼວດພົບວ່າຄວາມຕ້ອງການຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈໍາເປັນເຂົ້າໃນການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃນໄລຍະ 2015-2017 ຂະແໜງການທີ່ຕ້ອງລົງທຶນໃສ່ແມ່ນ: ບໍລິການສາຍດ່ວນ 24 ຊ.ມ, ສູນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານສຸຂະພາບ, ບ້ານພັກສຸກເສີນ, ບໍລິການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແມ່ນເທົ່າກັບ 669.942 ໂດລາສະຫະລັດ ເທົ່າກັບ 0,25% ຂອງ GPD; ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງເຫັນວ່າຍັງບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມແຜນຄາດຄະເນ ເຊິ່ງມາຈາກຫຼາຍສາເຫດປັດໄຈ ທີ່ໄດ້ກໍານົດຢູ່ໃນພາກສະຫຼຸບສັງລວມ.

II. ຜົນສໍາເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ (2014-2020)

1. ແຜນງານທີ 1: ທົບທວນນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກໍາ, ສ້າງຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ

1.1. ການທົບທວນນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກໍາ

ສປປ ລາວ ໄດ້ອອກກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ສະບັບເລກທີ 56/ສພຊ, ລົງວັນທີ 23 ທັນວາ 2014 ຖືກຮັບຮອງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 015/ສພຊ, ລົງວັນທີ 23 ທັນວາ 2014 ແລະ ປະກາດໃຊ້ ໂດຍລັດຖະດໍາລັດຂອງປະທານປະເທດ ສະບັບເລກທີ 031/ປປທ, ລົງວັນທີ 30 ມັງກອນ 2015. ກົດໝາຍດັ່ງກ່າວເປັນເຄື່ອງມືນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການເພີ່ມການປ້ອງກັນ, ປົກປ້ອງ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ຍົກສູງຖານະບົດບາດ, ກຽດສັກສີຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ແນໃສ່ລຶບລ້າງທຸກຮູບແບບການຈໍາແນກ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

ນອກຈາກນີ້, ກໍມີກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກໍາ ທີ່ກ່ຽວພັນເປັນຕົ້ນ: ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ, (ສະບັບເລກທີ 73/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2015); ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ຄົນພິການ (ເລກທີ 57/ສພຊ ລົງວັນທີ

10 ທັນວາ 2018); ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີອາຍາ (ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 37/ສພຊ ລົງວັນທີ 14 ພະຈິກ 2017) ແລະ ປະມວນກົດໝາຍອາຍາ (ສະບັບເລກທີ 26/ສພຊ ລົງວັນທີ 17 ພຶດສະພາ 2017) ແລະ ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ສະບັບເລກທີ 77/ລບ ລົງວັນທີ 28 ກຸມພາ 2018; ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຄ້າມະນຸດ (ໄລຍະທີ I (2013-2015) ສະບັບເລກທີ 37/ນຍ, ລົງວັນທີ 03 ກຸມພາ 2014) ແລະ ໄລຍະທີ 2 (2017-2020) ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ.

1.2. ການສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ

ເພື່ອປະເມີນສະຖານະພາບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ກໍຄື ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ການສ້າງບັນດາ ນະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆ ນັ້ນ ໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາໃນລະດັບຊາດຕິດພັນວຽກຕ້ານການໃຊ້ ຄວາມຮຸນແຮງໃນສອງ ຫົວຂໍ້ ຄື: ການສຳຫຼວດລະດັບຊາດກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນຫົວຂໍ້” ສຸຂະພາບ ແລະ ປະສົບການຊີວິດຂອງແມ່ຍິງ” ຢູ່ ສປປ ລາວ ປີ 2014 ແລະ ການສຶກສາລະດັບຊາດໃນຫົວຂໍ້” ຄາດຄະເນຄ່າ ໃຊ້ຈ່າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນຂອງຫລາຍພາກສ່ວນສຳລັບໃຫ້ບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມ ຮຸນແຮງໃນ ສປປ ລາວ”

- ການສຳຫຼວດລະດັບຊາດກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນຫົວຂໍ້” ສຸຂະພາບ ແລະ ປະສົບການຊີວິດ ຂອງແມ່ຍິງ” ຢູ່ ສປປ ລາວ ປີ 2014, ຜົນສຳຫຼວດໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງຈາກຜົວ ຫຼື ຄູ່ຮັກ ໃນຊ່ວງຊີວິດຂອງແມ່ຍິງທີ່ມີຄູ່ຮັກ: ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແມ່ນ 11,6%; ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ 7,2%, ອັດຕາຄວາມ ຮຸນແຮງທາງເພດໃນກຸ່ມໄວໜຸ່ມອາຍຸລະຫວ່າງ 15-19 ປີ ແມ່ນ 12,9%; ຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຈິດໃຈ ຫຼື ຄວາມ ຮູ້ສຶກແມ່ນປະເພດຄວາມຮຸນແຮງທີ່ແມ່ຍິງພົບພໍ້ເປັນປົກກະຕິ, ອັດຕາຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຈິດໃຈແມ່ນ 26,2%; ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງເພດ ກວມເຖິງ 15,3%. ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງເຊິ່ງຜູ້ກະທຳບໍ່ແມ່ນ ຄູ່ຮັກແຕ່ອາຍຸ 15 ປີ ທາງຮ່າງກາຍກວມອັດຕາ 4,2%; ທາງເພດ 5,3%.

- ສຳເລັດການສຶກສາລະດັບຊາດໃນຫົວຂໍ້” ຄາດຄະເນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນຂອງຫຼາຍພາກ ສ່ວນສຳລັບໃຫ້ບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໃນ ສປປ ລາວ” 2016 ເຫັນວ່າຄ່າ ໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຕ້ອງການໃນໄລຍະ 2015-2017 ຂະແໜງການທີ່ຕ້ອງລົງທຶນໃສ່ແມ່ນ: ບໍລິການສາຍດ່ວນ 24 ຊົ່ວໂມງ, ສູນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານສຸຂະພາບ, ບ້ານພັກສຸກເສີນ, ບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແມ່ນເທົ່າກັບ 669.942 ໂດລາ ສະຫະລັດ ເທົ່າກັບ 0,25% ຂອງ GDP; ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງເຫັນວ່າຍັງບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມແຜນຄາດ ຄະເນ ເຊິ່ງມາຈາກຫຼາຍສາເຫດປັດໄຈ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນພາກສະຫຼຸບສັງລວມ.

1.3. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນລະບົບປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

ໃນໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ ສາມາດຝຶກອົບຮົມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານ ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ເປັນຕົ້ນ: ພະນັກງານແພດຜູ້ເຮັດໜ້າທີ່ບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍກ່ຽວກັບເຕັກນິກວິທີການກວດ, ປິ່ນປົວ ແລະ ການໃຫ້ຄຳປຶກສາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບ ຈິດໃຈ, ປະສານງານ ແລະ ສິ່ງຕໍ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຫາສູນໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຂອງສູນ ກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ. ຈັດກອງປະຊຸມເຜີຍແຜ່ບັນດານິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່

ຍິງ, ໂຄສະນາການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການແກ່ແມ່ຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ໃຫ້ຜູ້ປະສານງານອ້ອມຂ້າງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ມີພະນັກງານທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ການບໍລິການໃຫ້ຄໍາປຶກສາແກ່ຜູ້ມີບັນຫາທີ່ເຂົ້າມາຂໍຄໍາປຶກສາໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຄື: ຢູ່ ສູນໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ-ເດັກນ້ອຍ ຈຳນວນ 07 ທ່ານ, ຂະແໜງໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ-ເດັກນ້ອຍຂັ້ນແຂວງຈຳນວນ 85 ທ່ານ ແລະ ໜ່ວຍງານໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຂັ້ນເມືອງ ຈຳນວນ 444 ທ່ານ.

2. ແຜນງານທີ 2: ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

2.1. ການໂຄສະນາປຸກຈິດສໍານຶກ ແລະ ສ້າງຂະບວນການຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນທົ່ວສັງຄົມ

ການໂຄສະນາແລະ ປຸກຈິດສໍານຶກໃນທົ່ວສັງຄົມ ໄດ້ປະຕິບັດຄຽງຄູ່ໄປກັບການສ້າງຂະບວນການເພື່ອລະນຶກວັນສາກົນເພື່ອລຶບລ້າງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ 25 ພະຈິກ ຂອງທຸກໆປີ ໃຫ້ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ; ພະນັກງານອົງການ ສປຊ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ; ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ, ພໍ່ແມ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ສັງຄົມ ເພື່ອປັບປຸງນັດສະນະຄະຕິ ບໍ່ໃຫ້ຖືວ່າການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງເປັນເລື່ອງທໍາມະດາ ໃຫ້ຮູ້ວ່າການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງເປັນສິ່ງທີ່ຍອມຮັບບໍ່ໄດ້, ເປັນການລະເມີດສິດທິມະນຸດ, ທໍາລາຍກຽດສັກສີຂອງແມ່ຍິງ, ເປັນສິ່ງກົດຂວາງບໍ່ໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ປະກອບສ່ວນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການພັດທະນາ ດ້ວຍການຈໍາກັດທາງເລືອກ ແລະ ຈໍາກັດຄວາມສາມາດຂອງແມ່ຍິງໃນການເຄື່ອນໄຫວ; ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການເຜີຍແຜ່ເອກະສານ ແລະ ກິດຈະກຳປຸກລະດົມມວນຊົນ ເປັນຕົ້ນ: ອອກສານທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີເຖິງປວງຊົນລາວ ເນື່ອງໃນໂອກາດວັນສາກົນເພື່ອລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ຜ່ານລາຍການໂທລະພາບ, ວິທະຍຸ, ໜັງສື, ສື່ອອນໄລ ແລະ ໂທລະໂຄ່ງປະຈໍາບ້ານ. ຈັດຕັ້ງພິທີ ແລະ ເຜີຍແຜ່ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດເຊັ່ນ: ປະຫວັດຄວາມເປັນມາວັນສາກົນເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ສົນທິສັນຍາຊີດໍ, ຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ, ຖະແຫຼງການວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ບົດສໍາຫລວດການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ການສຶກສາຄາດຄະເນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ຈໍາເປັນຂອງຫຼາຍພາກສ່ວນສໍາລັບໃຫ້ບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໃນ ສປປ ລາວ; ພ້ອມທັງມີກິດຈະກຳຖາມ-ຕອບ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງໄດ້ຈັດສໍາມະນາ, ເວທີສົນທະນາສໍາລັບການນໍາລະດັບສູງກ່ຽວກັບບັນຫາ, ຜົນສໍາເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ການແກ້ໄຂ, ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ທັງໃນລະດັບຊາດ, ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນລວມ 120 ຄັ້ງ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 32.250 ເທື່ອຄົນ, ຍິງ 22.575 ເທື່ອຄົນ ຊາຍ 9.675 ເທື່ອຄົນ; ມອບລາງວັນຍ້ອງຍໍໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງ; ຈັດກິດຈະກຳຢ່າງເພື່ອສຸຂະພາບ, ເຕັ້ນອອກກໍາລັງກາຍ, ຮ່ວມກັນລົດຖີບເພື່ອໂຄສະນາຢຸດຕິຄວາມຮຸນແຮງ. ຈັດຕັ້ງຂະບວນ

ການແຂ່ງຂັນ ສ້າງຮູບເງົາສິ້ນ (10 ນາທີ), ບົດຄວາມສິ້ນ ກ່ຽວກັບກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນຄວາມຮຸນແຮງບົນພື້ນຖານ ທາງເພດກະທົບຕໍ່ການລະບາດຂອງ COVID-19.

ໂຄສະນາໃຫ້ປະຊາຊົນມີສະຕິ ແລະ ລະວັງຕົວເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຫຼົງເຊື່ອຄໍາຕົວະຍິວະ ເລ່ກົນອຸບາຍຕ່າງໆ ໃນຫລາຍຮູບ ແບບເພື່ອເປົ້າໝາຍການຄ້າມະນຸດ ໃຫ້ບັນດາຈຸດທີ່ຖືກເສັ້ນທາງລົດໄຟລາວ-ຈີນ, ຂົວມິດຕະພາບລາວ-ໄທ, ກົມກົງສຸນ, ຄົວລົດສາຍໃຕ້ ແລະ ສາຍເໜືອ ລວມທັງບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ເປັນຕົ້ນ: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ວຽງຈັນ, ຫຼວງພະບາງ, ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງນໍ້າທາ ແລະ ຊຽງຂວາງ ລວມທັງໝົດມີ 83 ຈຸດ, ມີ 451 ບ້ານ ຈໍານວນຜູ້ເຂົ້າ ຮ່ວມທັງໝົດ 17.247 ຄົນ ເປັນຍິງ 8.805 ຄົນ ແລະ ຊາຍ 8.442 ຄົນ.

ໂຄສະນາປຸກຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຢູ່ໂຮງຮຽນ, ສູນພັກເຊົາຊົ່ວຄາວຂອງຜູ້ປະສົບ ໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ບັນດາບ້ານທີ່ມີເສັ້ນທາງລົດໄຟຜ່ານ ລວມຈໍານວນ 09 ຄັ້ງ, ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 3.609 ຄົນ. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບຜົນຮ້າຍ ແລະ ການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ດ້ວຍການເປັນວິທະຍາກອນຮັບ ເຊີນໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ລວມຈໍານວນ 66 ຄັ້ງ, ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 7.263 ຄົນ.

2.2. ການປະຕິບັດສິດສະເໜີພາບຍິງ-ຊາຍ, ມອບສິດເປັນເຈົ້າໃຫ້ແມ່ຍິງ

ສ້າງຂະບວນການຮັກຊາດ ແລະ ພັດທະນາ ຕິດພັນກັບການປະຕິບັດສິດສະເໜີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ປາສະຈາກ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໄລຍະ 2013-2015 ໂດຍເຊື່ອມເຂົ້າໃນດໍາລັດ ສະບັບເລກທີ 309/ລບ, ລົງວັນທີ 14 ພະຈິກ 2013 ວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ມາດຕະຖານການ ພັດທະນາ; ໃນນັ້ນ ມາດຕະຖານການສ້າງຄອບຄົວ, ບ້ານ ແລະ ເມືອງພັດທະນາຕິດພັນກັບການປະຕິບັດສິດສະເໜີ ພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ປາສະຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວໂດຍສະເພາະຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໄດ້ກໍານົດ ເປັນມາດຕະຖານທີ 10 ຂອງມາດຕະຖານຄອບຄົວພັດທະນາ, ເປັນມາດຕະຖານທີ 18 ຂອງມາດຕະຖານບ້ານ ພັດທະນາ ແລະ ເປັນມາດຕະຖານທີ 16 ຂອງມາດຕະຖານເມືອງພັດທະນາ; ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວ ເປັນການຜັນຂະຫຍາຍມະຕິ 03/ກມສພ ວ່າດ້ວຍການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍ ເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ແລະ ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ ແລະ ຄໍາສັ່ງແນະນໍາຂອງກົມການເມືອງສູນກາງພັກ, ເລກ ທີ 03/ກມສພ ວ່າດ້ວຍການສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ, ສ້າງບ້ານໃຫຍ່ໃຫ້ກາຍເປັນຕົວເມືອງນ້ອຍໃນ ຊຸມນະບົດ. ສາມາດສ້າງບ້ານ ທີ່ມີລະບົບການຈັດຕັ້ງໜັກແໜ້ນ ເຂັ້ມແຂງ ປະກອບມີທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ສ່ອງແສງເຖິງ ການປະຕິບັດສິດສະເໜີພາບຍິງ-ຊາຍ, ມີຜູ້ປະສານງານວຽກຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ວຽກແມ່ ແລະ ເດັກຢູ່ຂັ້ນ ບ້ານ: ສົກປີ 2014-2015 ມີ 6.662 ບ້ານ ໃນຈໍານວນ 8.514 ບ້ານເທົ່າກັບ 78,65%; ທີ່ໄດ້ປະກາດເປັນບ້ານ ປະຕິບັດສິດສະເໜີພາບຍິງ-ຊາຍ ປາສະຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ແມ່ຍິງ.

ສ້າງຂະບວນການຮັກຊາດ ແລະ ພັດທະນາ ຕິດພັນກັບການສ້າງຄອບຄົວ, ບ້ານ ແລະ ເມືອງ ພັດທະນາຕິດພັນ ກັບການປະຕິບັດ ສິດສະເໜີພາບຍິງ-ຊາຍ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາເດັກ ແລະ ປາສະຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໄລຍະ 2017-2020 ໂດຍເຊື່ອມໃສ່ ດໍາລັດ ສະບັບເລກທີ 348/ລບ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2017 ວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານພື້ນທຸກ ແລະ ມາດຕະຖານພັດທະນາ ແລະ ບົດແນະນໍາເລກທີ 0830/ກປ, ລົງວັນ

ທີ 6 ເມສາ 2018 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ມາດຕະຖານພື້ນທຸກ ແລະ ມາດຕະຖານການພັດທະນາ, ອີງຕາມຂໍ້ມູນລວມຂອງຄະນະພັດທະນາຊຸມນະບົດ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຄອບຄົວ ສິດສະເໜີພາບຍິງ-ຊາຍ ສິ່ງເສີມການພັດທະນາເດັກ ແລະ ປາສະຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ປີ 2020 ມີ ຄອບຄົວທີ່ປະຕິບັດທັງໝົດ 1.180.511 ຄອບຄົວ (95,22%) ຈາກຈຳນວນຄອບຄົວທີ່ເກັບກຳຕົວຈິງໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ 1.236.460 ຄອບຄົວ ບ້ານ ໄດ້ 89,05% ແລະ ໄດ້ເມືອງ 99 ເມືອງ (66,89%).

2.3. ການຮ່ວມມືກັບສົມວນຊຸນ

ຜະລິດລາຍການໂຄສະນາ ທີ່ມີລັກສະນະສິ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ ແມ່ຍິງ ອອກທາງລາຍການວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ, ວິທະຍຸແມ່ຍິງລາວ; ລາຍການໂທລະພາບແຫ່ງຊາດ, ປກສ, ແມ່ຍິງລາວ, ລາວສະຕາ ແລະ ບັນດາບົດຄວາມ ບົດສະເໜີ ອອກໜັງສືພິມຕ່າງໆ.

ໄດ້ສົມທົບກັບ ຄຸກມດ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບ ສະມາຊິກ ສະມາຄົມນັກຂ່າວລາວ ໃນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ການຂຽນຂ່າວ ເພື່ອໂຄສະນາ ແລະ ປຸກລະດົມສັງຄົມ ຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ມີບັນທຶກການ ແລະ ນັກຂ່າວຈາກໂທລະພາບ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ ແລະ ໜັງສືພິມຕ່າງໆ ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 60 ຄົນ. ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບ, ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນພະນັກງານພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ-ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍສະ ເພາະນັກຈັດລາຍການຊຸມຊົນ ຂອງ 03 ແຂວງ ພາກໃຕ້ ຄື: ແຂວງເຊກອງ, ແຂວງສາລະວັນ ແລະ ແຂວງອັດຕະປື ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບການຂຽນຂ່າວ ຂຽນບົດຄວາມເພື່ອໂຄສະນາຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນ ແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ນຳເອົາຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວໄປໂຄສະນາຜ່ານລາຍການວິທະຍຸຊຸມຊົນ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ນຳໄປສູ່ການປັບປຸງນັດສະນະຄະຕິຄອງເດີມ ທີ່ມີການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໄປສູ່ ການສິ່ງເສີມຄວາມສະ ເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ.

2.4. ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາ

ໄດ້ສ້າງຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃຫ້ແກ່ໄວໜຸ່ມນັກຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ເພື່ອປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ມີການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໃນໂຮງຮຽນ. ຝຶກອົບຮົມນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືປຸກລະດົມຢຸດຕິຄວາມຮຸນ ແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງໃຫ້ແກ່ຫົວໜ້າຂະແໜງ ແລະ ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນ ພື້ນຖານ, ພ້ອມດ້ວຍຫົວໜ້າ ແລະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນທີ່ຕາງໜ້າຈາກ 04 ແຂວງຄື: ແຂວງຫຼວງ ພະບາງ, ຊຽງຂວາງ, ອຸດົມໄຊ ແລະ ໄຊຍະບູລີ, ຫົວພັນ. ເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ແລະ ວິຊາການຂັ້ນກະຊວງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງໃນການຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນສະຖານການສຶກສາ, ສ້າງຂະບວນການວັນສາກົນຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ 25 ພະຈິກ. ແຕ່ລະປີ ນັບແຕ່ປີ 2015 ຫາ 2020 ຄຸກມດ ຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ສະຖາບັນການເງິນ, ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຈັດກິດຈະກຳໃນສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ທີ່ສະໜາມກິລາເຈົ້າອານຸວົງ, ມັດທະຍົມສຶກສາວຽງຈັນ, ມັດທະຍົມສຶກສາເຈົ້າອານຸວົງ, ມັດທະຍົມສຶກສາໂພນໜີ, ວິທະຍາໄລຄູດົງຄຳຊ້າງ, ວິທະຍາໄລຄູບ້ານເກີນ, ວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍກ່ວາ 2000 ຄົນ ເພື່ອເປັນການປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ. ສ້າງໂປດສະເຕີ ການຢຸດໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 01 ສະບັບ ຈຳນວນ 1000 ຊຸດ ແຈກຢາຍໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາໃນຂັ້ນກະຊວງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ນຳໄປເຜີຍແຜ່ ແລະ ສ້າງຈິດ

ສໍານິກລົບລ້າງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຝຶກທັກສະປ້ອງກັນຕົວໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ-ນັກຮຽນນັກ ສຶກສາວິທະຍາໄລຄູ ບ້ານເກິນ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາໂພນໝີ.

2.5. ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ສະຖານທີ່ອອກ ແຮງງານໃນຂະແໜງ ການຈັດຕັ້ງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ

ໂຄສະນາປູກຈິດສໍານິກກ່ຽວກັບການເຄື່ອນຍ້າຍແບບປອດໄພ, ການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນມີຜູ້ ເຂົ້າຮ່ວມ ຈໍານວນ 11.550 ຄົນ ຍິງ 6.436 ຄົນ; ແຈກຢາຍສີ່ໂຄສະນາ ຈໍານວນ 15.000 ສະບັບ ປະກອບມີ ແຜ່ນພັບ, ເບີໂທລະສັບ ແລະ ຂໍ້ມູນການເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ປອດໄພ.

2.6. ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຊຸມຊົນ

ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການປົກປ້ອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ໂດຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການສ້າງຄວາມອາດສາ ມາດ, ການປົກປ້ອງຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນ ຂອງອົງການ (IOM), ສໍາເລັດຝຶກອົບຮົມການເຄື່ອນ ຍ້າຍທີ່ປອດໄພ, ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຈາກການຄ້າມະນຸດ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການ ປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ຂຶ້ນເມືອງ ໄດ້ 35 ເມືອງ ແລະ ຄະນະຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກ ຂຶ້ນບ້ານ ບ້ານ ຂອງ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ຊຽງຂວາງ, ຫົວພັນ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ບໍ່ແກ້ວ, ແລະ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ໄດ້ທັງໝົດ 78 ບ້ານມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 238 ທ່ານ, ຍິງ 98.

ສ້າງຄູ່ມືການດ້ານຄວາມຮຸນແຮງໃຫ້ຊຸມຊົນກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ. ກອງປະຊຸມສໍາມະນາຮ່ວມກັບອົງການປົກຄອງເມືອງ ແລະ ປະຊາຊົນໃນຫົວຂໍ້ທີ່ຕິດພັນກັບກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ.

3. ແຜນງານທີ 3: ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

3.1. ການເບິ່ງແຍງດູແລ, ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ມອບສິດເປັນເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ

1) ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານສຸຂະພາບ: ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ຢູ່ ໂຮງໝໍສູນກາງ 07 ແຫ່ງຄື: ໂຮງໝໍມະໂຫສິດ, ໂຮງໝໍມິດຕະພາບ, ໂຮງໝໍເສດຖາທິລາດ, ໂຮງໝໍແມ່ ແລະ ເດັກ, ໂຮງໝໍ 103 (ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ) ແລະ ໂຮງໝໍ 05 ເມສາ (ກະຊວງ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ) ແລະ ບັນດາໂຮງ ໝໍແຂວງ 17 ແຂວງ. ໃຫ້ການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ ປີ 2017- 2019 ໄດ້ທັງ ໝົດ 170 ຄົນ ຍິງ 157 ຄົນ ຊາຍ 13 ຄົນ; ໃນນັ້ນມີຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ 140 ຄົນ ເປັນຍິງ 139; ຊາຍ 01 ຄົນ; ຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ 24 ຄົນ; ຍິງ 7 ຄົນ; ຊາຍ 17 ຄົນ ແລະ ຄ້າມະນຸດ ຈໍານວນ 06 ຄົນ ເປັນຍິງທັງໝົດ.

2) ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານສັງຄົມ

- ການສະໜອງສະຖານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ:

ສປປ ລາວ ມີສະຖານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວທີ່ເປັນຂອງລັດຈໍານວນ 2 ແຫ່ງ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຄື: ສູນໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ-ເດັກນ້ອຍ ແລະ ສູນຮັບຕ້ອນຊົ່ວຄາວ ແຂວງ ຫຼວງນໍ້າທາ. ນອກຈາກນັ້ນ

ຍັງມີສູນຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຈຳນວນ 03 ສູນຄື: ສູນຂອງອົງການ ບ້ານຈຸດສຸມສາກົນ ຢູ່ແຂວງ ຈຳປາສັກ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ສູນບ້ານແສງສະຫວ່າງ ຢູ່ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ໄດ້ສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອອັນຈຳເປັນ 5 ດ້ານ ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ເຊັ່ນ: ສະຖານທີ່ພັກເຊົາທີ່ປອດໄພຊົ່ວຄາວ (ລວມມີອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍອັນຈຳເປັນ, ການບຳບັດພື້ນຟູ ທາງດ້ານແນວຄິດຈິດໃຈ), ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານກົດໝາຍ, ດ້ານການແພດ, ການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ການສົ່ງກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ. ນັບແຕ່ປີ 2014-2020 ມີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກຄວາມຮຸນແຮງ (ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ ແລະ ການຂົ່ມຂືນທຳຊຳເລົາ) 81 ຄົນ ມາພັກເຊົາ, ໃນນັ້ນ ຜູ້ໃຫຍ່ 47 ຄົນ (ຍິງ 42 ຄົນ, ຊາຍ 05 ຄົນ), ເດັກ 34 ຄົນ (ຍິງ 19 ຄົນ, ຊາຍ 05 ຄົນ).

- ການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາ: ໃນທົ່ວປະເທດ ມີໜ່ວຍງານທີ່ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ທາງໂທລະສັບ ແລະ ເຊິ່ງໜ້າ ຈຳນວນ 166 ແຫ່ງ ໃນ 17 ແຂວງ 1 ນະຄອນຫລວງ 148 ເມືອງ. ໃຫ້ບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານກົດໝາຍ, ດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ດ້ານຈິດໃຈ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າແກ່ແມ່ຍິງແລະ ເດັກນ້ອຍມີບັນຫາທີ່ມາຂໍຄຳປຶກສາແລະ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ທີ່ພັກເຊົາຢູ່ໃນສູນ ມີ 02 ຮູບແບບຄື: ຮູບແບບເຊິ່ງໜ້າ ແລະ ຮູບແບບສາຍດ່ວນ.

- ການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາເຊິ່ງໜ້າ (ຢູ່ສູນໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ) ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງໂທລະສັບ. ນັບແຕ່ປີ 2014-2020 ມີຈຳນວນຜູ້ມາຂໍຄຳປຶກສາທັງໝົດ 5.711 ຄັ້ງ ໃນນັ້ນ ຂໍຄຳປຶກສາຜ່ານທາງໂທລະສັບ ຈຳນວນ 4.170 ຄັ້ງ, ຂໍຄຳປຶກສາ ແບບເຊິ່ງໜ້າ 1.555 ຄັ້ງ ລວມ 2.627 ຄົນ ຊຶ່ງມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ ຈຳນວນ 158 ຄົນ, ອາຍຸສູງກວ່າ 18 ປີ ຈຳນວນ 2.469 ຄົນ; ສູງກວ່າ 18 ປີ ເປັນຍິງ ຈຳນວນ 2.062 ຄົນ, ຊາຍ ຈຳນວນ 565 ຄົນ ລວມ 2.627 ຄົນ.

- ຜູ້ທີ່ມາຂໍຄຳປຶກສາ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ (ຜູ້ທີ່ພັກເຊົາຢູ່ເຮືອນຕົນເອງ) ຈຳນວນ 37 ຄົນ, ຍິງ 30 ຄົນ, ຊາຍ 07 ຄົນ, ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ ມີ 01 ຄົນ, ອາຍຸສູງກວ່າ 18 ປີ ມີ 36 ຄົນ.

- ການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ເບິ່ງແຍງເດັກທີ່ຕິດຕາມມາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ: ສູນໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ-ເດັກ ບໍ່ທັນມີນັກສັງຄົມສົງເຄາະ, ມີແຕ່ພະນັກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ທັງໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ລວມຈຳນວນ 17 ຄົນ. ນອກນັ້ນ ຍັງມີພະນັກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມວຽກງານດັ່ງກ່າວ ສັງກັດຢູ່ສະຫະພັນແມ່ຍິງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ທີ່ມີບັນຫາໃນສັງຄົມ. ສະໜອງການສຶກສາໃຫ້ເດັກທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ເດັກທີ່ຕິດຕາມມາ ຈຳນວນ 11 ຄົນ, ຍິງ 10 ຄົນ, ຊາຍ 01 ຄົນ.

- ການມອບສິດເປັນເຈົ້າໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນໄລຍະຍາວ: ສົ່ງເສີມການຝຶກວິຊາຊີບໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ທີ່ຖືກຜັກດັນກັບຈາກປະເທດໄທ ຜ່ານດ່ານສາກົນ ວັງເຕົາ - ຊ່ອງເມັກ ຈຳນວນ 83 ຄົນ ໃນນີ້ ໄດ້ຮັບທຶນການ ສົ່ງເສີມການສ້າງອາຊີບ ຈຳນວນ 27 ຄົນ. ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ກຸ່ມສ່ຽງຈາກການຄ້າມະນຸດ, ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ ແລະ ການຂົ່ມຂືນທຳຊຳເລົາ ທີ່ເຂົ້າມາພັກເຊົາຢູ່ສູນພັກຊົ່ວຄາວ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜອງດ້ານການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບໄລຍະສັ້ນກ່ຽວກັບ ເສີມສວຍ, ຕັດຫຍິບ, ປຸງແຕ່ງອາຫານ ແລະ ການໂຮງແຮມ, ສ້ອມແປງລົດຈັກ, ມີຈຳນວນ 55 ຄົນ, ຍິງ 39 ຄົນ, ຊາຍ 16 ຄົນ, ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ ຈຳນວນ 18 ຄົນ ໃນນັ້ນເປັນຍິງ 17 ຄົນ.

- ການສົ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ: ກ່ອນການສົ່ງກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ ໄດ້ປະເມີນຄວາມພ້ອມຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອສຶກສາເບິ່ງເງື່ອນໄຂ, ຄວາມພ້ອມໃນການຮັບເອົາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມພ້ອມແລ້ວ ຈຶ່ງນຳສົ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃຫ້ຄອບຄົວ, ຜູ້ປົກຄອງ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງແຕ່ລະຂັ້ນ ສືບຕໍ່ຕິດຕາມໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈແກ່ເຂົາເຈົ້າ ຈົນກວ່າຜູ້ກ່ຽວສາມາດປັບຕົວເຂົ້າໃນສັງຄົມໄດ້. ຜ່ານການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນເຫັນວ່າ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ນຳຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມໄດ້ດີ.

ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຖືກພັກດັນກັບຈາກປະເທດໄທ ຜ່ານດ່ານສາກົນ ວັງເຕ້າ - ຊ່ອງເມັກ ຈຳນວນ 345 ຄົນ ຍິງ 93 ຄົນ; ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ກຸ່ມສ່ຽງ ຈາກການຄ້າມະນຸດ, ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ການຂົ່ມຂືນທຳຊຳເລົາ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການສຶກສາ 08 ຄົນ, ຍິງ 01 ຄົນ, ຊາຍ 07 ຄົນ.

3.2. ການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ

ໃນປີ 2019 ມີຄະດີທີ່ພົວພັນກັບແມ່ຍິງ-ເດັກນ້ອຍ ດຳເນີນຢູ່ຄະນະສານຄອບຄົວຄື: ຂັ້ນຕົ້ນຂອງສານເຂດ ມີຄະດີຄອບຄົວ 459 ເລື່ອງ ໃນນີ້ ມີຄະດີຂໍຢ່າຮ້າງ 296 ເລື່ອງ ກວມ 64,48%. ຂັ້ນຕົ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີຄະດີຄອບຄົວ 124 ເລື່ອງ ໃນນີ້ ຂໍຢ່າຮ້າງ 61 ເລື່ອງ ກວມ 49,19%. ຄະນະສານອາຍາ ໄດ້ຕັດສິນຄະດີທີ່ພົວພັນກັບການກະທຳຜິດອາຍາຂອງແມ່ຍິງຫຼາຍສິມຄວນແຕ່ຍັງບໍ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້, ການຕັດສິນຄະດີຢູ່ສານເຂດ ມີເຖິງ 1.224 ເລື່ອງ ໃນນີ້ ລັກຊັບຂອງພົນລະເມືອງ 404 ເລື່ອງກວມ 33%. ຄະດີອາຍາຢູ່ສານແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ 4.015 ເລື່ອງ ໃນນີ້ ຢາເສບຕິດມີ 2.426 ເລື່ອງ ກວມ 60,42%. ຄະດີອາຍາທີ່ພົວພັນເຖິງແມ່ຍິງ ໂດຍກົງແມ່ນ ການຄ້າມະນຸດ, ການເປັນໂສເພນີ (ບໍ່ທັນໄດ້ມີການແຍກສະຖິຕິລະອຽດ).

ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີຄະດີທີ່ເກີດຂຶ້ນຕິດພັນກັບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ທັງໝົດ 111 ເລື່ອງຄື: ຄະດີທຳສຳເລົາມີ 54 ເລື່ອງ, ຄະດີຂົ່ມຂືນທຳສຳເລົາ 25 ເລື່ອງ, ຄະດີການຄ້າມະນຸດ 20 ເລື່ອງ, ຄະດີຄາດຕະກຳ 4 ເລື່ອງ, ຄະດີທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ 3 ເລື່ອງ, ຄະດີການບັງຄັບເອົາຊັບ 2 ເລື່ອງ, ຄະດີບັງຄັບໃຫ້ເປັນໂສເພນີ 2 ເລື່ອງ, ຄະດີທຳອານາຈານ 1 ເລື່ອງ; ໃນນີ້ໄດ້ຖະແຫຼງ ແລະ ສັ່ງຟ້ອງຜູ້ກະທຳຜິດຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໄປໃຫ້ສານປະຊາຊົນ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ພິຈາລະນາຕັດສິນລົງໂທດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຈຳນວນ 86 ເລື່ອງ, ປະຈຸບັນຍັງຄົ້ນຄວ້າຢູ່ ຈຳນວນ 25 ເລື່ອງ, ໃນຄະດີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ລວມທັງຜູ້ຖືກຫາ ແລະ ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍ ໄອຍະການປະຊາຊົນ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມກວດກາເປັນກໍລະນີພິເສດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນມາດຕະການສະກັດກັ້ນ, ການນຳໃຊ້ວິທີການສືບສວນ - ສອບສວນ ລວມທັງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງຜູ້ຖືກຫາ ແລະ ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍ ທັງໝົດນີ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນຄະດີມີຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແລະ ນະໂຍບາຍຂອງ ພັກ - ລັດ ຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ.

ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າໂສເພນີ ຈຳນວນ 1 ກໍລະນີ ຊຶ່ງສາມາດຟ້ອງຮ້ອງຜູ້ກະທຳຜິດ 2 ຄົນ ຖືກລົງໂທດ ຕັດອິດສະລະພາບ 15 ປີ ແລະ ປັບໄໝເປັນເງິນ 15.000.000 ກີບ.

3.3. ການປະສານງານ ແລະ ເຊື່ອມສານ

ຂະບວນການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການຄ້າມະນຸດ ເປັນວຽກລະອຽດອ່ອນ, ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ຊຶ່ງພົວພັນເຖິງທຸກຂົງເຂດວຽກງານນັບທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດວຽກງານມີຜົນ ສໍາເລັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ມີການເຮັດວຽກແບບມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຫຼາຍພາກສ່ວນ ຫຼື ເອີ້ນວ່າ: ທີ່ມງານສະຫະວິຊາຊີບ ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຜູ້ປະກອບອາຊີບຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ນັກກົດໝາຍ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ, ແພດ, ຄູ, ນັກສັງຄົມສິງເຄາະ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ລວມທັງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂະບວນການຊອກຫາຂໍ້ມູນຄວາມຈິງ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍາບັດຜູ້ຜິດຊົງ, ການສົ່ງກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການປ້ອງກັນສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ເກີດເຫດ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ກັບມາເປັນ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍອີກຄັ້ງໃໝ່.

ຂ. ສະຫລຸບຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ (2014-2020)

I. ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ພາຍໃນ

1. ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ

ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ (ສສດ) ຍັງຢືນວ່າຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກແມ່ນການລະເມີດສິດ ທີ່ມະນຸດ. ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ ກຳນົດວ່າເດັກທຸກຄົນໃນທົ່ວໂລກ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພດ, ເຊື້ອຊາດ, ຊົນເຜົ່າ ຫຼື ມີສະຖານະພາບໃດກໍຕາມ ກໍລ້ວນແຕ່ມີສິດທິໃນການຢູ່ລອດ, ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ການຂຸດຮີດ.

ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ເກີດຈາກສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ, ໄດ້ຮັບການກະຕຸກຂຸກຍູ້ຈາກການເຄື່ອນໄຫວທົ່ວໂລກ ຊຶ່ງມີຄວາມຄືບໜ້ານັບຕັ້ງ ແຕ່ການເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານ 2006 ຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານອິດສະຫຼະຂອງເລຂາທິການໃຫຍ່ ໃນການສຶກສາ ຄົ້ນຄ້ວາກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ , ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວເປັນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາລະດັບໂລກຄັ້ງ ທຳອິດ ກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນທຸກປະເທດ, ທຸກສັງຄົມ, ທຸກວັດທະນະທຳ ແລະ ທຸກສະພາບການ; ບົດລາຍງານ ພົບວ່າຄວາມ ຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກມີຫຼາຍຮູບແບບ, ລວມທັງທາງຮ່າງກາຍ, ທາງຈິດໃຈ ແລະ ທາງເພດ, ແລະ ການປ່ອຍ ປະລະເລີຍ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນຫຼາຍສະຖານທີ່, ລວມທັງຢູ່ໃນເຮືອນ, ໃນຊຸມຊົນ, ໃນໂຮງຮຽນ, ໃນບ່ອນ ເຮັດວຽກ, ໃນສະໜາມກີລາ ແລະ ໃນສະໂມສອນຊາວໜຸ່ມ, ໃນສະຖານທີ່ເບິ່ງແຍງດູແລ, ໃນສະຖາບັນຕ່າງໆ ທາງສາສະໜາ ແລະ ໃນຂະບວນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີຂອງລະບົບຍຸຕິທຳ. ບົດລາຍງານຍັງໄດ້ກ່າວເຖິງຜົນກະທົບໄລຍະຍາວຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຊຶ່ງສ່ວນຫຼາຍມັກຈະສືບຕໍ່ເລື້ອຍໆໄປຈົນເດັກກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ເຊັ່ນ: ຄວາມບົກຜ່ອງດ້ານສັງຄົມ, ດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ດ້ານສະຕິປັນຍາ, ທັງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີອາການປ່ວຍທາງຈິດ, ຄວາມຮຸນແຮງລະຫ່ວາງຄູ່ຄອງໃກ້ຊິດກັນ ແລະ ການຂ້າຕົວຕາຍເພີ່ມຂຶ້ນ. ໜຶ່ງໃນບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະຂອງບົດລາຍງານ ແມ່ນໃຫ້ບັນດາປະເທດສ້າງກອບວຽກ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກແບບເປັນລະບົບ ຊຶ່ງໄດ້ລວມເຂົ້າໃນຂັ້ນຕອນການວາງແຜນການລະດັບຊາດ.

ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຍັງເປັນຈຸດສຸມບຸລິມະສິດຂອງອາຊຽນ ຊຶ່ງ ສປປ ລາວ ກໍເປັນປະເທດສະມາຊິກ; ປີ 2011, ຄະນະກຳມາທິການອາຊຽນ ເພື່ອສິ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ (ACWC) ໄດ້ກຳນົດການລຶບລ້າງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃຫ້ເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຂົງເຂດບຸລິມະສິດໃນແຜນງານ 2012-2016 ຂອງຕົນ. ການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ປາຊີຟິກ ໃນປີ 2012 ໄດ້ຢືນຢັນວ່າ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ, ທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງຈິດໃຈ ແລະ ການຂຸດຮີດ (ລວມທັງແຮງງານເດັກ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ) ແມ່ນມີຢູ່ໃນທົ່ວພາກພື້ນ, ໂດຍບໍ່ຍົກເວັ້ນປະເທດໃດ. ໃນປີ 2015, ແຜນປະຕິບັດງານພາກພື້ນອາຊຽນ ກ່ຽວກັບການລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ (2016-2025) ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາໃນກອງປະຊຸມ

² ສະມັດຊາໃຫຍ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ. A/61/299: ການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ. ປີ 2006.

ສຸດຍອດອາຊຽນຂັ້ນປະມຸກລັດ ແລະ ລັດຖະບານ. ຜ່ານແຜນປະຕິບັດງານນີ້, ບັນດາປະເທດສະມາຊິກມີຄວາມມຸ່ງ
ໝັ້ນຕໍ່ຫຼັກການ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີການຮ່ວມກັນໃນການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.

2. ສະພາບພາຍໃນ

ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງ ລັກສະນະຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນຫຼາກຫຼາຍຂະແໜງການ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍລະດັບ ແລະ
ຈຳເປັນຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານບຸລິມະສິດ ຊຶ່ງເປັນຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດລະດັບຊາດກ່ຽວກັບການ
ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ (2016) ທີ່ບາງຄັ້ງກໍຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສັບສົນ, ສປປ ລາວ ຍັງໄດ້ດຳເນີນງານເພື່ອ
ເພີ່ມທະວີການປະສານງານລະຫວ່າງບັນດາຂະແໜງການ, ສະຖາບັນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ
ຊຸມຊົນ ແລະ ຍັງໄດ້ພະຍາຍາມສ້າງວິທີການ ແລະ ຍຸດທະສາດຕ່າງໆ.

ໃນຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ, ສປປ ລາວ ໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍການເປັນພັນທະມິດ ແລະ ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງໂລກ ແລະ
ຂອງພາກພື້ນເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ໃນຫຼາຍຂະແໜງການ ແລະ ຫຼາຍຂົງເຂດ. ນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ
ຄວາມຄືບໜ້າ ໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງປະເທດ ໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ
ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາສິດທິເດັກ, ການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ, ການຮັກສາສຸຂະພາບ, ສະຫວັດດີ
ການສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳຂອງເດັກ. ກົດໝາຍຫຼັກທີ່ອ້າງອີງເຖິງ ແມ່ນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິດ ແລະ
ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ (ປີ 2007) ແລະ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ ຍິງ
ແລະ ເດັກ (ປີ 2015). ຖະແຫຼງການ ຄົນລາວລຸ້ນປີ 2030 ຍັງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມຄືບໜ້າ ຂອງ ສປປ
ລາວ ຕໍ່ການໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ສິດທິເດັກ ແລະ ການປົກປ້ອງເດັກ ໃຫ້ເປັນສ່ວນປະກອບສຳຄັນໃນການພັດ
ທະນາປະເທດຊາດໃນຕໍ່ໜ້າ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ. ຖະແຫຼງ ການ
ດັ່ງກ່າວລະບຸວ່າ "ການລົງທຶນໃສ່ເດັກ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ຜູ້ທີ່ຈະເຕີບໃຫຍ່ແຕ່ດຽວນີ້ຈົນເຖິງ ປີ 2030 ແມ່ນສິ່ງສຳຄັນ,
ຮີບດ່ວນ ແລະ ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາສັບພະຍາກອນມະນຸດຂອງປະເທດ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ການເຮັດ
ໃຫ້ປະເທດຫລຸດພື້ນຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ (LDC) ພາຍໃນປີ 2024 ຢ່າງມີຜົນສຳເລັດ ແບບ
ຍືນຍົງ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍ ປພຍ ພາຍໃນປີ 2030.

ຂົດໝາຍສຳຄັນຂອງ ສປປ ລາວ ຕໍ່ຄວາມຄືບໜ້າໃນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກແມ່ນການສຳ
ເລັດການສຳຫຼວດລະດັບຊາດກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ (2016). ການສຳຫຼວດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສະໜອງ
ຂໍ້ມູນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ກ່ຽວກັບອັດຕາການເກີດຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ທາງເພດຕໍ່ເດັກ ແລະ
ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະພາບການຄວາມຮຸນແຮງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄວເດັກ. ການສຳຫຼວດບໍ່ພຽງແຕ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມຈຳ
ເປັນອັນຮີບດ່ວນໃນການສືບຕໍ່ເຮັດວຽກເພື່ອປຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ແຕ່ຍັງໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່
ສຳຄັນເພື່ອໃຫ້ມີການສະໜັບສະໜູນ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນງານທີ່ມີປະສິດຕິຜົນ ແລະ ມີປະສິດ ຕິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ.
ການສຳຫຼວດດັ່ງກ່າວ ຍັງໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳສຳຄັນເພື່ອຊ່ວຍ ສປປລາວ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງ

³ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອແມ່ ແລະ ເດັກ, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງການ ຢູນີເຊັບ ປະຈຳ ສປປ ລາວ. ການສຳຫຼວດລະດັບ
ຊາດກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນ ສປປ ລາວ. ບົດລາຍງານສະບັບສົມບູນ. ສປປລາວ: ຄະນະ ກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອ
ແມ່ແລະ ເດັກ, 2016.

ຕໍ່ເດັກໃນໄລຍະສິ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ, ເຊິ່ງລັດຖະບານໄດ້ຫັນເປັນຂົງເຂດບຸລິມະສິດໃນການປະຕິບັດງານ ແລະ ປະກອບເຂົ້າໃນກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນດຳເນີນງານ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆ.

ອີງຕາມຜົນການສຳຫຼວດ, ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງແລະ ເດັກ 2014-2020 ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ເຊິ່ງເປັນຄວາມພະຍາຍາມທຳອິດໃນການພັດທະນາວິທີການເຮັດວຽກທີ່ມີການປະສານງານ ແລະ ມີຫຼາຍຂະແໜງການຊ່ວຍກັນເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດນີ້ໄດ້ ນຳໄປສູ່ຜົນສຳເລັດອັນພື້ນເດັ່ນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ແລະ ການປະສານງານດ້ານຄວາມພະຍາຍາມໃນທົ່ວທຸກດ້ານ ນັບທັງດ້ານສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາ, ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ, ລວມທັງລະຫວ່າງຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂັ້ນຊຸມຊົນ. ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ກໍ່ປະກົດຂຶ້ນ ເປັນການເປີດເຜີຍດ້ານຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ສຸມໃສ່ ແລະ ຄວນເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ໄປ. ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 2021-2025 ສະບັບນີ້ຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນສຳເລັດ, ຂໍ້ບົກຜ່ອງ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້, ຊຶ່ງຈະເປັນເຄື່ອງມືທີ່ມີປະສິດທິຜົນກວ່າເກົ່າໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນປະເທດ ໃນ 5 ປີຂ້າງໜ້າ. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດຄັ້ງທີ 2 ຍັງຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກການຮັບຮອງເອົາຢ່າງເປັນທາງການ ກ່ຽວກັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບປົກປ້ອງເດັກ ໂດຍລັດຖະບານ ຊຶ່ງເປັນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໃນການເຮັດວຽກທີ່ມີການປະສານງານ, ມີໂຄງສ້າງ ແລະ ມີຍຸດທະສາດ.

II. ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ (2014-2020)

1. ແຜນງານທີ 1: ທົບທວນນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ, ສ້າງຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ

1.1. ການທົບທວນນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ

ໃນໄລຍະປີ 2014-2020, ສປປ ລາວໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການຮັບປະກັນວ່ານະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບການມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ເນື້ອໃນຂອງສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ, ສົນທິສັນຍາສາກົນ, ສົນທິສັນຍາພາກພື້ນ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດທິ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ.

1) ນິຕິກຳ

- ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, (ສະບັບເລກທີ 56/ສພຊ, ລົງວັນທີ 23 ທັນວາ 2014). ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍແມ່ນເພື່ອກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ດ້ວຍການປ້ອງກັນ, ປົກປ້ອງ, ການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ແກ້ໄຂການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງດັ່ງກ່າວ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ. ກົດໝາຍນີ້ແນໃສ່ລຶບລ້າງທຸກຮູບແບບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

ແລະ ເດັກ ຍົກສູງບົດບາດ, ກຽດສັກສີຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ປະກອບສ່ວນ ສ້າງສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມສະຫງົບ, ສາມັກຄີ, ປອງດອງ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສິວິໄລ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

- ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ, (ສະບັບເລກທີ 73/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2015). ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍແມ່ນເພື່ອກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ວຽກງານຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ລວມທັງເດັກ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເປັນລະບົບ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ປົກປ້ອງສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ, ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ກຽດສັກສີ, ເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງ (ລວມທັງເດັກ), ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບສຸກ, ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

- ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີເດັກ (ສະບັບ ເລກທີ 41/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2013). ຈຸດປະສົງ ຂອງກົດໝາຍ ແມ່ນເພື່ອກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການດຳເນີນຄະດີເດັກທາງດ້ານບໍລິຫານ ແລະ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ ໃນທຸກຂັ້ນຕອນການດຳເນີນຄະດີ.

- ປະມວນກົດໝາຍອາຍາ (ສະບັບເລກທີ 26/ສພຊ ລົງວັນທີ 17 ພຶດສະພາ 2017). ຈຸດປະສົງຂອງປະມວນກົດ ໝາຍອາຍາແມ່ນເພື່ອຮັກສາລະບອບການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ, ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ກຽດສັກສີ, ສິດ ແລະ ເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງ, ຄວາມສະຫງົບຂອງຊາດ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ; ສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານການກະທຳຜິດ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ໃຫ້ມີຄວາມຕື່ນຕົວເຄົາລົບກົດໝາຍ. ນອກຈາກນີ້, ສິດທິເດັກຍັງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງພາຍໃຕ້ປະມວນກົດໝາຍອາຍາເຊັ່ນ: ການບັງຄັບເດັກອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ໃຫ້ແຕ່ງດອງ ແລະ ແຕ່ງດອງກັບເດັກອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ ຖືວ່າເປັນຄວາມຜິດຕາມປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ໃນມາດຕາ 268 ວັກທີ 3 ແລະ ມາດຕາ 269.

- ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ຄົນຝິການ (ເລກທີ 57/ສພຊ ລົງວັນທີ 10 ທັນວາ 2018). ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍ ແມ່ນເພື່ອກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານຄົນຝິການ, ລວມທັງເດັກຝິການ. ກົດໝາຍວາງເປົ້າໝາຍໃສ່ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຄົນຝິການ ແລະ ເດັກຝິການ, ລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ຄົນຝິການ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົນຝິການ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຕົນເອງ, ເພີ່ງຕົນເອງ ແລະ ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ຄົນຝິການ ມີຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ກົດໝາຍ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

- ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ແຮງງານ (ສະບັບເລກທີ 43/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2013). ໄດ້ກຳນົດເກນອາຍຸຕໍ່າສຸດໃນການສາມາດຖືກຈ້າງງານໄດ້ຂອງຜູ້ອອກແຮງງານແມ່ນ 14 ປີ ແລະ ຍັງໄດ້ອອກເງື່ອນໄຂໃໝ່ກ່ຽວກັບວຽກອັນຕະລາຍສຳລັບບຸກຄົນທີ່ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດ ILO 182. ເຊິ່ງໃນນັ້ນ ລວມມີ ກິດ

ຈະກຳການຈ້າງງານ, ໜ້າທີ່ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ບໍ່ປອດໄພ, ຄວາມອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຄວາມປອດໄພ ຫຼື ສິນທຳ ຂອງເດັກ, ການບັງຄັບໃຊ້ແຮງງານ, ການເຮັດວຽກເພື່ອໃຊ້ໜີ້, ການຄ້າມະນຸດ, ການຄ້າປະເວນີ ຫຼື ການຫຼອກລວງ ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ອຸດສະຫະກຳການຄ້າປະເວນີ, ການຊັກຊວນການຂາຍປະເວນີ, ການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ໜັງສືລາມິກ, ແລະ ການ ຄ້າ ຫຼື ການຫຼອກລວງໃນການເຄື່ອນໄຫວ, ການຜະລິດ, ການຂົນສົ່ງ, ການຄອບຄອງຢາເສບຕິດ ຫຼື ສິ່ງເສບຕິດ.

- ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີອາຍາ (ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 37/ສພຊ ລົງວັນທີ 14 ພະຈິກ 2017). ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການດຳເນີນຄະດີທາງອາຍາ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຍຸຕິທຳ, ຈຳກັດ, ສະກັດກັ້ນການກະທຳຜິດ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ

- ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາ, (ເລກທີ 62/ສພຊ ລົງວັນທີ 16 ກໍລະກົດ 2015). ບາງມາດຕາທີ່ໄດ້ຮັບ ການປັບປຸງ/ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ມີຄື:

- ມາດຕາ 28: ຍືນຍັນເອົາການສຶກສາ ແຕ່ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ຈົນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ເປັນການສຶກ ສາພາກບັງຄັບ, ເຊິ່ງແມ່ນການສຶກສາທີ່ຈຳເປັນສຳລັບພົນລະເມືອງທຸກຄົນທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮຽນໃຫ້ຈົບ;
- ມາດຕາ 45: ຍືນຍັນວ່ານັກຮຽນທີ່ມາຈາກຄອບຄົວທຸກຍາກ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ, ຜູ້ຜິດພາດ, ຜູ້ມີພອນສະຫວັນ ຫຼື ຜູ້ຮຽນເກັ່ງ ໂດຍສະເພາະເພດຍິງ ແລະ ເຜົ່າ ໄດ້ຮັບອຸດໜູນຕາມລະບຽບການ;
- ມາດຕາ 70: ຫ້າມນັກຮຽນມີພຶດຕິກຳສ້າງກຸ່ມກ້ອນ, ຝັກພວກ ເພື່ອກໍ່ຄວາມບໍ່ສະຫງົບຢູ່ໃນສະຖານການສຶກ ສາ ແລະ ສັງຄົມ;
- ມາດຕາ 71: ຫ້າມບໍ່ຄູ່ໃຫ້ທຸບຕີ, ຮ້າຍດ່າ, ທາລຸນ ແລະ ລຳອຽງຕໍ່ນັກຮຽນ;
- ມາດຕາ 74: ຫ້າມຄອບຄົວສະແດງພຶດຕິກຳທີ່ສິ່ງເສີມເຕັກໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

- ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ເລກທີ 77/ລບ ລົງວັນທີ 28 ກຸມພາ 2018; ຈຸດປະສົງ ຂອງດຳລັດນີ້ແມ່ນເພື່ອກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາວຽກງານການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງກົດໝາຍ ແລະ ຂະບວນຍຸຕິທຳ ແນໃສ່ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ, ຄວາມສະເໝີພາບຂອງພົນລະເມືອງ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ, ປະກອບ ສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງສັມຄົມ ໃຫ້ມີຄວາມສະຫງົບ, ມີຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສິວິໄລ.

- ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີກ່ຽວກັບການຮັບຮອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າ ດ້ວຍການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ ສະບັບເລກທີ 224/ນຍ, ລົງວັນທີ 01 ເມສາ 2020 ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ສຳລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນລາວໄດ້ເຂົ້າເຖິງການ ບໍລິການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານ, ເຊິ່ງປະກອບມີການປະກັນສຸຂະພາບ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ສະຫວັດດີການ ສັງຄົມ ດ້ວຍວິທີທີ່ສະເໝີພາບ, ພຽງພໍ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຍືນຍົງ. ຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດປະກອບມີການຂະຫຍາຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິການສະຫວັດດີການສັງຄົມເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມ

ຕ້ອງການຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ, ລວມທັງເດັກນ້ອຍຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ເດັກນ້ອຍຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກການຖືກ
ຂຸດຮີດ ຫລື ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ, ເດັກນ້ອຍທີ່ຖືກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດ, ແລະ ເດັກນ້ອຍໄດ້ຮັບການ
ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະພາບການເຮັດວຽກທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ການຂຸດຮີດແຮງງານ.

- ດຳລັດເລກທີ 194/ນຍ ວ່າດ້ວຍການຮັບເດັກໄປເປັນລູກລ້ຽງໄດ້ສຳເລັດໃນປີ 2014 ເຊິ່ງເປັນນິຕິກຳ
ຜື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮັບເດັກໄປເປັນລູກລ້ຽງທັງພາຍໃນ ແລະ ລະຫວ່າງປະເທດ;
- ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍຫຼັກການຄຸ້ມຄອງໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ສະບັບເລກທີ 2060/ສສກ.ມຍ,
ລົງວັນທີ 11 ມິຖຸນາ 2013 . ໃນນັ້ນມາດຕາ 18 ໄດ້ກຳນົດໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໜ່ວຍງານ/ຈຸນານພາຍໃນ
ໂຮງຮຽນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຈຸນານຄຸ້ມຄອງນັກຮຽນ ມີໜ້າທີ່ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ຕິດຕາມການປະຕິບັດງານຂອງຄະນະ
ຊັ້ນ-ຂັ້ນ ແລະ ຄູປະຈຳຫ້ອງ, ການປະຜິດຂອງນັກຮຽນ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ເກັບກຳປະຫວັດນັກຮຽນ, ຈັດຕັ້ງການປ້ອງກັນ
ເວນຍາມບໍລິເວນໂຮງຮຽນ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ປະສານສົມທົບກັບພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງນັກຮຽນ, ສະມາຄົມພໍ່ແມ່ນັກຮຽນ,
ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມອື່ນໆ;
- ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງຄູ ແລະ ນັກຮຽນ ສະບັບເລກທີ 2059/ສສກ.ມຍ, ລົງວັນທີ 11 ມິຖຸນາ
2013. ໃນມາດຕາ 3 ໄດ້ກຳນົດໜ້າທີ່ຄູ ໃນການປະສານສົມທົບກັບພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ ແລະ
ສຶກສາອົບຮົມ. ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສັງເກດຕີລາຄາ, ຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ ແລະ
ຕຳນິຕິຊົມນັກຮຽນຕາມລະບຽບຫລັກການ ແລະ ໃນມາດຕາ 07 ໄດ້ກຳນົດໜ້າທີ່ນັກຮຽນ ໃນການປະຕິບັດກົດລະບຽບ
ຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ກົດຫມາຍບ້ານເມືອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ມາດຕາ 08 ໄດ້ກຳນົດຂອບເຂດສິດຂອງນັກຮຽນ ໄດ້ຮັບ
ການເບິ່ງແຍງ, ດູແລ, ແລະ ປົກປ້ອງອັນຊອບທຳຈາກຄູ, ການຈັດຕັ້ງພາຍ ໃນໂຮງຮຽນ, ພໍ່ແມ່, ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ສັງ
ຄົມ. ໃນມາດຕາ 10 ໄດ້ກຳນົດຂໍ້ຫ້າມສຳລັບນັກຮຽນ ຫ້າມໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທີ່ກະທົບຕໍ່ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງ
ເພື່ອນນັກຮຽນ ແລະ ຄົນໃນສັງຄົມ.
- ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ ການກຳນົດວຽກເປົ້າສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານໄວໜຸ່ມ ອາຍຸລະຫວ່າງ 14 ປີ ແຕ່ບໍ່ຫຼຸດ 12
ປີ ສະບັບເລກທີ 4183/ຮສສ, ລົງວັນທີ 23/11/2016.

2) ບັນດານະໂຍບາຍ

- ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຄ້າມະນຸດ (ໄລຍະທີ I (2013-
2015) ສະບັບເລກທີ 37/ນຍ, ລົງວັນທີ 03 ກຸມພາ 2014) ແລະ ໄລຍະທີ 02 (2017-2020) ສະບັບເລກທີ 49/ນຍ,
ລົງວັນທີ 23 ມັງກອນ 2018 ແມ່ນແຜນງານທີ່ຄາດວ່າຈະຍົກສູງຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດໃນສັງຄົມ, ໂດຍ
ສະເພາະໃນກຸ່ມແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈເຖິງຜົນສະທ້ອນແລະຜົນ
ກະທົບຈາກການຄ້າມະນຸດ.
- ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບປ້ອງກັນ ແລະ ການລຶບລ້າງການໃຊ້ແຮງງານເດັກ 2014-2020
ແນໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍຕ່າງໆໃນການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມ, ສາທາລະນະສຸກ, ການປົກປ້ອງສັງຄົມ ແລະ
ການຈ້າງງານເພື່ອປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງແຮງງານເດັກ ແລະ ເດັກ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ການແຊກ

ແຊງຊ່ວຍເຫຼືອ, ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານຂອງການບໍລິການດ້ານການສຶກສາເພື່ອເຮັດໃຫ້ເດັກ ນ້ອຍສືບຕໍ່ ການຮຽນ ແລະ ເຊື່ອມການສົນທະນາກ່ຽວກັບແຮງງານເດັກ ເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍ ແລະ ການເຂົ້າໄປແຊກແຊງຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງຂະແໜງກະສິກໍາ.

3) ຮັບຮອງເອົາຖະແຫຼງການ ແລະ ຖະແຫຼງການຮ່ວມ

- ຖະແຫຼງການວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງເດັກຈາກທຸກຮູບແບບໃນການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ຊຸດຮິດເດັກຜ່ານສື່ ອອນລາຍໄດ້ຮັບຮອງເອົາໃນວັນທີ 02 ພະຈິກ 2019.
- ຖະແຫຼງການຮ່ວມວ່າດ້ວຍ ການຍືນຍັນຄວາມໝາຍໝັ້ນ ໃນການກ້າວໄປສູ່ສິດທິເດັກໃນອາຊຽນຮັບຮອງ ເອົາໃນວັນທີ 02 ພະຈິກ 2019.
- ຖະແຫຼງການອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກໃນສະພາບການເຄື່ອນຍ້າຍ ຮັບຮອງເອົາໃນວັນທີ 02 ພະຈິກ 2019.
- ແຈ້ງການ (ສະບັບເລກທີ 475/ນຍ, ລົງວັນທີ 18 ມີນາ 2019) ກ່ຽວກັບທິດຊີ້ນຳຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດຕໍ່ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະ 03 ຫາ 06 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ ແລະ ບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍຂອງຄະນະກຳມະການຊີດໍ ຕໍ່ບົດລາຍງານ ປະຈຳໄລຍະ 08 ແລະ 09.

1.2. ການປັບປຸງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຕິດຕາມຂໍ້ມູນກ່ຽວການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ

ສຳເລັດການສຳຫຼວດລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນ ສປປ ລາວ ໃນປີ 2014 ເພື່ອປະ ເມີນສະຖານະການອັດຕາການເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ສປປ ລາວ ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວສາມາດເປັນເງື່ອນໄຂ ໃນການພັດທະນານະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ການລິເລີ່ມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

- ຕົວຊີ້ບອກທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ແລະ ການລະເມີດການປົກປ້ອງເດັກອື່ນໆ ແມ່ນ ຖືກລວມເຂົ້າໃນການສຳຫຼວດດັດສະນີໝາຍສັງຄົມຂອງລາວ (LSIS) ເຊິ່ງດຳເນີນທຸກໆ 05 ປີ ເພື່ອເກັບກຳ ແລະ ຕິດຕາມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປະສານງານໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນໂດຍ ຄຸກມດ ໂດຍຜ່ານການປຶກສາຫາລື ແລະ ກອງປະຊຸມປະຈຳປີ.

1.3. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ

ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສະຖາບັນ ແລະ ອົງການຕ່າງໆ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າວິທີການ, ແຜນ ງານ ແລະ ການບໍລິການທາງດ້ານ ການປ້ອງກັນ/ການແກ້ໄຂ ແມ່ນມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ. ດ້ວຍ ເຫດຜົນນີ້, ການພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນທຸກຂະແໜງການຈຶ່ງແມ່ນອົງປະກອບສຳຄັນຂອງ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງ ຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກນ້ອຍ ປີ 2014-2020. ຜົນສຳເລັດອັນໃຫຍ່ທີ່ຍາດມາໄດ້ໃນ ໄລຍະປີ 2014-2020 ມີດັ່ງນີ້:

- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກ: ຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນລະບົບປົກປ້ອງເດັກພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກປີ 2017, ຊຶ່ງຖືກອອກແບບສະເພາະແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນການບໍລິການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບລະດັບທີ່ເປັນທາງການ. ໃນປີ 2020 ຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ 1,248 ບ້ານ, ຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ການຕອບໂຕ້ບັນຫາການລ່ວງລະເມີດ, ການປ່ອຍປະລະເລີຍ ແລະ ການຊຸດຮິດເດັກ.

- ສູນໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຂອງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ມີການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ແນະນຳດ້ານກົດໝາຍແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການຄ້າມະນຸດ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຢູ່ສູນໃຫ້ຄໍາປຶກສາຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ; ສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ມີການປັບປຸງຕາໜ່າງໃຫ້ຄໍາປຶກສາໃນ 52 ບ້ານ, 148 ເມືອງ, 17 ແຂວງ, 1 ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ການໃຫ້ບໍລິການໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງໂທລະສັບໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າສໍາລັບຊາວໜຸ່ມໃນທົ່ວປະເທດຕັ້ງແຕ່ປີ 2011, ລວມທັງ ການບໍລິການໃຫ້ຄໍາປຶກສາທີ່ເປັນພາສາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ພາສາເຜົ່າມົ້ງ.

- ການປົກປ້ອງເດັກທີ່ບໍ່ມີການເບິ່ງແຍງດູແລຂອງພໍ່ແມ່ຢ່າງພຽງພໍ: ການເລີ່ມຕົ້ນລຸ່ມນີ້ໄດ້ຖືກປະຕິບັດ

- ການໂຄສະນາປຸກຈິດສໍານຶກ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ແກ່ຕົວແທນຈາກຂະແໜງການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບສິດທິຂອງເດັກທີ່ບໍ່ມີພໍ່ແມ່ເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການປົກປ້ອງ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກເຫຼົ່ານັ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິເດັກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະຂອງອົງການ ສປຊ;

- ໃນປີ 2014, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຮ່ວມກັບ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ໄດ້ຈັດການລົງ ຢ້ຽມຢາມ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນໃນພາກສະໜາມ ເພື່ອຢ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ໃຫ້ການເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູເດັກ ໃນ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ໂຮງຮຽນກິນນອນຊົນເຜົ່າ, ບ້ານຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ SOS ແລະ ຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກໃນ 4 ແຂວງຄື ແຂວງຫລວງພະບາງ, ຫລວງນໍ້າທາ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຈໍາປາສັກ;

- ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ ສົມທົບກັບ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ ໄດ້ສ້າງຄູ່ມືການຝຶກອົບຮົມໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ແລະ ຝຶກອົບ ຮົມໃຫ້ພະນັກງານສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງທີ່ເຮັດວຽກກັບເດັກ ແລະ ເຮັດວຽກສໍາລັບເດັກ;

- ໃນໄລຍະປີ 2018 ຫາ 2020, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຢູ່ບັນດາແຂວງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຄື: ແຂວງຊຽງຂວາງ, ອັດຕະປື, ສະຫວັນນະເຂດ, ຫົວພັນ, ສາລະວັນ ແລະ ຫຼວງພະບາງ. ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 141 ຄົນ, ໃນນັ້ນມີຍິງ 38 ຄົນ;

- ແຕ່ປີ 2018 ເຖິງປີ 2020, ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການ ຍຸນິເຊັບ, ຄໍາແນະນໍາສໍາລັບທາງເລືອກໃນການເບິ່ງແຍງດູແລເດັກ ທີ່ຂາດການເບິ່ງແຍງດູແລຈາກຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ມາດຕະຖານຂັ້ນຕໍ່າສຸດ ສໍາລັບສະຖາບັນທີ່ໃຫ້ການດູແລ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສແກ່ເດັກ ໃນສປປລາວໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ.

- ຍຸຕິທຳສຳລັບເດັກ:

- ໄດ້ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການຍຸຕິທຳ ເຊັ່ນ: ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ທີ່ປະຕິບັດວຽກງານຍຸຕິທຳສຳລັບເດັກ ໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ລວມທັງປັບປຸງໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງຝຶກອົບຮົມ ໃນການດຳເນີນຄະດີເດັກຕາມກົດໝາຍ;

- ກະຊວງຍຸຕິທຳ ໄດ້ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບສິດທິເດັກ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍໄກ່ເກ້ຍຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານຢູ່ 15 ບ້ານ ຂອງເມືອງໄຊທານີ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ລວມທັງອາສາສະໝັກກົດໝາຍປະຈຳບ້ານ, ການຈັດຕັ້ງບ້ານ, ຕຳຫຼວດກຸ່ມບ້ານ, ໄອຍະການ, ສານ, ທະນາຄວາມ, ພະນັກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ແລະ ສະຫະພັນແມ່ຍິງເມືອງມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ ຈຳນວນ 150 ຄົນ;

- ສຳເລັດການສ້າງປຶ້ມຄູ່ມື ກ່ຽວກັບການຕິດຕາມກວດກາການດຳເນີນຄະດີເດັກສຳລັບໜ່ວຍງານໄອຍະການເດັກ;

- ຂະຫຍາຍໂຄງການໆ ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ສັງຄົມແກ່ເດັກ ຢູ່ 05 ບ້ານ ຂອງເມືອງຄູນ ແລະ 05 ບ້ານ ຂອງເມືອງແປກ ແຂວງຊຽງຂວາງ, 05 ບ້ານ ຂອງນະຄອນໄກສອນພົມວິຫານ ແລະ 05 ບ້ານຂອງເມືອງອາດສະພັງທອງ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ໃນໄລຍະປີ 2018 ຫາ 2019. ຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ການຂູດອິດ ແລະ ເດັກກະທຳຜິດໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຊຽງຂວາງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງກົດໝາຍ;

- ສານປະຊາຊົນສູງສຸດໄດ້ເຜີຍແຜ່ຄຳແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີເດັກ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຍຸຕິທຳ, ປກສ, ໄອຍະການ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາ ຢູ່ 08 ແຂວງ ຈຳນວນ 14 ຄັ້ງ ໄດ້ທັງໝົດ 840 ຄົນ (ຍິງ 209 ຄົນ);

- ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຄະນະແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ ຈຳນວນ 19,455 ຄົນ. ສະມາຊິກຄະນະແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ ຈຳນວນ 11.133 ຄົນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຄະດີກ່ຽວກັບເດັກ;

- ໄດ້ເຮັດການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍຈຳນວນ 05 ຄັ້ງ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 156 ຄົນ ຍິງ 59 ຄົນ;

- ໄດ້ຝຶກອົບຮົມວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງກົດໝາຍ ຂອງພະແນກຍຸຕິທຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການຍຸຕິທຳເມືອງ ໃນ 11 ແຂວງ.

- ການຮັບເດັກໄປເປັນລູກລ້ຽງ:

- ກະຊວງຍຸຕິທຳ ໄດ້ສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມວຽກງານການເອົາເດັກໄປເປັນລູກລ້ຽງ ໃຫ້ຄະນະຮັບຜິດຊອບພິຈາລະນາການເອົາເດັກໄປເປັນລູກລ້ຽງ ຂັ້ນແຂວງ ໄດ້ 12 ແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ 54 ເມືອງ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 177 ທ່ານ, ຍິງ 55 ທ່ານ;

- ໄດ້ຝຶກອົບຮົມວຽກງານການແກ້ໄຂການກະທຳຜິດຂອງເດັກໂດຍບໍ່ສົ່ງໃຫ້ສານຕັດສິນ ໃຫ້ຄະນະຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂການກະທຳຜິດຂອງເດັກໂດຍບໍ່ສົ່ງໃຫ້ສານຕັດສິນ ຂັ້ນແຂວງ ຂອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ຊຽງຂວາງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ຂອງເມືອງ ໄຊທອງ, ອາດສະພັງທອງ, ນະຄອນ

ໄກສອນ ພົມວິຫານ, ໄຊເສດຖາ, ໄຊທານີ, ເມືອງຄູນ, ເມືອງແປກ ແລະ ຂັ້ນບ້ານຂອງເມືອງເຫຼົ່ານີ້ ຈຳນວນ 24 ບ້ານ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 122 ທ່ານ, ຍິງ 45 ທ່ານ.

- ວຽກງານຕ້ານການຄ້າມະນຸດ (ລວມທັງການຄ້າເດັກ):

- ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈລະຫວ່າງລັດຖະບານແຫ່ງຣາຊະອານາຈັກໄທ ແລະ ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືເພື່ອຕ້ານການຄ້າມະນຸດ, ສະບັບວັນທີ 12 ກໍລະກົດ 2017 ແນໃສ່ ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ປາບປາມກຸ່ມອາຊະຍາກຳຂ້າມຊາດ ແລະ ກຸ່ມແກ້ງທີ່ພົວພັນໂດຍກົງໃນການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຢາກເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືເພື່ອຜົນປະໂຫຍດເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນລະຫວ່າງສອງປະເທດ;

- ຂໍ້ຕົກລົງການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ ກ່ຽວກັບ ການຕ້ານການຄ້າມະນຸດກັບຫວຽດນາມ;

- ຂໍ້ຕົກລົງການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍກ່ຽວກັບການຕ້ານການຄ້າມະນຸດກັບຈີນໃນປີ 2014, ເຊິ່ງສຸມໃສ່ການສ້າງຂີດ ຄວາມສາມາດ ແລະ ການສ້າງກົນໄກການຮ່ວມມືຕາມຊາຍແດນ;

- ໄດ້ຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດອາຊຽນລົງນາມສົນທິສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ແລະ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ປີ 2017.

- ການບໍລິການດ້ານສຸກຂະພາບແບບປະສົມປະສານສຳລັບເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການຄ້າ ມະນຸດ:

- ໃນໄລຍະປີ 2017 ຫາ 2019, ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງທີມງານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານ ການແພດ ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຈາກການຄ້າມະນຸດ ຢູ່ 07 ໂຮງໝໍໃນຂັ້ນສູນກາງ (ໂຮງໝໍມະໂຫສິດ, ໂຮງໝໍມິດຕະພາບ, ໂຮງໝໍ ເສດຖາທິຣາດ, ໂຮງໝໍ ແມ່ ແລະ ເດັກເກີດໃໝ່, ໂຮງໝໍເດັກ, ໂຮງ ໝໍ 05 ເມສາ ແລະ ໂຮງໝໍ 103). ໃນໄລຍະປີ 2018 ຫາ 2019, ໄດ້ສ້າງຄະນະປະສານງານຢູ່ຂັ້ນແຂວງທົ່ວປະເທດ, ສ້າງແບບຮ່ວມການກວດ ແລະ ປິ່ນປົວ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຈາກການຄ້າມະນຸດ;

- ໄດ້ຝຶກອົບຮົມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານແພດ ຜູ້ເຮັດໜ້າທີ່ບໍລິການ ຊ່ວຍເຫລືອ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ກ່ຽວກັບ ເຕັກນິກວິທີການກວດ, ປິ່ນປົວ ແລະ ການໃຫ້ຄຳປຶກສາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບຈິດໃຈ, ປະສານງານ ແລະ ການສົ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄປຫາສູນໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ຂອງສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ;

- ກອງປະຊຸມສຳມະນາ ແລະ ກອງປະຊຸມວິຊາການ ໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນ ສຳລັບຜູ້ປະສານງານທີ່ເຮັດວຽກ ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ສົ່ງເສີມການເຂົ້າ ເຖິງການບໍລິການສຳລັບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຜົນສະທ້ອນ ແລະ ຜົນກະທົບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງຈິດໃຈຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ;

- ການສຶກສາອົບຮົມເດັກແບບສ້າງສັນ: ໂຄງກມດ ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ອົງການ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກສາກົນ ໄດ້ ປະຕິບັດໂຄງການກ່ຽວກັບການສຶກສາອົບຮົມເດັກແບບສ້າງສັນ, ໄດ້ຈັດພິມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການຝຶກ ອົບຮົມເດັກແບບສ້າງສັນ ແລະ ລວມທັງຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.

- ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ: ການລິເລີ່ມລຸ່ມນີ້ໄດ້ຖືກປະຕິບັດ

- ກະຊວງຍຸຕິທຳໄດ້ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຜ່ານການ ກະຈາຍສຽງວິທະຍຸຂອງແຂວງ (ເປັນພາສາລາວໄດ້ 6.596 ຄັ້ງ, ພາສາມົ້ງ ໄດ້ 66 ຄັ້ງ, ພາສາກຶມມຸ ໄດ້ 66 ຄັ້ງ); ໂຄສະນາທາງໂທລະໂຄງຂອງບ້ານ 7.382 ຄັ້ງ; ໂຄສະນາທາງໂທລະພາບ 405 ຄັ້ງ; ໂຄສະນາທາງປາກເປົ່າຢູ່ບ້ານ 29.246 ຄັ້ງ, ຢູ່ກຸ່ມບ້ານ 1.784 ຄັ້ງ, ສະຖານທີ່ອື່ນ 1.542 ຄັ້ງ ແລະ ໂຮງຮຽນ 6.210 ຄັ້ງ, ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 6.063.668 ທ່ານ, ຍິງ 1.897.963 ທ່ານ;

- ໄດ້ເປີດການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍປະຈຳພະແນກຍຸຕິທຳແຂວງໄດ້ 13 ແຂວງ, ປະຈຳ ຢູ່ຫ້ອງການຍຸຕິທຳເມືອງໄດ້ 3 ເມືອງ ແລະ 1 ສະພາ ພ້ອມທັງສະໜອງວັດຖຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ງົບປະມານ ຈຳນວນໜຶ່ງ ໃຫ້ບັນດາການຊ່ວຍເຫຼືອດັ່ງກ່າວສຳລັບເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍ;

- ກະຊວງຍຸຕິທຳໄດ້ຈັດການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ແລະ ການໃຫ້ຄຳປຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ສະ ມາຊິກຂອງຄະນະໄກ່ເກ້ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ, ເຊິ່ງມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 14,878 ຄົນ;

- ຄະດີທັງໝົດຈຳນວນ 18,494 ຄະດີ ລວມທັງຄະດີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເດັກໄດ້ຖືກແກ້ໄຂ ແລະ ໄກ່ເກ້ຍຢ່າງ ມີຜົນສຳເລັດໂດຍຄະນະໄກ່ເກ້ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ.

2. ແຜນງານທີ 2: ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ

2.1. ການໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງຂະບວນການຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນທົ່ວສັງຄົມ

ມີຄວາມຄືບໜ້າຫຼາຍໃນດ້ານນີ້, ລວມທັງການໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກຢູ່ໃນລະດັບສູງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບຸກຄົນສຳ ຄັນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ພົນລະເມືອງທີ່ມີຊື່ສຽງ ແລະ ເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີ, ເຊິ່ງໄດ້ເສີມສ້າງການສົ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວ ສານ ແລະ ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງໄດ້ເຮັດການໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກຢ່າງມີ ເປົ້າ ໝາຍ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ແລະ ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ. ບາງຜົນສຳເລັດລວມມີ:

- ການໂຄສະນາ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກໃນທົ່ວສັງຄົມ ໄດ້ປະຕິບັດຄຽງຄູ່ໄປກັບການສ້າງຂະບວນການເພື່ອ ລະນຶກວັນເດັກສາກົນ ວັນທີ 1 ເດືອນ ມິຖຸນາ, ວັນເດັກໂລກ 20 ພະຈິກ ຂອງທຸກໆປີ, ເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານ-ລັດຖະ ກອນ; ພະນັກງານອົງການ ສປຊ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ອົງການຈັດສາກົນ; ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ, ພໍ່ແມ່ປະຊາ ຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ສັງຄົມ ປັບປຸງນັດສະນະຄະຕິບໍ່ໃຫ້ຖືເລື່ອງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງເປັນເລື່ອງທຳມະດາ. ການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່ເອກະສານ ແລະ ກິດຈະກຳລະດັບມວນຊົນລວມມີ: ການເຜີຍແຜ່ສານທ່ານນາຍົກລັດ ຖະມົນຕີແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີໄດ້ ກ່ຽວກັບ ວັນເດັກສາກົນ ຜ່ານທາງໂທລະພາບ, ວິທະຍຸ, ໜັງ ສືພິມ, ສື່ອອນໄລ ແລະ ໂທລະໂຄງປະຈຳບ້ານ; ການພິມເຜີຍແຜ່ສື່ໂຄສະນາເຊັ່ນ: ໂປສເຕີກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ, ຖະແຫຼງການອາຊຽນວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໂດຍແນໃສ່ປະຊາຊົນເປັນກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.

- ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໄດ້ມີການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຜົນຮ້າຍຂອງການຄ້າມະນຸດ ໃຫ້ບັນດາຈຸດທີ່

ແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງເປັນຕົ້ນ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ວຽງຈັນ, ຫຼວງພະບາງ, ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງນໍ້າທາ ແລະ ຊຽງຂວາງ ລວມທັງໝົດມີ 83 ຈຸດ, ມີ 451 ບ້ານ, ຈໍານວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ທັງໝົດ 17.247 ຄົນ, ເປັນຍິງ 8.805 ຄົນ ແລະ ຊາຍ 8.442 ຄົນ ເຊິ່ງມີກຸ່ມເດັກເຂົ້າຮ່ວມນໍາ.

- ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຍັງໄດ້ມີການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຜົນຮ້າຍຂອງການຄ້າມະນຸດຢູ່ຕາມແລວທາງລົດໄຟ ຈໍານວນ 05 ແຂວງພາກເໜືອ (ຫຼວງນໍ້າທາ, ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງພະບາງ, ວຽງຈັນ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ) ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 8.528 ຄົນ ຍິງ 2.556 ຄົນເຊິ່ງມີກຸ່ມເດັກເຂົ້າຮ່ວມນໍາ.

- ໄດ້ມີການໂຄສະນາໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ການຄ້າມະນຸດ ໃຫ້ແກ່ບັນດາອາສາສະໝັກຜູ້ນໍາສະໂມສອນເດັກ ຈໍານວນ 10 ນ້ອງ, ເປັນຍິງ 08 ນ້ອງ, ທີ່ ເມືອງອາດສະພອນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

- ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຍັງໄດ້ມີການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ລວມທັງເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ນໍາຊຸມຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຈໍານວນ 11.550 ຄົນ, ຍິງ 6.436 ຄົນ.

- ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ ໄດ້ສ້າງປຶ້ມຄູ່ມືການຝຶນຜູ້ບາດແຜທາງຈິດໃຈ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານຈິດຕະສັງຄົມ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ ແລະ ຄູ່ມືດັ່ງກ່າວຖືກນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ຕ່າງໆປົກປ້ອງເດັກຂັ້ນບ້ານໃນບ້ານຈໍານວນໜຶ່ງ.

- ໃນເດືອນກໍລະກົດປີ 2020, ພາຍໃຕ້ການນໍາພາຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ກະຊວງ ຮສສ, ສຍລ ແລະ ສູນກາງຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນ ປະຕິວັດລາວ ໄດ້ຮ່ວມມືກັບອົງການ UNICEF ແລະ ການສະໜັບສະໜູນດ້ານເຕັກນິກຈາກອົງການ UNFPA ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານການປົກປ້ອງເດັກໃນໄລຍະການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ (COVID-19) ຜ່ານລາຍການໂທລະພາບ ແລະ ວິທະຍຸເປັນພາສາລາວ, ກຶມມຸ ແລະ ພາສາຊົນເຜົ່າ ໂດຍມີບົດບັນຍາຍເປັນພາສາມືປະກອບນໍາ.

- ໃນລະຫວ່າງເດືອນກໍລະກົດ ຫາ ເດືອນສິງຫາ ປີ 2020, ໄດ້ອັດສຽງ ແລະ ພາບໃສ່ USB ຈໍານວນ 4,800 ອັນເພື່ອໂຄສະນາອອກອາກາດທາງໂທລະໂຄງໃນຂັ້ນບ້ານໃນ 4,800 ບ້ານ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບບັນຫາສິດທິເດັກ ແລະ ການປົກປ້ອງເດັກໃນໄລຍະການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ, ສາມາດເຂົ້າເຖິງປະຊາຊົນປະມານ 3,4 ລ້ານຄົນ ຫລື ປະມານ 50 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ. ຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກທີ່ເຜີຍແຜ່ປະກອບມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ການຄວບຄຸມຄວາມກົດດັນ, ການລ້ຽງດູເດັກໃນທາງສ້າງສັນຂອງພໍ່ແມ່, ການປົກປ້ອງເດັກທາງອິນເຕີເນັດ ແລະ ການໃຫ້ບໍລິການສາຍດ່ວນ ແລະ ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາຂອງ ສຍລ ແລະ ຊາວໜຸ່ມລາວ.

2.2. ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນເຮືອນ ແລະ ຄອບຄົວເດັກ

ສ້າງຂະບວນການຮັກຊາດ ແລະ ພັດທະນາ ຕິດພັນກັບການປະຕິບັດສິດສະໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ປາສະຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ. ການສ້າງຂະບວນການແມ່ນຕິດພັນກັບດໍາລັດສະບັບເລກທີ 309/ລບ, ລົງວັນທີ 14 ພະຈິກ 2013 ກ່ຽວກັບມາດຕະຖານຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາສຶກສາ

2012-2015 ເຊິ່ງໄດ້ ກຳນົດມາດຕະຖານການສ້າງບ້ານພັດທະນາຕິດພັນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິດສະໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ສະບັບເລກທີ 348/ລບ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2017 ວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ພື້ນທຸກ ແລະ ມາດຕະຖານພັດທະນາ.

2.3. ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ

ບັນດາໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາແມ່ນມີການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງທ້າວທັນໃນໄລຍະປີ 2014-2020 ແລະ ໄດ້ເຮັດການໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ. ສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ລວມມີ:

- ໃນໄລຍະປີ 2010-2017 ໄດ້ປັບເອົາເນື້ອໃນຫຼັກສູດວິຊາຄຸນສົມບັດຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ແລະ ວິຊາສຶກສາ ພົນລະເມືອງຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ຊຶ່ງກວມມືເນື້ອໃນສົນທິສັນຍາສາກົນພື້ນຖານ ດ້ານສິດທິມະນຸດ ເປັນຕົ້ນ: ສົນທິສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດທິຂອງພົນລະເມືອງ, ລວມທັງສົນທິສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍ ສິດທິເດັກ, ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ, ສິດທິຂອງຊົນເຜົ່າ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ;

- ສ້າງຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມໄວໜຸ່ມສິ່ງເສີມຄວາມສະເໝພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ. ຄູ່ມືດັ່ງກ່າວຖືກນຳໃຊ້ໃນການຝຶກອົບຮົມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງຂັ້ນແຂວງ, ໜ່ວຍງານມັດທະຍົມສຶກສາຂັ້ນເມືອງ, ຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ແລະ ຄູ ສອນເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍໃນໂຮງຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ທັງໝົດ 18 ແຂວງ, ແຂວງ ລະ 1 ເມືອງ ແລະ ເມືອງ ລະ 02 ໂຮງຮຽນໃນລະປີ (2015-2018);

- ໃນປີ 2019, ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນເດັກ ແລະ ຄວາມປອດໄພສຳລັບເດັກ ໃຫ້ ແກ່ ຄູ-ອາຈານ ແລະ ນັກຮຽນ ໃນ 2 ໂຮງຮຽນ ຄື: ມັດທະຍົມສົມບູນ ສາລາຄຳ ແລະ ມັດທະຍົມສົມບູນ ເຈົ້າອານຸວົງ ຈຳນວນ 02 ຄັ້ງ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 90 ເທື່ອຄົນ, ຍິງ 65 ເທື່ອຄົນ, 25 ເທື່ອຄົນ;

- ໃນປີ 2019, ຄຊກມດ ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ການຕອບຮັບ ແລະ ການຕອບປະຕິເສດ ໃຫ້ນັກຮຽນ 44 ຄົນ (ຍິງ 24, ຊາຍ 20 ຄົນ) ໃນ ມັດທະຍົມສົມບູນ ເຈົ້າອານຸວົງ ແລະ ມັດທະຍົມສົມບູນ ສາລາຄຳ;

- ໃນໄລຍະ 2018 ຫາ 2019, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການ ຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຢູ່ໂຮງຮຽນ, ສູນພັກເຊົາຊົ່ວຄາວຂອງຜູ້ປະສົບໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ບັນດາບ້ານທີ່ມີເສັ້ນທາງ ລົດໄຟຜ່ານ ລວມຈຳນວນ 9 ຄັ້ງ, ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 3.609 ຄົນ;

- ໄດ້ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບ ຜົນຮ້າຍ ແລະ ການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ດ້ວຍການ ເປັນວິທະຍາກອນຮັບເຊີນໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ລວມຈຳນວນ 66 ຄັ້ງ, ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 7.263 ຄົນ;

- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ມີການສົມທົບກັບສູນໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ລົງໂຄສະນາ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບ ຜົນຮ້າຍ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກ

ການຄ້າມະນຸດ, ຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ, ສົງຄົມ ແລະ ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາໃນຂັ້ນກະຊວງ, ຂັ້ນແຂວງຈຳນວນ 04 ແຂວງ ແລະ ຂັ້ນໂຮງຮຽນຈຳນວນ 07 ແຫ່ງ, ຊຶ່ງມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 6.000 ກວ່າຄົນ;

- ໄດ້ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາແຕ່ລະຂັ້ນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃນທຸກໆປີ ແຕ່ 2015-2019;

- ເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ນັກຮຽນ ກ່ຽວກັບ ຜົນຮ້າຍຂອງສິ່ງເສບຕິດ, ຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໂດຍການບໍ່ຈຳແນກເພດ ໃນຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃນແຕ່ລະປີ;

- ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສິດຂອງເດັກໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນໃນ 05 ແຂວງ: ຜົ້ງສາລີ, ຫົວພັນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ສາລະວັນ, ອັດຕະປື ໂດຍມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງ ໝົດ 550 ຄົນ;

- ສ້າງສື່ໂຄສະນາການຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ໃນໂຮງຮຽນ ເປັນຕົ້ນ: ຈັດພິມໂປດສະເຕີ 04 ຊະນິດ (ຊະນິດລະ 1,000 ສະບັບຖືກຈັດພິມ ແລະ ແຈກຢາຍ) , ສ້າງຄຣິບໂຄສະນາ ‘ບໍ່ຕ້ອງງຽບ No more silence’, ໄດ້ ຖືກຜະລິດ ແລະ ລົງໃນເວບໄຊທ໌ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ UN Women Asia-Pacific ໃນປີ 2015 ເພື່ອຮຽກຮ້ອງໃຫ້ປະຊາຊົນເອົາໃຈໃສ່ເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະທຳລາຍຄວາມງຽບສະຫງົບ ກ່ຽວກັບບັນຫາການ ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໃນປະເທດ;

- ຈັດກິດຈະກຳສ້າງສັນເຊັ່ນ ກິດຈະກຳແຕ້ມຮູບ, ສະແດງລະຄອນ, ຂຽນບົດເພງ, ຂຽນຄຳຄົມ, ຄຳກອນ ເພື່ອປຸກລະດົມໄວໜຸ່ມຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກນ້ອຍ ໃນ 03 ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ທີ່ ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ ເພື່ອໂຄສະນາຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບການຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນໄວເດັກ;

- ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໂດຍຜ່ານການປະຊຸມ ແລະ ການແຈກຢາຍເອກະສານໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກ ສາຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງໃນ 04 ແຂວງແລະ 07 ໂຮງຮຽນ (ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງ ໝົດ ຫຼາຍກວ່າ 6,000 ຄົນ) ກ່ຽວ ກັບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຢາເສບຕິດ; ສົນທິສັນຍາ ຊິດໍ, ສານຂອງນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວ່າດ້ວຍ ການຢຸດຕິຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ດຳລັດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການພັດທະນາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ, ຜົນກະທົບຈາກການຄ້າມະນຸດ, ຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ, ສົງຄົມ ແລະ ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ສືບຕໍ່ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ເພື່ອໃຫ້ ປະຊາຊົນຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈ ການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຢ່າງທົ່ວເຖິງ;

- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາໄດ້ຈັດພິກອິບຣິມ ກ່ຽວກັບ ການຕ້ານຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ-ເດັກ ໃຫ້ແກ່ຄູອາຈານ, ນັກຮຽນຢ່າງໜ້ອຍ 45 ໂຮງຮຽນ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຢ່າງໜ້ອຍ 2.000 ຄົນ;

- ໄດ້ສ້າງເປັນບົດລະຄອນ ແລະ ໂປສເຕີ້ກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຕ້ານການຄ້າ ມະນຸດໄດ້ 100 ສະບັບໂດຍນັກຮຽນຈາກ ມສ ລຽວໂຕ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງເຂົ້າໃຈບັນຫາທີ່ຜາໃຫ້ ເກີດມີຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ວິທີປ້ອງກັນບັນຫາດັ່ງກ່າວ;

- ສ້າງສື່ໂຄສະນາກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ລວມທັງການຈັດພິມໂປດສະເຕີແຈກຢາຍໃຫ້ສະຖານການສຶກສາໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ສັງຄົມ ຈຳນວນ 2.000 ສະບັບ;

- ໄດ້ສ້າງບົດລະຄອນເລື່ອງທຳອິດກ່ຽວກັບຍຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນເພງ “ຕ້ອງເອົາມາເວົ້າກັນ” ຂອງ ນາງອາລຸນນາ ຖາວອນສຸກ ນັກຮ້ອງກິດຕິມະສັກຕາງໜ້າອົງການ UN Women ປະກອບໃສ່ພ້ອມ, ແລະ ໄດ້ສ້າງເລື່ອງທີ 02 “ການຫຼີກລ້ຽງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແມ່ນການພັດທະນາເດັກ;ການເບິ່ງແຍງ ແລະ ດູແລເດັກທາງດ້ານຈິດໃຈແມ່ນການສ້າງເດັກໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນເພງ “ຢູ່ດແມ່ນແຕ່ຈະຄິດ” ແຕ່ງ ແລະ ທຳນອງໂດຍ ອາຈານ ອາໂນລາດ ພິມໂວຫານ ນັກປະຊັນລາວ.

2.4. ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນຊຸມຊົນ

ຊຸມຊົນມີບົດບາດສຳຄັນໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ. ໃນໄລຍະປີ 2014 ຫາ 2020, ໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການລິເລີ່ມດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ການສະແດງລະຄອນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໂດຍການຊຸກຍູ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ດຳເນີນວຽກປ້ອງກັນຄວາມຮຸນແຮງຕິດພັນກັບແຜນປັບປຸງ, ພັດທະນາຕົວເມືອງ ແລະ ແຜນພັດທະນາຊຸມນະບົດ;

- ໄດ້ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງເດັກ ກ່ຽວກັບການບັງຄັບເດັກແຕ່ງງານ ແລະ ການຖືພາຂອງເດັກ ຈຳນວນ 06 ຄັ້ງ; ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 480 ຄົນ, ຍິງ 240 ຄົນ ແລະ ຊາຍ 240 ຄົນ;

- ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໄດ້ມີການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຜົນຮ້າຍຂອງການຄ້າມະນຸດ ໃຫ້ບັນດາຈຸດທີ່ຖືກເສັ້ນທາງລົດໄຟລາວ-ຈີນ, ຂົວມິດຕະພາບລາວ-ໄທ, ກົມກົງສູນ, ຄົວລົດສາຍໃຕ້ ແລະ ສາຍເໜືອ ລວມທັງບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງເປັນຕົ້ນ ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ, ບໍລິຄຳໄຊ, ວຽງຈັນ, ຫຼວງພະບາງ, ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງນໍ້າທາ ແລະ ຊຽງຂວາງ ລວມທັງໝົດມີ 83 ຈຸດ, ມີ 451 ບ້ານ ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 17.247 ຄົນ ເປັນຍິງ 8.805 ຄົນ ແລະ ຊາຍ 8.442 ຄົນ ເຊິ່ງມີກຸ່ມເດັກເຂົ້າຮ່ວມນຳ;

- ໄດ້ຈັດການຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກກ່ຽວກັບການເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ປອດໄພ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ຢູ່ແຂວງວຽງຈັນ ແລະ ແຂວງອຸດົມໄຊ, ເຊິ່ງມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 200 ຄົນ, ໃນນັ້ນເປັນຍິງ 74 ຄົນ.

2.5. ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ

ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ປ້ອງກັນເດັກ ເຊິ່ງອາດຈະປະສົບກັບຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການຂຸດຮິດຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ຫຼື ອາດຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ໃຊ້ແຮງງານ ເປັນຕົ້ນ:

- ກະຊວງ ຮສສ ແລະ ສະຫະພັນກຳມະບານ ໄດ້ຕິດຕາມ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ແຮງງານເດັກ ໂດຍຜ່ານການລົງກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ແຮງງານ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆຢູ່ບັນດາຫົວໜ່ວຍແຮງງານ;

- ກົມແຮງງານ ພາຍໃຕ້ ກະຊວງ ຮສສ ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍການກຳນົດອາຍຸຕໍ່າສຸດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານໄວ ໜຸ່ມ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ ການກຳນົດວຽກທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານໄວໜຸ່ມ. ຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດການຈ້າງງານຂອງເດັກນ້ອຍຈາກ 12 ປີໃນ “ການເຮັດວຽກເປົາ”, ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດວ່າເປັນວຽກທີ່ບໍ່ເປັນຜົນຮ້າຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫຼື ຕໍ່ການພັດທະນາຂອງເດັກ ແລະ ບໍ່ກົດຂວາງການເຂົ້າໂຮງຮຽນ ຫຼື ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການຊື້ນຳ ດ້ານວິຊາຊີບ ຫລື ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ;

- ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມຮ່ວມກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັ່ນ: ຂະແໜງການກະສິກຳ, ຂະແໜງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອປະກອບຄຳເຫັນໃສ່ບົດສຶກສາ ກ່ຽວກັບ ສະພາບການນຳໃຊ້ແຮງງານໃນຂະແໜງກະສິກຳ ຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ສາລະວັນ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 32 ຄົນ, ຍິງ 16 ຄົນ;

- ມີສະມາຊິກເຄືອຂ່າຍຄວາມປອດໄພ ສຳລັບເດັກນ້ອຍທັງໝົດ 684 ຄົນ (423 ຄົນແມ່ນຕົວແທນຂອງຊຸມຊົນ; 197 ຄົນແມ່ນຜູ້ປະກອບການທີ່ເປັນຕົວແທນເຮັດວຽກໃນອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ/ຕົວແທນການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ 67 ຄົນແມ່ນທຸລະກິດຕົນເອງເຊັ່ນ: ຄົນຂັບລົດຕຸກງ ແລະ ຄ້າ-ຂາຍຍ່ອຍ ທີ່ເປັນຜູ້ສັງເກດ ແລະ ລາຍງານກໍລະນີການລ່ວງລະເມີດເດັກທີ່ເຂົາເຈົ້າເຫັນ ຫຼື ຮູ້ຈັກ);

- ໂຄງການການຈັດຕັ້ງກອງທຶນພັດທະນາບ້ານຂອງໂຄງການສະກັດກັ້ນການຄ້າເດັກ ແລະ ແມ່ຍິງ ILO-IPEC/ TICW ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ປີ 2005 ຫາ 2015 ຢູ່ 5 ແຂວງ, 23 ເມືອງ ແລະ 77 ບ້ານ, ມີສະມາຊິກທັງໝົດ 16,915 ຄົນ, ຍິງ 8,427 ຄົນ.

2.6. ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນສະຖານທີ່ເບິ່ງແຍງດູແລເດັກ ແລະ ສະຖານທີ່ໃນລະບົບຍຸຕິທຳ

- ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມ 3 ຄັ້ງເພື່ອເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບດຳລັດວ່າດ້ວຍການຮັບເດັກໄປເປັນລູກລ້ຽງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂະແໜງຍຸຕິທຳ, ສາທາລະນະສຸກ, ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມໃນນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ (ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 170 ຄົນ, ໃນນັ້ນມີຍິງ 50 ຄົນ);

- ຈັດການຝຶກອົບຮົມ 8 ຄັ້ງກ່ຽວກັບການຮັບເດັກໄປເປັນລູກລ້ຽງສຳລັບສະມາຊິກຂອງຄະນະພິຈາລະນາການຮັບເດັກໄປເປັນລູກລ້ຽງ ຂັ້ນແຂວງໃນ 12 ແຂວງ ແລະ 54 ເມືອງເຊິ່ງມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 177 ຄົນ, ໃນນັ້ນເປັນຍິງ 55 ຄົນ;

- ກະຊວງ ຍຕທ ສຳເລັດການພິຈາລະນາສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍເອົາເດັກໄປເປັນລູກລ້ຽງພາຍໃນປະເທດ ທັງໝົດຈຳນວນ 1.640 ສຳນວນ, ຍິງ 277 ຄົນ; ສຳເລັດການພິຈາລະນາສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍເອົາເດັກລາວ ໄປເປັນລູກລ້ຽງຂອງພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ 18 ສຳນວນ;

- ບ້ານເດັກກຳພ້າ ແມ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃນ 6 ແຂວງທົ່ວປະເທດ. ໂດຍໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານຕ່າງໆ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນ ການເບິ່ງແຍງດູແລເດັກຂາດສານອາຫານ ຫລື ເດັກທີ່ຄອບຄົວບໍ່ສາມາດລ້ຽງດູໄດ້. ອົງການເພື່ອນມິດສາກົນ ໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອ ທີ່ພັກ ແລະ ດ້ານການສຶກສາ ກັບເດັກຂ້າງຖະຫນົນຈຳນວນ 3.772 ຄົນ, ຍິງ 1.887 ຄົນ;

- ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ທົບທວນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທາງເລືອກໃນການເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູເດັກ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ເດັກໄດ້ຮັບການດູແລ ແລະ

ການປົກປ້ອງທີ່ພຽງພໍ, ສິດທິຂອງເດັກໄດ້ຮັບການເຄົາລົບໃນທຸກຂັ້ນຕອນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູເດັກ ແລະ ໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ສາຍພົວພັນຂອງເດັກກັບຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນໃນການເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູເດັກ. ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາສະຖານທີ່ເບິ່ງແຍງດູແລເດັກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ;

- ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຝຶກອົບຮົມສຳລັບຜູ້ຝຶກສາຂອງສານ ໄດ້ສ້າງປຶ້ມຄູ່ມືການດຳເນີນຄະດີເດັກ ແລະ ໄດ້ເອົາເຂົ້າໃນຫຼັກສູດຂອງສະຖາບັນເພື່ອຝຶກຊ່ວຍຜູ້ຝຶກສາ;
- ໄດ້ລົງເຜີຍແຜ່ສິດທິເດັກ ໃຫ້ນັກຮຽນຢູ່ 05 ແຂວງຄື: ຜົ້ງສາລີ, ຫົວພັນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ສາລະວັນ, ອັດຕະປື ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 550 ຄົນ;
- ໄດ້ມີເຮັດຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບກ່ຽວກັບຂໍ້ແນະນຳໃນການດຳເນີນຄະດີເດັກ ໃຫ້ພະນັກງານໃນຂົງເຂດຍຸຕິທຳ ໃນ 8 ແຂວງ, ຈຳນວນ 14 ຄັ້ງ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 840 ຄົນ, ຍິງ 209 ຄົນ;
- ໄດ້ລົງຊຸກຍູ້ຕິດຕາມ, ປະເມີນການດຳເນີນຄະດີເດັກຢູ່ສານປະຊາຊົນແຂວງ ຈຳນວນ 08 ແຂວງຄື: ຜົ້ງສາລີ, ບໍ່ແກ້ວ, ຊຽງຂວາງ, ຫົວພັນ, ອັດຕະປື, ສະຫວັນນະເຂດ, ສາລະວັນ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 160 ຄົນ, ຍິງ 33 ຄົນ.

3. ແຜນງານທີ 3: ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ

ໃນຂະນະທີ່ການປ້ອງກັນແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ແຕ່ເມື່ອມີການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກເກີດຂຶ້ນ ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ຈະຕ້ອງແກ້ໄຂຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ໝາະສົມ. ໃນໄລຍະປີ 2014-2020, ຜົນສຳເລັດລຸ່ມນີ້ແມ່ນໄດ້ຮັບການບັນລຸ ໃນການປັບປຸງຄວາມສາມາດ ແລະ ກົນໄກເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.

3.1. ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຢູ່ໃນຄອບຄົວ

ການປົກປ້ອງ ແລະ ໃຫ້ຄຳປຶກສາແກ່ເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ: ສູນໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ຂອງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວໄດ້ໃຫ້ບໍລິການ ກ່ຽວກັບ ການໃຫ້ຄຳແນະນຳດ້ານກົດໝາຍ, ຈິດໃຈແລະ ສຸຂະພາບ ແລະ ໃຫ້ບໍລິການສາຍຕ່ວນ 24 ຊົ່ວໂມງໂດຍຜ່ານສາຍຕ່ວນ 1362 ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າສຳລັບແມ່ຍິງແລະ ເດັກທີ່ປະສົບບັນຫາຄອບຄົວ ແລະ ບັນຫາສັງຄົມ ຫລື ບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ, ແລະ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍທີ່ຝັກອາໄສຢູ່ໃນສູນພັກຊົ່ວຄາວ. ການໃຫ້ບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາມີສອງປະເພດຄື: ການໃຫ້ບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາເຊິ່ງໜ້າ ແລະ ຜ່ານທາງໂທລະສັບ ແລະ ການຕິດຕາມ, ການປະເມີນຜົນຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍພາຍຫຼັງທີ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍໄດ້ຮັບການສົ່ງຄືນສູ່ຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ.

3.2. ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານມາດຕະການ ໃນການປົກປ້ອງແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ເດັກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ມີສິດທີ່ຈະສືບຕໍ່ເຂົ້າໂຮງຮຽນ ໃນ ໂຮງຮຽນເກົ່າທີ່ເຄີຍຮຽນ ຫລື ເຂົ້າໂຮງຮຽນໃໝ່ ຊຶ່ງນອນໃນສິດ (16 ສິດ) ນອນຢູ່ໃນມາດຕາ 39 ຂອງກົດ ໝາຍ ສະບັບນີ້. ເດັກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດຮຽນຕໍ່ ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ການບໍລິການ ສາທາລະນະສຸກ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ.

ຄຸກມດ ໄດ້ສ້າງຄູ່ມືກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ. ຄູ່ມື ດັ່ງກ່າວເປັນບ່ອນອີງ ສໍາລັບຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນໂຮງຮຽນເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ນັກຮຽນ.

3.3. ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນຊຸມຊົນ

ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນຂັ້ນຊຸມຊົນ ໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສ້າງຕັ້ງຕາໜ່າງ ປົກປ້ອງເດັກ ເຊິ່ງເປັນກະດູກສັນຫຼັງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປົກປ້ອງເດັກໃນຊຸມຊົນ. ຜົນສໍາເລັດຕ່າງໆມີດັ່ງນີ້:

- ຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກຂັ້ນບ້ານ ໄດ້ຕິດຕາມສະຖານະຂອງເດັກໃນຊຸມຊົນ ແລະ ສາມາດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ເດັກໄດ້ຢ່າງທັນການໃນຈໍານວນ 185 ບ້ານ ໃນ 09 ແຂວງ ຄື: ແຂວງ ຫຼວງນໍ້າທາ, ຫຼວງພະບາງ, ໄຊຍະບູລີ, ຫົວພັນ, ຊຽງຂວາງ, ໄຊສົມບູນ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ເຊກອງ ແລະ ຜົ້ງສາລີ;

- ໃນໄລຍະເດືອນກໍລະກົດ 2019 ເຖິງເດືອນກໍລະກົດປີ 2020, ໃນໄລຍະຈັດການໂຄສະນາປຸກຈິດສໍານຶກໃຫ້ ຊຸມຊົນກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ກ່ຽວກັບບັນຫາການປົກປ້ອງເດັກ, ພະນັກງານສອງ ຄົນຈາກໄອຍະການເຂດ ແລະ ພະແນກຍຸຕິທໍາແຂວງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບຜິດຊອບຕັ້ງໂຕະເພື່ອໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ດ້ານ ກົດໝາຍ. ມີຜູ້ມາຂໍຄໍາແນະນໍາດ້ານກົດໝາຍ 21 ຄົນ ຢູ່ແຂວງຊຽງຂວາງ ແລະ ສະຫວັນນະເຂດ. ຄະດີທີ່ຖືກລາຍງານ ແມ່ນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ ແລະ ມີ 03 ກໍລະນີຖືກສົ່ງຕໍ່ໄປຫາສະໜະພັນແມ່ຍິງເພື່ອໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ບາງກໍລະນີກໍຖືກສົ່ງ ໄປໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານແກ້ໄຂ;

- ກະຊວງ ຮສສ ຮ່ວມມືກັບອົງການບ້ານຈຸດສຸມ ໄດ້ດໍາເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ການຊຸດຮິດແຮງງານ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໄດ້ ເພື່ອເປັນການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາ ຊີບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ນັບແຕ່ປີ 2016 ຮອດປີ 2020, ມີທັງໝົດ 316 ຄົນ, ເປັນເພດຍິງທັງໝົດ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ວິຊາຊີບ;

- ສູນໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກໄດ້ປະຕິບັດໂຄງການ “ປົກປ້ອງ ແລະ ສ້າງຄວາມ ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ຖືກໃນຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກຄ້າມະນຸດ” ໄລຍະເວລາ 2016-2019. ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງໂຄງການມີດັ່ງນີ້:

- ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ເຂົ້າຮັບການ ຊ່ວຍເຫຼືອໃນສູນ ຈໍານວນ 102 ຄົນ ເປັນຍິງທັງໝົດ ໂດຍການສະໜອງທີ່ຝັກອາໄສທີ່ປອດໄພ, ໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງ ດ້ານກົດໝາຍ, ສົ່ງເສີມການສຶກສາ ແລະ ຝຶກວິຊາຊີບດ້ານການປຸງແຕ່ງອາຫານ, ດ້ານກະສິກໍາ, ຕັດຫຍິບ ແລະ ການ ບໍລິຫານເສດຖະກິດຄອບຄົວ;

- ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຖືກຜັກດັນກັບຈາກປະເທດໄທຜ່ານດ່ານສາກົນວັງເຕົ້າ-ຊ່ອງເມັກ ຈຳນວນ 345 ຄົນ ຍິງ 93 ຄົນ; ສິ່ງເສີມການຝຶກວິຊາຊີບໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຈຳນວນ 83 ຄົນ, ໃນນີ້ ໄດ້ຮັບທຶນການສິ່ງເສີມການສ້າງອາຊີບ ຈຳນວນ 27 ຄົນ;

- ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າໂສເຜນີ ຈຳນວນ 01 ກໍລະນີ ຊຶ່ງສາມາດຝ່ອງຮ້ອງຜູ້ກະທຳຜິດ 02 ຄົນ, ຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ 15 ປີ ແລະ ປັບໄໝເປັນເງິນ 15,000,000 ກີບ

- ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ຜະນັກງານ ຂອງສູນ ກ່ຽວກັບ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ, ການປົກປ້ອງເດັກ, ການໃຫ້ ຄຳ ປຶກສາ ແລະ ຈິດຕະວິທະຍາ, ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ທັງໝົດ 35 ຄົນ, ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງໃຫ້ພະ ນັກງານມີທັກສະເພີ່ມເຕີມສາມາດໃຫ້ການບໍລິການແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ມາຜັກເຊົາຢູ່ສູນ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຊຸມຊົນ

• ກົມສັງຄົມສົງເຄາະໄດ້ຮັບເອົາໂຄງການ “ປົກປ້ອງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ຕົກໃນຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກຄ້າມະນຸດ” ໄລຍະ II (ປີ 2019-2021).

• ກົມສັງຄົມສົງເຄາະໄດ້ຮ່ວມມືກັບສູນ ແສງສະຫວ່າງ ປະຕິບັດໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກນ້ອຍ ແລະ ແມ່ຍິງຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຊຸດຮີດທາງເພດ, ໄລຍະເວລາ 2016-2019. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງໂຄງການມີດັ່ງນີ້:

- ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກນ້ອຍ ແລະ ແມ່ຍິງຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຊຸດຮີດທາງເພດ ໃຫ້ການດູແລເບິ່ງແຍງ/ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກນ້ອຍ ແລະ ແມ່ຍິງ ທີ່ຜັກອາໄສພາຍໃນສູນ ຈຳນວນ 104 ຄົນ;

- ສະໜັບສະໜູນດ້ານການສຶກສາພາກສາມັນ ແລະ ລະບົບບຳລຸງ ຈຳນວນ 23 ຄົນ, ຝຶກວິຊາຊີບຕັດຫຍິບ 18 ຄົນ, ເສີມສວຍ 17 ຄົນ, ປຸງແຕ່ງ 03 ຄົນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຄອບຄົວ 07 ຄອບຄົວ;

- ສະໜອງການເບິ່ງແຍງ ແລະ ປິ່ນປົວສຸຂະພາບຂັ້ນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ເດັກ ແລະ ແມ່ຍິງ ທີ່ຜັກເຊົາພາຍໃນສູນ ຈຳນວນ 320 ເທື່ອຄົນ;

- ຊ່ວຍຄອບຄົວເດັກ ແລະ ແມ່ຍິງໃນກໍລະນີເຈັບເປັນ ແລະ ສ້ອມແປງເຮືອນ ຈຳນວນ 31 ຄອບຄົວ, ຊ່ວຍເຫຼືອ ເຂົ້າສານ 17 ຄອບຄົວ;

- ມອບອຸປະກອນ ສ້າງທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ອຸປະກອນເສີມສວຍ 13 ຊຸດ, ຕັດຫຍິບ 09 ຊຸດ, ອຸປະກອນປຸງແຕ່ງ 01 ຊຸດ ແລະ ລົດຖີບ ຈຳນວນ 44 ຄັນ ໃຫ້ແກ່ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.

• ກົມສັງຄົມສົງເຄາະໄດ້ໄດ້ຮັບຮອງ ແລະ ອະນຸມັດໂຄງການ “ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ແລະ ແມ່ຍິງດ້ອຍໂອກາດ” ໄລຍະ IV (ປີ 2019-2021).

• ກະຊວງ ຮສສ ໄດ້ລົງຕິດຕາມເດັກນ້ອຍພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບກັບສິ່ງຄືນສຸ່ຄອບຄົວ ຈຳນວນ 72 ຄົນ ຢູ່ແຂວງອຸດົມໄຊ, ຫຼວງພະບາງ, ໄຊຍະບູລີ, ວຽງຈັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ບໍລິຄຳໄຊ, ຄຳມ່ວນ, ຈຳປາສັກ ແລະ ສະຫວັນນະເຂດ; ໄດ້ລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນເພື່ອດຳເນີນການປະເມີນສະພາບເດັກຂາດການດູແລຈາກຜູ້ປົກຄອງຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ຈຳປາສັກ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

- ຕາໜ່າງການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍ ຄຸກມດ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ມີການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະສານງານ ຢູ່ແຕ່ລະໂຮງໝໍແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ; ມີແບບຟອມບັນທຶກການກວດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ; ແບບຟອມຍັງຢືນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫລວດ; ແບບຟອມເກັບກຳຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ປະຈຳໄຕມາດ. ນອກຈາກນີ້, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກຍັງໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການແພດແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຄື: ໃຫ້ບໍລິການດ້ານການເພດ, ຝຶນຜູ້ດ້ານສຸຂະພາບຈິດ, ສຸຂະສຶກສາທີ່ຈຳເປັນແກ່ຄອບຄົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ທາງເພດ.

- ກະຊວງ ຮສສ ໄດ້ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປົກປ້ອງເດັກ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ນຳສະໂມສອນເດັກ-ໄວໜຸ່ມ ແລະ ສະມາ ຊິກສະໂມສອນເດັກ-ໄວໜຸ່ມ ຢູ່ 05 ບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ, ຊຶ່ງມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ ຈຳນວນ 175 ຄົນ, ຍິງ 88 ຄົນ, ພ້ອມທັງຈັດກິດຈະກຳຕອບຄຳຖາມ ກ່ຽວກັບສິດທິເດັກ, ຄວາມຮຸນແຮງ, ອົງປະກອບຂອງ ການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ສະຫຼາດ.

- ເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກອົງການເພື່ອນມິດສາກົນ ໂດຍຜ່ານ:

- ສະໜອງການເບິ່ງແຍງເດັກຢູ່ໃນສູນ ຈຳນວນ 34 ຄົນ, ຍິງ 12 ຄົນ. ໃນນີ້, ນອນປະຈຳ ຢູ່ສູນ 25 ຄົນ, ຍິງ 8 ຄົນ; ມີເດັກເຂົ້າມາເຮັດວຽກຢູ່ສູນຕອນກາງເວັນ ຈຳນວນ 172 ຄົນ, ຍິງ 70 ຄົນ;
- ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານອຸປະກອນການຮຽນແກ່ເດັກຈຳນວນ 670 ຄົນ, ຍິງ 70 ຄົນ;
- ໃຫ້ການສຶກສາທັກສະຊີວິດແກ່ເດັກນ້ອຍ ໄວໜຸ່ມໃນຊຸມຊົນ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຈຳນວນ 22.976 ເທື່ອຄົນ;
- ໃຫ້ບໍລິການປະຖົມພະຍາບານຂັ້ນຕົ້ນໃຫ້ແກ່ເດັກ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງຈຳນວນ 1.650 ເທື່ອຄົນ;
- ໄດ້ລົງຊຸກຍູ້ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເບິ່ງແຍງເດັກຂ້າງຖະໜົນ ແລະ ເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນຊຸມຊົນ ຈຳນວນ 736 ຄົນ, ຍິງ 336 ຄົນ;
- ໄດ້ຝຶກວິຊາຊີບໃຫ້ແກ່ໄວໜຸ່ມ ແລະ ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງໄດ້ ຈຳນວນ 210 ຄົນ, ຍິງ 89 ຄົນ;
- ນຳສິ່ງເດັກເຂົ້າເຮັດວຽກໄດ້ ຈຳນວນ 62 ຄົນ, ເປັນເຈົ້າຂອງກິດຈະການຕົນເອງ ຈຳນວນ 07 ຄົນ;

ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີສະມາຊິກເຄືອຄ່າຍເຮັດວຽກເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງເດັກທັງໝົດ ຈຳນວນ 423 ຄົນ, ເປັນຕົວແທນຢູ່ຊຸມຊົນເປັນຕົວແທນທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບອຸດສາຫະກຳທ່ອງທ່ຽວ 684 ຄົນ ແລະ ເປັນຕົວແທນຜູ້ປະກອບການ 197 ຄົນ (ຂັບລົດຕຸກງ ແລະ ຄ້າຂາຍຕາມທ້ອງຖະໜົນ) ເຊິ່ງເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານກໍລະນີຂອງການລ່ວງລະເມີດເດັກທີ່ເຂົ້າເຈົ້າເຫັນ ຫຼື ຮູ້ຈັກ.

3.4. ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນສະຖານທີ່ອອກແຮງງານ

ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຄືບໜ້າໃນການລິເລີ່ມແກ້ໄຂໂດຍກົງ ກ່ຽວກັບ ການໃຊ້ແຮງງານເດັກແມ່ນຍັງມີຄວາມຊັກຊ້າຢູ່ (ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ມີການສ້າງກົດໝາຍທີ່ສຳຄັນແລ້ວກໍຕາມ), ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ສຳຄັນໄດ້ຖືກດຳເນີນເພື່ອ

ແກ້ໄຂການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ (ເຊິ່ງບາງຄັ້ງກໍ່ນຳໄປສູ່ການໃຊ້ແຮງງານເດັກ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນເດັກ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຫຼົ່ານີ້ລວມມີ:

- ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ຈຳນວນ 555 ຄົນ ຈາກການຄ້າມະນຸດທີ່ຖືກສົ່ງມາແຕ່ປະເທດໄທ, ຈີນ, ມາເລເຊຍ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ ດ້ວຍການສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ທີ່ຝັກຊົ່ວຄາວ, ອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງ, ການເບິ່ງແຍງດູແລສຸຂະພາບຂັ້ນຕົ້ນ, ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ການໃຫ້ຄຳປຶກສາຫາລື ກ່ຽວກັບ ທັກສະຊີວິດ ໃຫ້ແກ່ເດັກ 18 ຄົນທີ່ຕົກໃນຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກຄ້າມະນຸດ;

- ນອກຈາກນີ້, ຍັງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຝຶກວິຊາຊີບໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ 242 ຄົນ. ໃນຂັ້ນແຂວງ, ໄດ້ສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ແກ່ເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດຈຳນວນ 134 ຄົນໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຝຶນຝຸດທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ການນຳສົ່ງຄົນສຸຄອບຄົວ ແລະ ໂຮງຮຽນ;

- ໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບໃຫ້ໄວໜຸ່ມ ແລະ ພໍ່ແມ່ / ຜູ້ປົກຄອງ 210 ຄົນ (ຍິງ 89 ຄົນ); ໄດ້ສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຫາວຽກເຮັດງານທຳສຳລັບເດັກນ້ອຍ ແລະ ໄວໜຸ່ມ 62 ຄົນ, ໃນນັ້ນ 07 ຄົນແມ່ນສາມາດເຮັດວຽກເປັນຂອງຕົນເອງ.

3.5. ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນສະຖານທີ່ໃນລະບົບດູແລເດັກ ແລະ ສະຖານທີ່ໃນລະບົບຍຸຕິທຳ

- ສຳເລັດການສ້າງປຶ້ມຕຳລາວຽກງານຍຸຕິທຳສຳລັບເດັກ; ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຄະນະແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານໄດ້ຈຳນວນ 8.347 ຄະນະ; ຝຶກອົບຮົມຄະນະແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງເດັກຂັ້ນບ້ານ 16.987 ເທື່ອຄົນ; ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງເດັກຂັ້ນບ້ານ (ເດັກກະທຳຜິດ) ໂດຍຜ່ານການໄກ່ເກ້ຍຈຳນວນ 2.477 ຄົນ ຍິງ 352 ຄົນ.

- ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດ ໄດ້ດຳເນີນການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ: ມີຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ມີ 329 ຄົນ, ຍິງ 272 ຄົນ, ຊາຍ 57 ຄົນ; ໃນນັ້ນ, ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ 289 ຄົນ, ຍິງ 284 ຄົນຖືກທາງການໄທສົ່ງກັບ ແລະ ມາແຕ່ ສປປ ຈີນ ຈຳນວນ 199 ຄົນ, ເປັນຍິງ 198 ຄົນ. ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍທີ່ຢູ່ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ສຶກສາອົບຮົມແລ້ວສົ່ງກັບຄືນບ້ານ ຈຳນວນ 82 ຄັ້ງມີ 207 ຄົນ, ຍິງ 159 ຄົນ, ຊາຍ 48 ຄົນ. ມີບໍລິສັດຈັດຫາແຮງງານ ທີ່ສົ່ງແຮງງານລາວ ໄປເຮັດວຽກຢູ່ຕ່າງປະເທດຈຳນວນ 2,311 ຄັ້ງ, ມີ 36,260 ຄົນ, ຍິງ 19,050 ຄົນ, ຊາຍ 17.210 ຄົນ.

- ນັບແຕ່ປີ 2015 ຫາ 2019 ມີຄະດີເດັກເຂົ້າມາສານປະຊາຊົນທົ່ວປະເທດ ມີທັງໝົດ 1.170 ເລື່ອງ ໃນນັ້ນ, ເດັກກະທຳຜິດ ຈຳນວນ 1.204 ຄົນ, ຍິງ 23 ຄົນ, ຊາຍ 1.183 ຄົນ; ເດັກຖືກຕັດອິດສະໜູນພາບ 189 ຄົນ, ນອກນັ້ນແມ່ນໂທດປັບໃໝ ແລະ ໂທດສຶກສາອົບຮົມ.

- ສຳລັບເດັກຕົກເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໃນປີ 2015 ຫາ ຫົກເດືອນຕົ້ນປີ 2019, ມີຄະດີຄ້າມະນຸດທົ່ວປະເທດ ທັງໝົດ 132 ເລື່ອງ: ມີຜູ້ຖືກຫາ 217 ຄົນ, ຍິງ 104 ຄົນ, ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ 297 ຄົນ, ຍິງ 236 ຄົນ ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ 113 ຄົນ, ຍິງ 106 ຄົນ; ໃນນີ້ມີຄະດີທີ່ດຳເນີນສຳເລັດແລ້ວ ມີ 123 ເລື່ອງ: ມີຜູ້ຖືກຫາ 199 ຄົນ, ຍິງ 95 ຄົນ, ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ 280 ຄົນ, ຍິງ 219 ຄົນ, ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ 102 ຄົນ, ຍິງ 95 ຄົນ.

ຄ. ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ,ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

I. ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

ເຖິງວ່າຈະມີຜົນສໍາເລັດຫຼາຍຢ່າງຂອງສປປລາວໃນການປົກປ້ອງສິດທິຂອງເດັກ ແລະ ໃນຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ແຕ່ມັນຍັງມີບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດທິເດັກທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ, ລວມທັງສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ ການຫຼາຍຂະແໜງການ ແລະ ຍຸດທະສາດຕ່າງໆ.

1. ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

ການຈໍາແນກບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃນຮີດຄອງປະເພນີເກົ່າແກ່ຫຼ້າຫຼັງທີ່ມີມາຍາວນານ ຊຶ່ງຕິດຜັນກັບບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ໃນຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ ມີສ່ວນໃນການເຮັດໃຫ້ມີການປະຕິບັດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເຊັ່ນ: ການແຕ່ງງານໃນໄວເດັກ, ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ , ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງພາຍໃນຄອບຄົວ.

ຍັງບໍ່ມີຖານຂໍ້ມູນທີ່ເປັນລະບົບ, ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ, ການກວດກາ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດໍາເນີນຢ່າງເປັນລະບົບ ໂດຍສະເພາະການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ການເຂົ້າເຖິງຄວາມຍຸຕິທໍາ ແລະ ດ້ານສຸຂະພາບ ຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.

ການບັງຄັບໃຊ້ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີ ແລະ ຍັງຈໍາກັດໃນການຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ໂດຍສະເພາະມາດຕະການທີ່ມີການລົງໂທດຕໍ່ຜູ້ກະທໍາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ຍັງໃຊ້ກົນໄກຂອງການໄກ່ເກຍຢູ່ຂັ້ນບ້ານ ເຊິ່ງຂັດກັບຫລັກການຊ່ວຍເຫລືອແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງຄວາມໃຫ້ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ຕໍາຫລວດ ເທົ່ານັ້ນ ຈົນເຖິງຂະບວນການຂອງສານ. ກົນໄກ, ບຸກຄະລາກອນທີ່ເປັນຜູ້ບັງຄັບໃຊ້ກົດ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ, ຂາດຄູ່ມື ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໃນການດໍາເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ຕັດສິນຄະດີ ຄະດີການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ.

ນັກວິຊາການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອກໍານົດຮູບແບບຕ່າງໆ ຂອງຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ການແກ້ໄຂຕໍ່ບັນຫາໃນລັກສະນະທີ່ລະອຽດອ່ອນດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແຕ່ລະກໍລະນີ ຍັງມີຄວາມຈໍາກັດ. ສູນຝັກເຊົາຊົ່ວຄາວ ສໍາລັບໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງຜູ້ທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຄວາມຮຸນແຮງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ, ຜູ້ທີ່ອາໄສໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ຍັງມີຈໍານວນຈໍາກັດ.

ການສົ່ງຕໍ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການ ຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບົບຄົບຊຸດ, ຊັບພະຍາກອນບຸກຄະລາກອນ ງົບປະມານ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດ ຍັງຈໍາກັດ.

2. ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ

ທັດສະນະຄະຕິທີ່ລ່າຫຼັງ ແລະ ການປະຕິບັດແບບຮີດເກົ່າຄອງເດີມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຍັງເປັນອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ຕໍ່ການບັນລຸສິດທິຂອງເດັກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສິດທິຂອງເດັກຕໍ່ດ້ານສຸຂະພາບ, ການພັດທະນາ ແລະ ການປົກປ້ອງ. ເປັນຕົ້ນແມ່ນຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບທາງເພດ ແລະ ຄວາມເຊື່ອທີ່ວ່າເດັກຍິງມີຄວາມອ່ອນແອກວ່າ ເດັກຊາຍ; ການລົງໂທດທາງຮ່າງກາຍແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ຍອມຮັບໄດ້ໃນການລ້ຽງດູເດັກ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານ ຮ່າງກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຍອມຮັບໄດ້ໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ໄຂແຍ່ງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ການຈຳແນກຕໍ່ຊົນເຜົ່າ ແລະ ເດັກພິການກໍ ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການບັນລຸສິດຂອງເດັກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກລະເມີດ ແລະ ການຊຸດຮີດ.

ຍັງຂາດແຜນການທີ່ດີກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນຂັ້ນຊຸມຊົນ ແລະ ຍັງມີຄວາມ ຈຳກັດໃນການສະໜັບສະໜູນແກ່ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງເພື່ອປ້ອງກັນຜົນກະທົບທາງດ້ານຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ ແລະ ການ ສຶກສາໃນໄລຍະຍາວແມ່ນ, ສຸດທ້າຍກໍສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການພັດທະນາຊຸມ ຊົນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຍັງບໍ່ມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນທີ່ດີ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບການສ້າງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດບັນດາແຜນການ ແລະ ແຜນງານປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂໃນການປົກປ້ອງເດັກຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ການ ເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ, ການກວດກາ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດຳເນີນຢ່າງເປັນລະບົບ; ເຮັດໃຫ້ມີ ຄວາມຫຍຸ້ງ ຍາກໃນການວິເຄາະ ແລະ ການກຳນົດສາເຫດຂອງການລ່ວງລະເມີດ, ອາດຊະຍາກຳ ແລະ ການລະເມີດກົດໝາຍ.

ຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານງົບປະມານ, ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ວັດຖຸອຸປະກອນຕ່າງໆ ທີ່ຖືກຈັດສັນໃຫ້ແກ່ ວຽກງານດ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກແມ່ນຍັງບໍ່ພຽງພໍ, ເຊິ່ງເປັນການຈຳກັດຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດແຜນການ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ໂດຍສະເພາະໃນຂົງເຂດການບໍລິການສຳລັບຜູ້ເຄາະຮ້າຍ.

ການລວມເອົາແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ (ແລະແຜນດຳເນີນ ງານແຫ່ງຊາດອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ) ເຂົ້າໃນແຜນການ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະ ແຜນງານຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ຂະແໜງການຕ່າງໆ ຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ ກໍຍັງເປັນສິ່ງທ້າທາຍ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ບັນຫາການປົກປ້ອງເດັກແມ່ນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂແບບເປັນແຕ່ລະຫົວຂໍ້ບັນຫາ (ຕົວຢ່າງ: ແຮງງານເດັກ, ການຄ້າມະນຸດ, ການແຕ່ງງານເດັກ, ຄວາມຮຸນແຮງ, ການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ການຊຸດຮີດ). ໃນຂະ ນະທີ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນການແກ້ໄຂບາງຢ່າງອາດຈະເຮັດໄດ້ດີ, ແຕ່ສິ່ງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ອົງກອນ ແລະ ອົງການຈັດ ຕັ້ງຕ່າງໆດຳເນີນງານເຮັດວຽກແບບພໍໃຜລາວ ແລະ ມີຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຜົນກະທົບໂດຍລວມທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ.

ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆໃນການປົກປ້ອງເດັກໃນທຸກຂະແໜງການຍັງສືບຕໍ່ມີ ຄວາມຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ເສີມຂະຫຍາຍ. ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການປຸກຈິດສຳນຶກບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຍັງປະຕິບັດຕາມແຜນການ ຫຼື ຍຸດທະສາດທີ່ມີໂຄງສ້າງໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນສຸມໃສ່ການສ້າງຄວາມສາມາດ ຂອງບຸກຄົນຫຼາຍກວ່າການພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນ.

II. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

1. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

ການໂຄສະນາປູກຈິດສໍານຶກ ໃຫ້ຜະນັກງານ-ລັດຖະກອນ; ຜະນັກງານອົງການ ສປຊ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ອົງການຈັດສາກົນ; ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ, ພໍ່ແມ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ສັງຄົມ ປັບປຸງນັດສະນະຄະຕິທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໃນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ເປັນມາດຕະການໜຶ່ງທີ່ດີ ແລະ ຄວນສືບຕໍ່ ໃນຕໍ່ໜ້າ ແລະ ຄວນລົງເລິກໃຫ້ກຸ່ມສະເພາະ ຄື: ຜູ້ຊາຍ, ເດັກຊາຍ, ຜູ້ນໍາຊຸມຊົນ, ເຈົ້າກົກເຈົ້າເຫລົ່າ.

ການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຈໍາແນກ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ, ຍຸຕິທໍາ ແລະ ສັງຄົມ ແມ່ນ ເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ແລະ ຈໍາເປັນໃນການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງ.

ການເພີ່ມປະສິດທິພາບການປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົນໄກ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ໃນວຽກງານການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຍຸຕິທໍາທີ່ແທ້ຈິງ.

ການສ້າງຖານຂໍ້ມູນທີ່ເປັນລະບົບ ຄົບຊຸດ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖື ເປັນຄວາມຈໍາເປັນໃນການວິເຄາະ ວິໄຈສາເຫດ ແລະ ວາງແຜນທີ່ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.

2. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ

ການໂຄສະນາປູກຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບສິດທິເດັກ ແລະ ການປົກປ້ອງເດັກ, ແລະ ຂໍ້ລິເລີ່ມເພື່ອແກ້ໄຂບັນດາບັນຫັດຖານ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ສິດທິຂອງເດັກໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງ ແລະ ພັດທະນາສັງຄົມໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໜັ້ນຄົງ.

ການເພີ່ມຈຸດສຸມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນ ສໍາລັບຊຸມຊົນໃນການສ້າງແຜນການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ແລະ ຈໍາເປັນໃນການສ້າງສາຍພົວພັນທີ່ແໜ້ນແຜ່ນກັບລະບົບທາງການ ແລະ ເສັ້ນທາງການສົ່ງຕໍ່. ການສ້າງຕັ້ງຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກແມ່ນບາດກ້າວທີ່ສໍາຄັນໃນທິດທາງນີ້ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດສະບັບຕໍ່ໄປຈະເປັນໂອກາດໃນການກໍານົດວິທີການສະໜັບສະໜູນຄວາມສາມາດ ແລະ ການເຮັດວຽກຂອງຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກ, ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ຂອງເດັກ.

ເປັນທີ່ຈະແຈ້ງວ່າການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສັບສົນດັ່ງກ່າວເຊັ່ນບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກນ້ອຍ, ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການເພີ່ມຊັບພະຍາກອນດ້ານການເງິນ, ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການສະໜອງວັດຖຸອຸປະກອນ ແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນໃນທົ່ວຂະແໜງການຕ່າງໆ. ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອກໍານົດແຫຼ່ງທຶນທີ່ຍືນຍົງ, ຫຼຸດຜ່ອນການເພິ່ງພາອາໄສຊັບພະຍາກອນຈາກພາຍນອກ/ຕ່າງປະເທດ, ພັດທະນາແຜນການ ແລະ ຍຸດທະສາດດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ບໍ່ສິ້ນເບື້ອງ, ແລະ ມີການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ຖືກຕ້ອງສໍາລັບທຸກແຜນການປະຕິບັດງານ ແລະ ຍຸດທະສາດ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຕ້ອງມີການປະສານງານກັນລະຫວ່າງຂະແໜງການຢ່າງມີປະສິດທິຜົນກວ່າເກົ່າໃນການກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການໃນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ. ນອກຈາກນັ້ນ, ສປປ ລາວ ຄວນຮັບຮອງເອົາວິທີການເຮັດວຽກໂດຍສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການປົກປ້ອງເດັກແທນວິທີການເຮັດວຽກແບບອີງໃສ່ແຕ່ລະຫົວຂໍ້ບັນຫາ.

ຄວາມສາມາດຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປົກປ້ອງເດັກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ຍືນຍົງກວ່າເກົ່າ ໂດຍຜ່ານແຜນການທີ່ດີທີ່ສຸມໃສ່ສະຖາບັນຫຼາຍກວ່າການພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການສ້າງວິຊາການສະຫວັດດີການສັງຄົມທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເປັນມີອາຊີບແມ່ນບູລິມະສິດ, ເພາະວ່າມັນແມ່ນກະດູກສັນຫຼັງຂອງລະບົບປົກປ້ອງເດັກ.

ການສ້າງລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ຄົບຖ້ວນ ສຳລັບປະເທດລາວແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນໃນການກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ. ນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ການພັດທະນາແຜນການ ແລະ ແຜນງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍຂຶ້ນໃນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ແລະ ປັບປຸງການໃຫ້ບໍລິການໃນທົ່ວຂະແໜງການຕ່າງໆ.

ພາກທີສອງ: ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

ກ. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

I. ສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ຂອງສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ພາຍໃນ

1. ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ

ອີງຕາມການລາຍງານຂອງລັດຖະບານແຕ່ລະປະເທດ ໃຫ້ເຫັນວ່າການສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງ ເປັນກອບວຽກສຳລັບປະເທດຕົນ ໃນຄວາມພະຍາຍາມລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ. 68% ຂອງລັດຖະບານບັນດາປະເທດໃນທົ່ວໂລກ ລາຍງານວ່າໃນໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ ໄດ້ມີການນຳສະເໜີ, ປັບປຸງ, ຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການຍຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັນທົ່ວທຸກພາກພື້ນ, ໂດຍສະເພາະວຽກຈຸດສຸມມີການພັດທະນາໃນທາງບວກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງທີ່ກຸ່ມແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໃນຫຼາກຫຼາຍກຸ່ມປະເຊີນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການສະໜອງທຶນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາທີ່ບໍ່ພຽງພໍເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນລົງສູ່ການປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບຕົວຈິງ.

ເພື່ອຮັບປະກັນອິດສະລະພາບຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ການດູກູກ, ລັດຖະບານແຕ່ລະປະເທດຈະໄດ້ໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ການ: 1). ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຍຸຕິທຳ; 2). ເພີ່ມການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທີ່ຈຳເປັນສຳລັບແມ່ຍິງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ; 3). ປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ແລະ 4). ຕ້ອງຮັບຮູ້ຜົນກະທົບຂອງສີ່ ແລະ ເທັກໂນໂລຊີ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ຍ້ອນ ຫັດສະນະຄະດີ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ຄວາມຮຸນແຮງ.

ອີງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ສະເໜີແນະໃຫ້ ລັດຖະບານຕ້ອງເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຈ ແລະ ວາງແຜນໂຄງການເປົ້າໝາຍຕົ້ນຕໍ ແມ່ນ: ການຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານໃນລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ; ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະໜັບສະໜູນແຜນງານລະດັບຊາດ ຄື: 1). ສົ່ງເສີມການປົກຄອງ ແລະ ການປະສານງານທີ່ດີ, 2). ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນແຜນງານລະດັບຊາດ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, 3). ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານນິຕິກຳ, 4). ນຳໃຊ້ຫຼັກຖານເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິຜົນຂອງການປ້ອງກັນ ແລະ ແຜນງານການບໍລິການ, ແລະ 5). ຮັບປະກັນແຫຼ່ງທຶນທີ່ພຽງພໍເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

2. ສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນ

ອັດຕາສ່ວນໃນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໂດຍສະເພາະຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວແມ່ນ ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງກວ້າງ, ບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ເປັນບັນຫາໜຶ່ງທີ່ໃນສັງຄົມບໍ່ກ້າ ເປີດເຜີຍ ແລະ ຖືກປົກປິດໄວ້. ສັງຄົມສ່ວນຫລາຍຍັງເຫັນວ່າການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ແມ່ນເປັນ ເລື່ອງປົກກະຕິ; ອຸປະສັກ ສິ່ງກົດຂວາງທີ່ມີມາຍາວນານ ລວມທັງມົນທົນ, ຄວາມຢ້ານກົວຈາກການຖືກກະທຳ, ການ ຈຳແນກທີ່ມີໃນອິດຄອງປະເພນີເກົ່າແກ່ຫຼ້າຫຼັງຍັງເປັນບັນຫາພື້ນຖານຕໍ່ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ຈຳກັດ ກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ໄດ້ເປັນສິ່ງກົດຂວາງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງຈາກການເຂົ້າເຖິງການລົງທະບຽນຮ້ອງທຸກທີ່ເກີດຈາກ ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ບໍ່ກ້າທີ່ຈະລາຍງານ ຫລື ຂໍການຊ່ວຍເຫລືອຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜ່ານການສະຫລຸບຕີລາຄາໃນໄລຍະຜ່ານມາເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ມີສິ່ງທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການປ້ອງກັນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໂດຍສະເພາະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ບັນດາກົນໄກທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສັງຄົມ ແຕ່ກໍຍັງມີຄວາມຈຳກັດ ໃນຂົງເຂດການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ. ກົນໄກ, ບຸກຄະລາກອນທີ່ເປັນຜູ້ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ຍັງ ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ, ຂາດຄູ່ມື ແລະ ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ຕັດສິນ ຄະດີການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ. ດັ່ງນັ້ນ ການເພີ່ມປະສິດທິພາບການປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົນໄກ ແລະ ບຸກຄະລາກອນໃນວຽກງານການ ປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ຈະເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກ ຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຍຸຕິທຳທີ່ແທ້ຈິງ; ສາມາດເຂົ້າເຖິງສູນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ດ້ານຈິດວິທະຍາ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ການປົກປ້ອງຈາກການຖືກທຳຮ້າຍ ແລະ ປູກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ ຄວາມຮູ້ ເພື່ອຊຸກຍູ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໃຫ້ມີການລາຍງານທຸກກໍລະນີກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາເຈົ້າ.

ນອກນັ້ນ, ການສ້າງລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ຄົບຖ້ວນ ເປັນຄວາມຈຳເປັນໃນ ການວິເຄາະ ວິໄຈ ສາເຫດ ແລະ ການວາງແຜນທີ່ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການລາຍງານເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງ ທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ, ຖະແຫລງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ, ຖະແຫລງການສິດທິມະນຸດ ແລະ ເປົ້າ ໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ທີ່ ສປປ ລາວ ຮັບຮອງ ແລະ ເປັນພາຄີ.

II. ຈຸດປະສົງລວມ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ

1. ຈຸດປະສົງລວມ

ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງແມ່ຍິງ ເລິ່ງໃສ່ລຶບລ້າງທຸກຮູບແບບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ສົ່ງເສີມຖານະບົດບາດ, ກຽດສັກສີ ຂອງແມ່ ແລະ ເດັກຍິງ ເພື່ອສ້າງສັງຄົມທີ່ປະຕິບັດສິດສະໝັພາບ ຍິງ-ຊາຍ ແລະ ປາສະຈາກການຈຳແນກ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.

2. ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ

- ອັດຕາຂອງແມ່ຍິງທີ່ຖືກຄວາມຮຸນແຮງຈາກຄູ່ຮ່ວມນອນຂອງຕົນ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໃນສາມປະເພດຂອງຄວາມຮຸນແຮງ (ຮ່າງກາຍ, ເພດ ແລະ ຈິດໃຈ) ຫລຸດລົງຈາກ 30,3% ເປັນ 15%
- ແມ່ຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍ/ລອດຊີວິດຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານກົດໝາຍ, ດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສັງຄົມ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 2% (2015) ເປັນ 20% ໃນປີ 2025.
- ອັດຕາສ່ວນແມ່ຍິງທີ່ຖືກຄວາມຮຸນແຮງໃນຊ່ວງຊີວິດໜຶ່ງ ຫລຸດລົງຈາກ 15,3% ເປັນ 6%.

3. ເປົ້າໝາຍ

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ (2021-2025) ມີທັງໝົດ 03 ເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

- 1) ເປົ້າໝາຍທີ 1: ທັດສະນະຄະດີ ແລະ ພຶດຕິກຳຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ສະໜັບສະໜູນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຫລຸດລົງ.
- 2) ເປົ້າໝາຍທີ 2: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈຳເປັນ
- 3) ເປົ້າໝາຍທີ 3: ການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການຕິດຕາມ ປະເມີນຜົນ.

III. ບັນດາແຜນວຽກຈຸດສຸມຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 05 ປີຄັ້ງທີ II (2021-2025)

1. ເປົ້າໝາຍທີ 1: ທັດສະນະຄະດີ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ສະໜັບສະໜູນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ຫລຸດລົງ

• ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ປັບປຸງທັດສະນະຄະດີ ແລະ ພຶດຕິກຳ ທີ່ສະໜັບສະໜູນການເລືອກປະຕິບັດ ແລະ ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ; ຫລຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ຜູ້ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ, ສັງຄົມ ແລະ ລະບົບຍຸຕິທຳ ຢ່າງມີຄຸນນະພາບ.

- **ຜົນໄດ້ຮັບ**

ສັງຄົມຮັບຮູ້, ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ແລະ ປັບປຸງທັດສະນະ ຄະຕິ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ເປັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ໄປສູ່ທັດສະນະຄະຕິທີ່ເຄົາລົບ ແລະ ນັບຖືກຽດສັກສີຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**

ຄວາມຮຸນຈາກຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ:

- ໃນບັນດາແມ່ຍິງທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຄວາມຮຸນແຮງ, ຜູ້ທີ່ຖືກທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍຢູ່ໃນຊ່ວງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃຫ້ ຫລຸດລົງຈາກ 11,6% ເປັນ 6%, ແລະ ໃນໄລຍະ 12 ເດືອນທີ່ຜ່ານມາ ໃຫ້ຫລຸດລົງຈາກ 4% ເປັນ 2%
- ໃນບັນດາແມ່ຍິງທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຄວາມຮຸນແຮງ, ຜູ້ທີ່ຖືກຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດຢູ່ໃນຊ່ວງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃຫ້ຫລຸດລົງຈາກ 7,2% ເປັນ 5% ແລະ ໃນໄລຍະ 12 ເດືອນທີ່ຜ່ານມາ ໃຫ້ຫລຸດລົງຈາກ 2,1% ເປັນ 1%.
- ໃນບັນດາແມ່ຍິງທີ່ເຄີຍມີຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ ທີ່ເຄີຍຖືກຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຈິດໃຈໃນຊ່ວງຊີວິດໃຫ້ຫລຸດລົງ ຈາກ 26,2% ເປັນ 15% ແລະ ໃນ 12 ເດືອນຜ່ານມາ ໃຫ້ຫລຸດລົງຈາກ 10,5% ເປັນ 6%

ຄວາມຮຸນແຮງຈາກບຸກຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ:

- ແມ່ຍິງທີ່ມີອາຍຸແຕ່ 15 ປີ ທີ່ຖືກຄວາມຮຸນແຮງທາງຮ່າງກາຍຈາກບຸກຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຄູ່ຮ່ວມຊີວິດໃຫ້ຫລຸດ ລົງຈາກ 5,1% ເປັນ 3%.
- ແມ່ຍິງທີ່ມີອາຍຸ ແຕ່ 15 ປີ ທີ່ເຄີຍຖືກຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ບາງຮູບແບບໃຫ້ຫລຸດລົງຈາກ 5,3% ເປັນ 3%, ທີ່ເຄີຍຖືກບັງຄັບໃຫ້ມີເພດສຳພັນ ໃຫ້ຫລຸດລົງຈາກ 1,1% ເປັນ 0,5%.
- ອັດຕາສ່ວນຂອງແມ່ຍິງອາຍຸ 20 -24 ປີ ທີ່ແຕ່ງດອງ ຫຼື ຢູ່ຮ່ວມກັນກ່ອນອາຍຸ 15 ປີ ໃຫ້ຫລຸດລົງຈາກ 7,1% ເປັນ 4% ແລະ ກ່ອນອາຍຸ 18 ປີ ໃຫ້ຫລຸດລົງຈາກ 32,7% ເປັນ 20% ທຽບກັບຈຳນວນແມ່ຍິງແຕ່ງດອງທັງ ຫມົດ.
- ການແຕ່ງດອງຂອງເດັກອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 15-19 ປີ ເດັກຍິງໃຫ້ຫລຸດລົງຈາກ 23,5% ເປັນ 9% ແລະ ເດັກຊາຍ ໃຫ້ຫລຸດລົງຈາກ 5,9 % ເປັນ 3%.
- ມາດຕະຖານທາງສັງຄົມ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິທີ່ສະໜັບສະໜູນຄວາມສະເໝີພາບ ຍິງ - ຊາຍ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ເຖິງ 50%.
- ມາດຕະຖານທາງສັງຄົມ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິທີ່ປ້ອງກັນການໃຊ້ມາດຕະການລົງໂທດທີ່ຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງເພີ່ມ ຂຶ້ນເຖິງ 30%.

1.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.1: ໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງຂະບວນການຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໃນທົ່ວສັງຄົມ.

• ຕົວຊີ້ບອກ

- ຈຳນວນກິດຈະກຳທີ່ປຸກລະດົມມວນຊົນໃຫ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນລະດັບຊາດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ຈຳນວນມວນຊົນເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳປຸກລະດົມມວນຊົນໃຫ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນລະດັບຊາດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ຈຳນວນສື່ມວນຊົນໄດ້ຮັບການອົບຮົມຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບ ການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ການລຶບລ້າງທັດສະນະຄະຕິ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ແລະ ວັດທະນະທຳອັນເກົ່າແກ່ຫລ້າຫລັງ ແລະ ກົດໜ່ວງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ຈຳນວນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນ ທີ່ຕິດພັນກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ການເຊື່ອຖືຮີດຄອງປະເພນີອັນຫລ້າຫລັງ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເປັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ໄດ້ນຳໄປເຜີຍແຜ່ໃນ ໂທລະພາບ, ວິທະຍຸ ແລະ ສື່ອອນໄລ ເພີ່ມຂຶ້ນ.

• ວຽກຈຸດສຸມ

- ສ້າງຂະບວນການລະນຶກວັນສາກົນເພື່ອລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 25 ພະຈິກ (ກິດຈະກຳເຄື່ອນໄຫວ 16 ວັນ) ແລະ ວັນແມ່ຍິງສາກົນ 08 ມີນາ.
- ຂະຫຍາຍການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທາງສື່ອອນໄລ: ເຟສບຸກ, YouTube...
- ສ້າງລະບົບການເກັບກຳ ແລະ ວິໄຈຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຄຳນິຍົມ/ທັດສະນະຄະຕິທີ່ມີການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ສື່ມວນຊົນ ກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ການລຶບລ້າງທັດສະນະຄະຕິ, ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນເກົ່າແກ່ຫລ້າຫລັງ ທີ່ກົດໜ່ວງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ.
- ສ້າງຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນ: ສ້າງບົດເລື່ອງສັ້ນ, ລາຍການວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ບົດຄວາມໃນໜັງສືຜິມ, ວາລະສານ, ລາຍການໂທລະໂຄງຊຸມຊົນ, ລະຄອນເວົ້າ, ລະຄອນລຳ, ລະຄອນຕຸກກະຕາ, ຮູບເງົາ, ແຕ້ມຮູບ, ເພັງຮ້ອງທີ່ມີເນື້ອໃນກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.
- ອອກຂ່າວລາຍການວິທະຍຸ ແລະ ໂທລະພາບ ປະຈຳເດືອນ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.
- ຜູ້ນຳທາງດ້ານສາສະໜາ, ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ, ການນຳແຕ່ລະຂັ້ນສ້າງຂະບວນການ ເພື່ອສົ່ງເສີມທັດສະນະປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງບໍ່ໃຫ້ຖືກຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງໃນສັງຄົມ.

1.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.2: ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງຢູ່ໃນສະຖາບັນການສຶກສາ

- ຕົວຊີ້ບອກ
 - ຈຳນວນ/ອັດຕາສ່ວນຂອງໂຮງຮຽນ/ກິດຈະກຳໃນການສ້າງຂະບວນການເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແຕ່ຊັ້ນອານຸບານ ຮອດສະຖາບັນການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ການສຶກສາຂັ້ນສູງ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
 - ໂຮງຮຽນທີ່ສ້າງກິດຈະກຳປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການຕ້ານຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ນັບແຕ່ ຊັ້ນອະນຸບານ ໄປເຖິງ ອະຊີວະສຶກສາ, ຊັ້ນສູງ ແລະ ສູງກວ່ານັ້ນມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນ.
 - ຈຳນວນຫລັກສູດ ແລະ ອຸປະກອນ ການຮຽນ-ການສອນດ້ານຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ບົດບາດຍິງຊາຍ ລວມທັງກິນໄກການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ໄດ້ປັບປຸງ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
 - ຈຳນວນຂອງຄູອາຈານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ວຽກຈຸດສຸມ
 - ເພີ່ມການປູກຈິດສຳນຶກ, ຮຽນຮູ້ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານກ່ຽວກັບຄວາມສະໝັບສະໝຸດພາຍຍິງ-ຊາຍຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໃຫ້ນັກຮຽນ ນັບແຕ່ ຊັ້ນອະນຸບານຈົນເຖິງ ຮຽນອະຊີວະສຶກສາ ແລະ ສູງກວ່ານັ້ນ.
 - ປັບປຸງຫລັກສູດ ແລະ ອຸປະກອນ ການຮຽນ-ການສອນທີ່ເປັນສິ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ລຶບລ້າງລ້າງການຈຳແນກ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.
 - ໂຄສະນາເຜີຍແຜ ແລະ ການປູກຈິດສຳນຶກ ໃນສະຖານບັນການສຶກສາ ກ່ຽວກັບຕ້ານຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນການແຕ່ງງານກ່ອນໄວອັນຄວນ (ກ່ອນອາຍຸ 18 ປີ)
 - ສ້າງ ແລະ ຮັບຮອງ ຂໍ້ກຳນົດ/ລະບຽບ/ຫລັກການ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ໂດຍສະເພາະການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດທາງເພດ, ການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ການທຳຮ້າຍ.
 - ຝຶກອົບຮົມ ຄວາມຮູ້ໃຫ້ຄູອາຈານໃນທຸກຂັ້ນກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງໃນສະຖາບັນການຮຽນ ການສອນ.

1.3. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.3: ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ສະຖານທີ່ອອກແຮງງານ, ໃນການຈັດຕັ້ງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.

- ຕົວຊີ້ບອກ
 - ຈຳນວນແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໄດ້ເຂົ້າເຖິງແຫລ່ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການຄ້າມະນຸດ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
 - ຈຳນວນການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ກິນໄກການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ລວມທັງການລວນລາມທາງເພດ ເພີ່ມຂຶ້ນ.

- ຈຳນວນຂອງກົນໄກຮ່ອງທຸກໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ຮັບຄຳຮ້ອງທຸກ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
- **ວຽກຈຸດສຸມ**
 - ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ແຮງງານ ລວມທັງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ໂດຍສະເພາະແຮງງານແມ່ຍິງກ່ຽວກັບການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ລວມທັງການລວນລາມທາງເພດ.
 - ສ້າງກົນໄກລະບົບການລາຍງານການບໍລິການແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນ ໂດຍສະເພາະການລວນລາມທາງເພດໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.
 - ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຄຳມະນຸດ ຕໍ່ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ໂດຍສະເພາະແຮງງານເພດຍິງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

1.4. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.4: ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຊຸມຊົນ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**
 - ຈຳນວນເຈົ້າກົກເຈົ້າເຫຼົ່າ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການຕ້ານໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ການລົບລ້າງທັດສະນະຄະນະຕິ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ແລະ ວັດທະນະທຳອັນເກົ່າແກ່ຫລ້າຫລັງ ທີ່ກົດໜ່ວງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
 - ຈຳນວນແຜນພັດທະນາບ້ານທີ່ມີຕົວຊີ້ບອກ ໄດ້ເຊື່ອມສານວຽກງານຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
 - ຈຳນວນກິດຈະກຳການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນທີ່ດຳເນີນໃນແຕ່ລະສະພາບການມີລະສະນະສິ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ບໍ່ມີການຈຳແນກ.
- **ວຽກຈຸດສຸມ**
 - ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າກົກເຈົ້າເຫລົ່າ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ການລົບລ້າງຮີດຄອງປະເພນີ, ທັດສະນະຄະຕິ, ແລະ ວັດທະນະທຳອັນເກົ່າແກ່ຫລ້າຫລັງທີ່ກົດໜ່ວງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ.
 - ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຜູ້ປະສານງານວຽກຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຄະນະແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຈິດອາສາ ເພື່ອເປັນກະບອກສຽງໃນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນຊຸມຊົນຕົນ.
 - ເຊື່ອມສານເອົາວຽກງານຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຊຸມຊົນ, ແຜນພັດທະນາບ້ານ.
 - ດຳເນີນກິດຈະກຳ ປູກຈິດສຳນຶກ ເພື່ອເປັນການປ່ຽນແປງທັດສະນະຄະຕິທີ່ຈຳແນກ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີຂອງຄວາມຮຸນແຮງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍແບບເກົ່າທີ່ຫຼ້າຫຼັງ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ລວມທັງການແຕ່ງດອງກ່ອນໄວ.

- ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ກຸ່ມຊາວໜຸ່ມສຳລັບ ຕິດຕາມແລະ ສະໜັບສະໜູນເດັກຍິງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ການແຕ່ງງານ ແລະ ການມີລູກກ່ອນໄວ.

1.5. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.5: ການປຸກລະດົມບັນດາກຸ່ມຄົນສະເພາະໃຫ້ມີບົດບາດໃນການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຈຳນວນຜູ້ຊາຍ, ເດັກຊາຍ, ການນຳເພດຊາຍທີ່ມີຕຳແໜ່ງ, ຜູ້ຊົງຄຸນນະວຸດທິ, ຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ, ເຈົ້າກົກເຈົ້າເຫຼົ່າ, ຄູ-ອາຈານ, ຜູ້ບໍລິຫານຂັ້ນສູງ ໃນພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ເປັນຕົວແບບໃນການສົ່ງເສີມຕຳນານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ເພີ່ມຂຶ້ນ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ຜູ້ຊາຍ ແລະ ເດັກຊາຍ ໃຫ້ມີບົດບາດເຂົ້າຮ່ວມໃນການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ສົ່ງເສີມທັດສະນະຄະດີ, ການສະແດງຄວາມເປັນຊາຍທີ່ມີລັກສະນະສ້າງສັນ ແລະ ປະຕິບັດສິດສະໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.
- ປຸກລະດົມການເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ທ່ານຊາຍທີ່ມີຕຳແໜ່ງ, ຜູ້ຊົງຄຸນນະວຸດທິ, ຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ, ເຈົ້າກົກເຈົ້າເຫຼົ່າ, ຄູ-ອາຈານ, ຜູ້ບໍລິຫານຂັ້ນສູງ ໃນພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການຕຳນານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.

1.6. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.6: ການແກ້ໄຂບັນດາປັດໄຈທີ່ເປັນສາເຫດພາໃຫ້ເກີດມີຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຝຶດຕິກຳການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ເກີດຈາກການໃຊ້ສິ່ງມືນເມົາ ແລະ ສິ່ງເສບຕິດຫຼຸດລົງ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳກ່ຽວກັບສິ່ງມືນເມົາ ແລະ ສິ່ງເສບຕິດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ໂດຍສະເພາະຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ-ການຄ້າ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ.
- ປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຜົນກະທົບໃນການນຳໃຊ້ສິ່ງມືນເມົາ ແລະ ສິ່ງເສບຕິດ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ.

2. ເປົ້າໝາຍ 2: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການ ບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຈໍາເປັນ

2.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.1: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍ ເຫຼືອ ທີ່ຈໍາເປັນທາງດ້ານສຸຂະພາບ

- ຈຸດປະສົງ

ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ເຂົ້າເຖິງ ການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ ທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການ ຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ, ການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຂະແໜງສາທາ ເພື່ອໃຊ້ເຂົ້າໃນຂະບວນການຍຸຕິທໍາ.

- ຜົນໄດ້ຮັບ

- ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ປິ່ນປົວໄດ້ທັນເວລາ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ.
- ມີລະບົບການເກັບຂໍ້ມູນຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ໄດ້ຮັບ ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຢ່າງເປັນລະບົບ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການປິ່ນປົວ ແລະ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນຂະບວນການຍຸຕິທໍາ.
- ຂະແໜງສາທາລະນະສິ່ງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຢ່າງເປັນລະບົບ ເຊັ່ນ: ສູນໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຂອງສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງ ລາວ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ໄອຍະການ, ສານ ແລະ ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຕາມລະບຽບການ.
- ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ມີຢູ່ຖືກບັງຄັບໃຊ້ຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງອາຍຸ 15-49 ປີເຂົ້າເຖິງການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບທາງເພດ ແລະ ການຈະເລີນພັນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສຶກສາ.

- ຕົວຊີ້ບອກ ແລະ ຄາດໝາຍ

- ແມ່ຍິງທີ່ເຄີຍມີຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ ທີ່ເຄີຍຖືກຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ທາງເພດ ໃນຊ່ວງຊີວິດ ແລະ ໄລຍະ 12 ເດືອນຜ່ານມາ ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 2% ເປັນ 20%.
- ແມ່ຍິງ ອາຍຸ 15 ປີ ທີ່ເຄີຍຖືກຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ທາງເພດ ໃນຊ່ວງຊີວິດ ແລະ ໃນໄລຍະ 12 ເດືອນຜ່ານມາ ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 2% ເປັນ 20%.

2.1.1. ການຄັດກອງ/ກຳນົດຜູ້ເຄາະຮ້າຍຖືກຄວາມຮຸນແຮງໂດຍຄູ່ຮັກ/ຄູ່ຮ່ວມຊີວິດໃກ້ຊິດ.

- ຕົວຊີ້ບອກ

- ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄັດກອງ/ກຳນົດຜູ້ເຄາະຮ້າຍຖືກຄວາມຮຸນແຮງໂດຍຄູ່ຮັກ/ຄູ່ຮ່ວມ ຊີວິດ ໃກ້ຊິດ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.

- ຈຳນວນ ແພດ, ໝໍ ແລະ ຜະຍາບານທີ່ນຳໃຊ້ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການ ຄັດກອງ/ກຳນົດຜູ້ເຄາະຮ້າຍຖືກຄວາມຮຸນແຮງໂດຍຄູຣັກ/ຄູ່ຮ່ວມຊີວິດໃກ້ຊິດ.
- ສະຖານທີ່ບໍລິການສະເພາະແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ທີ່ ໂຮງໝໍສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກວດ, ປະເມີນ ແລະ ປິ່ນປົວແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ໄດ້ຮັບ ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.

• **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ສ້າງຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ, ໂປສເຕີ, ແຜນພັບ ກ່ຽວກັບການຄັດກອງ/ກຳນົດຕົວຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມ ຮຸນແຮງລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງຈາກຄູຣັກ/ຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ/ຄົນໃກ້ຊິດ.
- ຝຶກອົບຮົມ ແພດ ໝໍ ຜະຍາບານ ຢູ່ພະແນກກວດເຂດນອກ, ພະແນກຄົນເຈັບນອກ, ພະແນກສຸກເສີນ ແລະ ພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການເພື່ອຄັດກອງການກຳນົດຕົວຜູ້ເຄາະ ຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງຄູຣັກ/ຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ/ຄົນໃກ້ຊິດ.
- ປັບປຸງສະຖານທີ່ບໍລິການສະເພາະແກ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ທີ່ ໂຮງໝໍສູນກາງ, ໂຮງໝໍພາກ, ໂຮງ ໝໍແຂວງ ໂຮງໝໍເມືອງ.
- ສ້າງສູນບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ (one stop crisis center) ທາງດ້ານສຸຂະພາບ ເປັນຕົວແບບຢູ່ ໂຮງໝໍສູນກາງ ແລະ ໂຮງໝໍພາກ.
- ຈັດສຳມະນາແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ເພື່ອສ້າງຕົວແບບໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ່າງ ແລະ ສະກັດກັ້ນການ ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.
- ແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບວຽກງານຕ່າງ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

2.1.2. ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ

• **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ, ການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການກວດກຳລະນີແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ຍິງຖືກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.
- ຈຳນວນແພດ ໝໍ ຈາກ ໂຮງໝໍສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ ຄຳ ແນະນຳ/ລະບຽບການ ການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ, ການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການກວດກຳລະນີແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ຖືກຄວາມຮຸນແຮງ.
- ຈຳນວນແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນຈາກ ໂຮງໝໍ ສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ.
- ລະບົບປະສານງານ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໃນຊຸມຊົນ ຫາ ໂຮງໝໍເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງ ແລະ ຫາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ສ້າງຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ການຊ່ວຍເຫລືອເບື້ອງຕົ້ນ, ການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການກວດກຳລະນີແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງຖືກຄວາມຮຸນແຮງ.
- ຈັດຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ ແນະນຳ/ລະບຽບການ ການຊ່ວຍເຫລືອເບື້ອງຕົ້ນ, ການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການກວດກຳລະນີແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງຖືກຄວາມຮຸນແຮງໃຫ້ແກ່ ໂຮງໝໍສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ.
- ສ້າງລະບົບປະສານງານ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໃນຊຸມຊົນ ຫາໂຮງໝໍເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງ ແລະ ຫາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

2.1.3. ການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການຮັກສາສຸກເສີນ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການປິ່ນປົວສຸກເສີນແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ໄດ້ຮັບ ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.
- ຈຳນວນທີມງານປິ່ນປົວສຸກເສີນ ໃນໂຮງໝໍສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ການນຳໃຊ້ ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການປິ່ນປົວສຸກເສີນແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ໄດ້ຮັບ ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.
- ຈຳນວນແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວສຸກເສີນຢູ່ ໂຮງໝໍສູນ ກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ສ້າງຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການປິ່ນປົວສຸກເສີນແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ໄດ້ ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.
- ຝຶກອົບຮົມ ສ້າງຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການປິ່ນປົວສຸກເສີນແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໃຫ້ທີມງານປິ່ນປົວສຸກເສີນຢູ່ ໂຮງໝໍສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ.

2.1.4. ການກວດ ແລະ ໃຫ້ການຮັກສາຜູ້ເຄາະຮ້າຍທີ່ຖືກຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການກວດກຳລະນີການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ
- ຈຳນວນແພດ, ໝໍ, ພະຍາຍານ ຂອງໂຮງໝໍສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໄດ້ຮັບຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບ ແນະນຳ/ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການກວດ ກຳລະນີການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ
- ຈຳນວນແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກລ່ວງລະເມີດທາງເພດໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍງ, ກວດກາ ແລະ ຮັກສາ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ສ້າງສູນບໍລິການຈຸດດຽວ ດ້ານສຸຂະພາບ ສຳລັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ (One stop crisis center)
- ສ້າງແນະນຳ/ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການກວດກຳລະນິການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ.
- ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ ແພດ, ໝໍ, ພະຍາຍານ ຂອງໂຮງໝໍສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ກ່ຽວກັບ ແນະນຳ/ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການກວດກຳລະນິການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ.

2.1.5. ການປະເມີນ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບຈິດ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການກ່ຽວກັບປະເມີນ ແລະ ປິ່ນປົວສຸຂະພາບຈິດ ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.
- ຈຳນວນແພດ, ໝໍ, ພະຍາຍານ ຂອງໂຮງໝໍສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການກ່ຽວກັບປະເມີນ ແລະ ປິ່ນປົວສຸຂະພາບຈິດ ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.
- ຈຳນວນແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການຮັກສາສຸຂະພາບຈິດ

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ສ້າງຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການກ່ຽວກັບປະເມີນ ແລະ ປິ່ນປົວສຸຂະພາບຈິດ ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.
- ຝຶກອົບຮົມ ແພດ, ໝໍ, ພະຍາຍານ ຂອງໂຮງໝໍສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ກ່ຽວກັບ ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການກ່ຽວກັບປະເມີນ ແລະ ປິ່ນປົວສຸຂະພາບຈິດ ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ

2.1.6. ການບັນທຶກທາງການແພດ (medico-legal)

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການທາງການແພດ (ການແພດ-ກົດໝາຍ) ຈາກ ອົງການອະນາໄມໂລກກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຈາກຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດຕໍ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້.
- ຈຳນວນຄູ່ຝຶກຢູ່ໂຮງໝໍແຂວງ ແລະ ເມືອງໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ຂັ້ນຕອນການເບິ່ງແຍງເບື້ອງຕົ້ນນັບແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ທາງການແພດ (ການແພດ-ກົດໝາຍ) ຈາກອົງການອະນາໄມໂລກກ່ຽວກັບການຕອບໂຕ້ຄວາມຮຸນແຮງຈາກຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດຕໍ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.
- ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ທາງການແພດ (ການແພດ-ກົດໝາຍ) ກ່ຽວກັບການ ຕອບໂຕ້ຕໍ່ຄວາມຮຸນແຮງຈາກຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດຕໍ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນແຂວງທົດລອງ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ປັບປຸງຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ທາງການແພດ (ການແພດ-ກົດໝາຍ) ຈາກ ອົງການອະນາໄມໂລກກ່ຽວກັບ ການຕອບໂຕ້ຕໍ່ຄວາມຮຸນແຮງຈາກຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດຕໍ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ເຂົ້າໃນ ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຂອງຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ.
- ຝຶກອົບຮົມຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ທາງການແພດ (ການແພດ-ກົດໝາຍ) ກ່ຽວກັບການ ຕອບໂຕ້ຕໍ່ຄວາມຮຸນແຮງຈາກຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດຕໍ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ທາງດ້ານສຸຂະພາບໃນໂຮງໝໍແຂວງ ແລະ ເມືອງໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ຂັ້ນຕອນການເບິ່ງແຍງເບື້ອງຕົ້ນນັບແຕ່ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ.
- ທົດລອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄຳແນະນຳ/ລະບຽບການ ທາງການແພດ (ການແພດ-ກົດໝາຍ) ກ່ຽວກັບການ ຕອບໂຕ້ຕໍ່ຄວາມຮຸນແຮງຈາກຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດຕໍ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນແຂວງທີ່ ຖືກເລືອກ.

2.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.2: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອ ທີ່ຈຳເປັນທາງດ້ານຂະບວນການຍຸຕິທຳ

- **ຈຸດປະສົງ**

ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ເຂົ້າເຖິງ ການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານ ຂະບວນການຍຸຕິທຳ ທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການສືບສາດ ສວນສອບ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫລວດ ແລະ ໄອຍະການ ແລະ ຂະບວນການຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ມາດນຳເອົາຜູ້ກະທຳຜິດມາລົງໂທດ.

- **ຜົນໄດ້ຮັບ**

- ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານກົດໝາຍ ແຍກປະເພດຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແຍກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ແຍກເພດ, ອາຍຸ, ຊົນເຜົ່າ, ພູມລຳເນົາ ແລະ ຖານະເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.
- ຈຳນວນຜູ້ກະທຳຜິດໃນຂັ້ນການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫລວດ, ໄອຍະການ ແລະ ຂະບວນການຂອງສານ ຖືກລົງໂທດ ທາງແຜ່ງ ແລະ ອາຍາ, ແຍກປະເພດຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແຍກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ແຍກເພດ, ອາຍຸ, ຊົນເຜົ່າ, ພູມລຳເນົາ ແລະ ຖານະເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.
- ມີລະບົບການເກັບຂໍ້ມູນຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຢ່າງເປັນລະບົບເພື່ອ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ສານ.

2.2.1. ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານກົດໝາຍ

- ຕົວຊີ້ບອກ
 - ຈຳນວນເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ທະນາຍຄວາມ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຂະບວນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານຍຸຕິທຳ ສໍາລັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.
- ວຽກຈຸດສຸມ
 - ສ້າງຄູ່ມື ແລະ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ທະນາຍຄວາມທີ່ມີຄວາມຮູ້ໃນຂະບວນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານຍຸຕິທຳ ສໍາລັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.
 - ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍຈາກກ້ອງການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.

2.2.2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

- ຕົວຊີ້ບອກ
 - ຈຳນວນຄະດີຄວາມຮຸນແຮງທີ່ຖືກແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ໂດຍແຍກປະເພດຄວາມຮຸນແຮງ, ແຍກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ: ອາຍຸ, ຊົນເຜົ່າ, ພູມລໍາເນົາ ແລະ ຄວາມພິການ.
 - ຈຳນວນຄູຝຶກກ່ຽວກັບວຽກງານສະເພາະການໄກ່ເກຍກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.
 - ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມຄະນະໜ່ວຍແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ.
- ວຽກຈຸດສຸມ
 - ສ້າງປຶ້ມຄູ່ມືສະເພາະການໄກ່ເກຍກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.
 - ສ້າງຄູຝຶກວຽກງານສະເພາະການໄກ່ເກຍກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.
 - ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄະນະໜ່ວຍແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ.
 - ຕິດຕາມ ຊຸກຍູ້ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງຄະນະໜ່ວຍແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ(ຂະແໜງຍຸຕິທຳເມືອງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ)

2.2.3. ຂັ້ນຕອນດໍາເນີນການຂອງອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ອົງການໄອຍະການ

- ຕົວຊີ້ບອກ
 - ລະບຽບການ ແລະ ຄູ່ມືແນະນໍາແຫ່ງຊາດ ສໍາລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄອຍະການໃນການດໍາເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ການດໍາເນີນຄະດີຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ເນັ້ນ ເອົາຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງເປັນສູນກາງ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ນໍາໃຊ້.
 - ມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານ (Standard Operating Procedure) ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ແລະ ໄອຍະການ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ນໍາໃຊ້.

- ຈຳນວນເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫລວດ ແລະ ໄອຍະການໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ ລະບຽບການ ແລະ ຄູ່ມືແນະນຳແຫ່ງຊາດໃນການດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ ຄະດີຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ເນັ້ນ ເອົາຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງເປັນສູນກາງ.
- ໜ່ວຍງານຕໍາຫລວດ ແລະ ໜ່ວຍງານໄອຍະການສະເພາະທີ່ລົງເລິກບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ.
- **ວຽກຈຸດສຸມ**
 - ສ້າງລະບຽບການ, ຄູ່ມື ແລະ ຄຳແນະນຳສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫລວດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄອຍະການ ໃນການດຳເນີນ ຄະດີ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໂດຍຖືເອົາຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ເປັນສູນກາງ.
 - ປັບປຸງໜ່ວຍງານຕໍາຫລວດ ແລະ ໜ່ວຍງານໄອຍະການສະເພາະທີ່ລົງເລິກບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໂດຍສະເພາະໃຫ້ປະກອບມີແມ່ຍິງ 30%.
 - ຝຶກອົບຮົມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫລວດ ແລະ ຜະນັກງານໄອຍະການກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ ລະບຽບການ, ຄູ່ມື ແລະ ຄຳແນະນຳ ໃນການດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ ຄະດີຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ເນັ້ນ ເອົາຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.

2.2.4. ຂະບວນການຂອງສານປະຊາຊົນ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**
 - ຂໍ້ແນະນຳແຫ່ງຊາດສຳລັບຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ຄະນະສານ ໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ການຕັດສິນຄະດີຄວາມຮຸນ ແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ທີ່ເນັ້ນເອົາຜູ້ເຄາະຮ້າຍເປັນສູນກາງ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.
 - ຈຳນວນຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ຄະນະສານໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ຂໍ້ແນະນຳແຫ່ງຊາດໃນການ ພິຈາລະນາ ແລະ ການຕັດສິນຄະດີຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ທີ່ເນັ້ນເອົາຜູ້ເຄາະຮ້າຍເປັນສູນກາງ.
 - ຈຳນວນຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ຄະນະສານ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.
- **ວຽກຈຸດສຸມ**
 - ສ້າງຄຳແນະນຳແຫ່ງຊາດສຳລັບຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ຄະນະສານ ໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ການຕັດສິນຄະດີ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ທີ່ເນັ້ນເອົາຜູ້ເຄາະຮ້າຍເປັນສູນກາງ.
 - ຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ ຂໍ້ແນະນຳແຫ່ງຊາດສຳລັບຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ຄະນະສານ ໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ການ ຕັດສິນຄະດີຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ທີ່ເນັ້ນເອົາຜູ້ເຄາະຮ້າຍເປັນສູນກາງ.
 - ຝຶກອົບຮົມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ຄະນະສານທີ່ພິຈາລະນາຄະດີກ່ຽວກັບ ການຕ້ານຄວາມ ຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.
 - ສ້າງທິມງານຄູ່ຝຶກ, ນຳໃຊ້ລະບຽບການ, ຄູ່ມື ແລະ ຄຳແນະນຳ ໃນການຕ້ານຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.

2.2.5. ລະບົບການເກັບກຳຂໍ້ມູນສະຖິຕິຂອງຄະດີ ແລະ ຮັກສາສຳນວນຄະດີ

- ຕົວຊີ້ບອກ
 - ລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນສຳນວນຄະດີໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ ໃນແຕ່ລະຂະແໜງການ.
 - ຈຳນວນພະນັກງານ/ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ
- ວຽກຈຸດສຸມ
 - ສ້າງຕັ້ງລະບົບການເກັບກຳຂໍ້ມູນການດຳເນີນຄະດີທີ່ປອດໄພ ແລະ ເປັນຄວາມລັບ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໂດຍແຍກເປັນແຕ່ລະປະເພດຄວາມຮຸນແຮງ (ເພດ, ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ເສດຖະກິດ) ປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
 - ສ້າງລະບົບເກັບກຳສະຖິຕິຄະດີ ຂອງສີ່ຂະແໜງການ (ຍຸຕິທຳ, ປກສ, ໄອຍະການ ແລະ ສານ) ທີ່ສາມາດເຊື່ອມກັນໄດ້.
 - ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການສ້າງຄູຝຶກ.
 - ສ້າງລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນວຽກງານຍຸຕິທຳ.

2.3. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.3: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈຳເປັນທາງດ້ານສັງຄົມ

- ຈຸດປະສົງ
 - ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ເຂົ້າເຖິງ ການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານສັງຄົມ ທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ທີ່ຝັກເຊົາ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ກັບຄືນສູ່ຜູ້ລຳເນົາທີ່ປອດໄພ.
- ຜົນໄດ້ຮັບ
 - ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານສັງຄົມ ແຍກປະເພດຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແຍກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ແຍກເພດ, ອາຍຸ, ຊົນເຜົ່າ, ມູມລຳເນົາ ແລະ ຖານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.
 - ມີລະບົບການເກັບຂໍ້ມູນຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ໄດ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຢ່າງເປັນລະບົບ

2.3.1. ການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອໃນພາວະວິກິດ

- ຕົວຊີ້ບອກ
 - ຈຳນວນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ໄດ້ຮັບການປຶກສາ, ຂໍ້ມູນ ແລະ ນຳຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໄປຮັບການບໍລິການຢ່າງຮີບດ່ວນ ທັງໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ.
 - ຈຳນວນຕາໜ່າງໃຫ້ຄຳປຶກສາທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ສ້າງໃໝ່.

- ແຜນການກຽມພ້ອມກ່ຽວກັບການສະໜອງການບໍລິການທີ່ຈຳເປັນທາງດ້ານສະຫວັດດິການ, ລວມທັງ ການດູແລດ້ານສຸຂະພາບ, ຈິດໃຈ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ການຮັກສາຄວາມປອດໄພ
- ອັດຕາສ່ວນ ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໄວໜຸ່ມທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອ ເຄື່ອໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ເພື່ອຄວາມຢູ່ລອດ (ຖືງເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອບັນເທົາທຸກ)
- **ວຽກຈຸດສຸມ**
 - ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານຄຳປຶກສາ, ຂໍ້ມູນ ແລະ ນຳຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໄປຮັບບໍລິການການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງຮີບດ່ວນ ທັງໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຖືເອົາແມ່ຍິງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍເປັນສູນກາງ.
 - ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕາຫນ່າງໃຫ້ຄຳປຶກສາ ໃຫ້ກ້ວາງຂວາງກວມເອົາໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອບໍລິການຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ໃຫ້ຄຳປຶກສາໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ ລວມທັງໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບການປົກປ້ອງສິດທິອັນຊອບທຳຂອງຕົນ.
 - ສ້າງແຜນການກຽມພ້ອມ ສຳລັບການສະໜອງການບໍລິການທີ່ຈຳເປັນທາງດ້ານສະຫວັດດິການ ລວມທັງການດູແລດ້ານສຸຂະພາບ, ຈິດໃຈ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ເຊັ່ນ: ສະຖານທີ່ທີ່ເປັນມິດກັບແມ່ຍິງ, ຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ການບໍລິການດ້ານກົດໝາຍ.
 - ແຈກຊຸດເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ (ຖືງເຄື່ອງໃຊ້ຈຳເປັນບັນເທົາທຸກ) ໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກກະທົບຈາກໂຮກລະບາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ.

2.3.2. ການບໍລິການສາຍດ່ວນ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**
 - ສາຍດ່ວນທີ່ສາມາດໃຫ້ບໍລິການໄດ້ຢ່າງມີຄຸນະພາບ ຕະຫຼອດ 24 ຊົ່ວໂມງ ຫຼື 4 ຊົ່ວໂມງ/ມື້ ລວມທັງມີຜັກລັດຖະການ.
 - ຈຳນວນຜູ້ໃຊ້ບໍລິການສາຍດ່ວນ.
- **ວຽກຈຸດສຸມ**
 - ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງລະບົບການບໍລິການສາຍດ່ວນ 24 ຊົ່ວໂມງ ຫຼື 4 ຊົ່ວໂມງ/ມື້ ລວມທັງມີຜັກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ຄຳປຶກສາແກ່ຜູ້ລາຍງານ ແລະ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທັງພາສາທາງການ ແລະ ພາສາທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ກັບໜ່ວຍງານບໍລິການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ທັນທີ.
 - ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຕໍ່ທີມງານບໍລິການສາຍດ່ວນ.

2.3.3. ການສະໜອງທີ່ຜັກເຊົາທີ່ປອດໄພ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**
 - ຄູ່ມືມາດຕະຖານສຳລັບການໃຫ້ບໍລິການທີ່ຜັກປອດໄພ.

- ຈຳນວນສະຖານທີ່ຝັກເຊົາທີ່ປອດໄພ ທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ.
- ຈຳນວນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທີ່ເຂົ້າຝັກເຊົາໄລຍະຊົ່ວຄາວ, ໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ປັບປຸງຄູ່ມືມາດຕະຖານສຳລັບການໃຫ້ບໍລິການທີ່ຝັກປອດໄພ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.
- ປັບປຸງສະຖານທີ່ຝັກ ຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວໃຫ້ສາມາດຮອງຮັບເອົາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ໂດຍທັນທີໃນກໍລະນີສຸກເສີນ, ສະຖານທີ່ຝັກເຊົາໄລຍະສັ້ນ ສຳລັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ເດັກທີ່ຕິດຕາມມານຳ.
- ຂະຫຍາຍສະຖານທີ່ຝັກເຊົາທີ່ປອດໄພ ໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໂດຍທັນທີໃນກໍລະນີສຸກເສີນ, ຕອບສະໜອງສະຖານທີ່ຝັກເຊົາໄລຍະສັ້ນ ສຳລັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ເດັກທີ່ຕິດຕາມມານຳ ລວມທັງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ສືບຕໍ່ຝັກຢູ່ເຮືອນຂອງຕົນ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມປອດໄພ.

2.3.4. ການສະໜອງທາງດ້ານວັດຖຸ ຫຼື ເງິນ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການກັບຄືນສຸສັງຄົມ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຈຳນວນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ໄດ້ກັບຄືນສຸສັງຄົມ ແລະ ດຳເນີນການສ້າງເສດຖະກິດຄອບຄົວ

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງສາມາດກຸ້ມຕົນເອງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂຶ້ນກັບຜູ້ທີ່ກະທຳຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ.
- ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ກໍຄືໃນການກັບຄືນສຸສັງຄົມຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ຮັບປະກັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການດຳເນີນຊີວິດຂອງຕົນ ດ້ວຍຈຸດຢືນທີ່ເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ດ້ານຄວາມຮູ້ສຶກ.

2.3.5. ການສ້າງເອກະສານສະແດງຕົວຕົນ, ການກູ້ຄືນເອກະສານ ແລະ ເອກະສານທົດແທນຄືນ (ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງແມ່ນຢູ່ກັບ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດຕ້ານການຄ້າມະນຸດ)

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຈຳນວນໜ່ວຍງານບໍລິການກ່ຽວກັບຍິງຍິນຕົວຕົນຂອງປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.
- ຈຳນວນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຖິງໜ່ວຍງານບໍລິການຍິງຍິນຕົວຕົນ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ປັບປຸງໜ່ວຍງານບໍລິການກ່ຽວກັບຍິງຍິນຕົວຕົນຂອງປະຊາຊົນເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

- ຊ່ວຍເຫຼືອ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດເພື່ອສາມາດສ້າງເອກະສານຢັ້ງຢືນສະຖານະພາບຂອງຕົນ ເພື່ອສາມາດເຂົ້າເຖິງການຈ້າງງານ, ການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການບໍລິການຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ເຂົ້າເຖິງທະນາຄານ.
- ຊ່ວຍເຫຼືອແຮງງານຕ່າງດ້າວທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໃນການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຂອງຕົນເອງ.

2.3.6. ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາດ້ານຈິດຕະວິທະຍາສັງຄົມ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຈຳນວນນັກສັງຄົມສົງເຄາະ ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ມີຄວາມຊຽວຊານ ດ້ານຈິດຕະວິທະຍາສັງຄົມ ແລະ ການໃຊ້ຄໍາປຶກສາຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ທົບທວນຫຼັກສູດການຮຽນການສອນຂອງ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ໂດຍເຊື່ອມເອົາຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານສັງຄົມສົງເຄາະ (ດ້ານຈິດຕະວິທະຍາ, ວິທີການບໍາບັດຜື້ນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ) ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກດ້ານການບໍລິການສັງຄົມ (Social Service)
- ສ້າງນັກສັງຄົມສົງເຄາະໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ມີຄວາມຊຽວຊານ ດ້ານຈິດຕະວິທະຍາສັງຄົມ ແລະ ການໃຊ້ຄໍາປຶກສາຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ພ້ອມທັງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການສ້າງຕັ້ງເຄືອຂ່າຍ.

2.3.7. ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ເບິ່ງແຍງເດັກທີ່ຕິດຕາມມານໍາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຈຳນວນເດັກທີ່ຕິດຕາມຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍມາໄດ້ຮັບການບໍລິການຕ່າງໆ ຕາມມາດຖານ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ໃຫ້ຄໍາປຶກສາດ້ານຈິດຕະວິທະຍາສັງຄົມ, ໃຫ້ການບໍລິການທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າ, ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຕ່າງໆ ຂອງພາກລັດ ໃຫ້ກັບເດັກທີ່ຕິດຕາມມານໍາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ.
- ຮັບປະກັນໃຫ້ຄວາມປອດໄພຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກເປັນບູລິມະສິດທີ່ຕ້ອງມາກ່ອນສິດຂອງຄວາມເປັນພໍ່ ໂດຍສະເພາະກໍລະນີການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ.

3. ເປົ້າໝາຍ ທີ 3: ການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການຕິດຕາມປະເມີນຜົນ.

• ຈຸດປະສົງ:

- ເພື່ອຮັບປະກັນ ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ໄດ້ນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍເພື່ອປົກປ້ອງສິດທິຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ.
- ເພື່ອກຳນົດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫລາຍຂະແໜງການຮ່ວມກັນ, ສ້າງກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອຮັບປະກັນແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈຳເປັນທາງທາງດ້ານສຸຂະພາບ, ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ.

• ຜົນໄດ້ຮັບ:

- ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ໄດ້ນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍເພື່ອປົກປ້ອງສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ.
- ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ.

• ຕົວຊີ້ບອກ ແລະ ຄາດໝາຍ:

- ບັນດາຕົວຊີ້ບອກ ສຳລັບປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ແຜນດັ່ງກ່າວບັນລຸ 80%

3.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.1: ນິຕິກຳ ແລະ ນະໂຍບາຍ ໄດ້ຮັບການທົບທວນ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງໃໝ່ເລັ້ງໃສ

• ຄາດໝາຍ

- ບັນດາກົດໝາຍຂອງຂະແໜງການໄດ້ມີການປັບປຸງໂດຍເຊື່ອມສານການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ເຂົ້າໄປໃຫ້ໄດ້ 30% ຂອງກົດໝາຍທີ່ມີການປັບປຸງ.
- ບັນດານິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ຂອງຂະແໜງການໄດ້ມີການປັບປຸງ ໂດຍເຊື່ອມສານການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ເຂົ້າໄປ 50% ຂອງນິຕິກຳບັນດາຂະແໜງການ.
- ມາດຕະການພິເສດຊົ່ວຄາວ ຂອງຂະແໜງການໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ທີ່ສະເພາະຈະຈົງໃສ່ການປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ກວມເອົາ 70% ຂອງມາດຕະການພິເສດຊົ່ວຄາວທີ່ຄະນະກຳມະການສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແນະນຳໃຫ້ສ້າງ.

- ບັນດາຂະແໜງການໄດ້ເຊື່ອມເອົາວຽກປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາ 05 ປີ ຂອງຂະແໜງ ການຕົນໄດ້ 80% ແລະ ສາມາດສ້າງເປັນແຜນງານສະເພາະໄດ້ 60% ຂອງບັນດາ ຂະແໜງ ການທັງໝົດ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- ບັນດາທ້ອງຖິ່ນໄດ້ເຊື່ອມເອົາວຽກປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 05 ປີ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຕົນໄດ້ 40% ແລະ ສາມາດສ້າງເປັນແຜນງານສະເພາະໄດ້ 60% ຂອງ ບັນດາທ້ອງຖິ່ນທັງໝົດ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- **ວຽກຈຸດສຸມ**
 - ຕິດຕາມຊຸກຍູ້ ການຈັດຕັ້ງການປະຕິບັດກົດໝາຍຕ່ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມ ຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.
 - ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍຕ່ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.

3.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.2: ຖານຂໍ້ມູນ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນທັງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ

- **ຄາດໝາຍ**
 - ຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຕ່ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ຂອງທຸກຂະແໜງການ ໄດ້ຮັບການ ສ້າງຂຶ້ນ.
 - ໄດ້ເຮັດການສຳຫລວດລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ແລະ ປະສົບການຂອງແມ່ຍິງ ຄັ້ງທີ II
- **ວຽກຈຸດສຸມ**
 - ສ້າງຕົວຊີ້ບອກຫລັກ ແລະ ສ້າງຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຕ່ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃນລະດັບຊາດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.
 - ດຳເນີນການສຳຫລວດລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ແລະ ປະສົບການຂອງແມ່ຍິງ ຄັ້ງທີ II

3.3. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.3: ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ງົບປະມານຮັບໃຊ້ວຽກງານໄດ້ຮັບການຈັດສັນ ຢ່າງເໝາະສົມ

- **ຄາດໝາຍ**
 - ຈຳນວນບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຊຳນານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນ ແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.
 - ສັດສ່ວນຂອງງົບປະມານແຕ່ລະຂະແໜງການທີ່ຖືກຈັດສັນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ່ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ແຕ່ລະຂະແໜງການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ງົບປະມານຢ່າງເໝາະສົມ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໂດຍສະເພາະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ແລະ ກົດໝາຍຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.
- ຝົວຜັນຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະ ບານ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານບົດຮຽນ ເຂົ້າໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ຍາດແຍ່ງການສະໜັບສະໜູນ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານທຶນຮອນ ແລະ ວິຊາການ.
- ຈັດຕັ້ງຂະບວນການຕ່າງໆ ເພື່ອປຸກລະດົມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທົ່ວສັງຄົມ ເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.

3.4. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.4: ການປະສານງານ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນສະເພາະການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ.

- **ຄາດໝາຍ**

- ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ບຸກຄະລາກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງທີ່ຄວາມຮຸນແຮງ
- ຈຳນວນຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ.
- ຈຳນວນ ຄຸນນະພາບ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງເດັກ.
- ຈຳນວນ ຕົວແບບໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ສ້າງກົນໄກການປະສານງານ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ພ້ອມທັງກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການລະອຽດ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ ຄຸນນະພາບ ກ່ຽວກັບການ ຊຸກຍູ້, ການຕິດຕາມ ໃນການຈັດຕັ້ງແຜນດຳເນີນງານ ແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.
- ຈັດສຳມະນາ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນເພື່ອສ້າງຕົວແບບໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການ ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.
- ແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບຕ່າງປະເທດໃນວຽກງານຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.

3.5. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.5: ການຕິດຕາມ ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ

- ຄາດໝາຍ
 - ຈຳນວນບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
- ວຽກຈຸດສຸມ
 - ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.
 - ສ້າງຂອບການຕິດຕາມປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.

ຂ. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2025-2021)

I. ຈຸດປະສົງ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ

1. ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນທຸກສະຖານທີ່ ລວມທັງ ໃນເຮືອນ, ໃນຊຸມຊົນ, ທາງສື່ອອນລາຍ, ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນອື່ນ ໂດຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຫລາຍຂະແໜງການຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ອີງໃສ່ການປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ສຸມໃສ່ໃຫ້ມີການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງ.

2. ຍຸດທະສາດ

ເພື່ອປະຕິບັດຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ປະສົມປະສານ ແລະ ອີງໃສ່ແຜນການຂອງຫລາຍຂະແໜງການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜົນການສຳຫລວດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນ ສປປ ລາວ (2018) ແລະ ຍຸດທະສາດ INSPIRE ເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ເຊິ່ງລວມມີ:

- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປະສານງານ ແລະ ການຕິດຕາມ
- ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສື່ສັງຄົມອອນລາຍ
- ສະໜັບສະໜູນ ພໍ່ແມ່ ແລະ ຜູ້ເບິ່ງແຍງດູແລເດັກ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫັດຖານ ແລະ ຄຸນຄ່າທາງສັງຄົມ
- ການສົ່ງເສີມການໃຊ້ການບໍລິການສາຍດ່ວນ ແລະ ອື່ນໆ
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການບໍລິການໃນການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ

ສປປ ລາວ ໄດ້ສ້າງຮ່າງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບປ້ອງເດັກ (2021-2025) ສະບັບໃໝ່ ເຊິ່ງສຸມໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງລະບົບປ້ອງເດັກ ແລະ ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ດ້ວຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ອົງປະກອບຕ່າງໆ ຂອງລະບົບປ້ອງເດັກ ເພື່ອແກ້ໄຂທຸກຮູບແບບຂອງຄວາມຮຸນແຮງ, ການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ການຂູດຮີດເດັກ. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບປ້ອງເດັກ (2021-2025) ກຳນົດເອົາ 05 ຂົງເຂດຍຸດທະສາດສຳຄັນ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ລະບົບປ້ອງເດັກໃນ ສປປ ລາວ ເຊັ່ນ:

- ກອບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ
- ຄວາມເປັນຜູ້ນຳ, ການວາງແຜນ ແລະ ການປະສານງານ
- ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ
- ການບໍລິການ ລວມທັງການປ້ອງກັນ, ການແກ້ໄຂ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານກໍລະນີ
- ການຕິດຕາມ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຮຽນຮູ້.

3. ເປົ້າໝາຍ

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ມີທັງໝົດ 04 ເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

- 1) ເປົ້າໝາຍທີ 1: ເພີ່ມທະວີການປະສານງານ ແລະ ການຕິດຕາມ ຂອງຫລາຍຂະແໜງການ ເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນທຸກສະຖານທີ່.
- 2) ເປົ້າໝາຍທີ 2: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຮຸນແຮງທາງອອນລາຍ, ລວມທັງການຊຸດຮິດທາງເພດ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- 3) ເປົ້າໝາຍທີ 3: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ.
- 4) ເປົ້າໝາຍທີ 4: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຢູ່ໃນຄອບຄົວ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ.

II. ບັນດາຂົງເຂດຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

1. ເປົ້າໝາຍທີ 1: ເພີ່ມທະວີການປະສານງານ ແລະ ຕິດຕາມຂອງຫລາຍຂະແໜງການ ເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນທຸກສະຖານທີ່.

• ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະກາງທີ 1:

ການປະສານງານ, ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ການຕິດຕາມ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ ລວມທັງຂະແໜງສະຫວັດດິການສັງຄົມ, ຍຸຕິທຳ, ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ (ICT) ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນທຸກຂັ້ນ ເພື່ອເຂົ້າໄປຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງໄວວາ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນທຸກສະຖານທີ່ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບປົກປ້ອງເດັກ.

• ຕົວຊີ້ບອກ

- ຈຳນວນກອງປະຊຸມປະຈຳປີລະດັບຊາດ ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ເພື່ອຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

1.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.1: ການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາຢ່າງເປັນລະບົບ ກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ

• ຕົວຊີ້ບອກ

- ມີມາດຕະຖານການດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ການແກ້ໄຂບັນຫາການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຂອງຫລາຍຂະແໜງການ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ຈັດກອງປະຊຸມລະດັບຊາດປະຈຳປີ ເພື່ອຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຄັ້ງທີ 02 (2021-2025) ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງບັນດາແຂວງ, ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຈາກຫລາຍຂະແໜງການ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ.
- ຈັດກອງປະຊຸມຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມງານລະດັບຊາດ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຄັ້ງທີ 02(2021-2025) ແລະ ອະທິບາຍເຖິງພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຕິດຕາມແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບປົກປ້ອງເດັກ.
- ສົມທົບກັບຂະແໜງ ສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ, ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຂະແໜງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຂະແໜງຍຸຕິທຳ, ສ້າງມາດຕະຖານການດຳເນີນງານ ສຳລັບການລາຍງານ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງກໍລະນີການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ.

1.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 1.2: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ກ່ຽວກັບຖານຂໍ້ມູນຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໂດຍການສ້າງລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ການເກັບກຳຂໍ້ມູນປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຜ່ານລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກ (CPIMS).
- ຂໍ້ມູນໄດ້ຈາກການລາຍງານທາງສາຍດ່ວນ ຂອງສູນຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປົກປ້ອງເດັກ ຂອງ ສະຫະພັນແມ່ຍິງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ໄດ້ມີການແຍກປະເພດຄວາມຮຸນແຮງ, ອາຍຸ, ເພດ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ສະຖານທີ່.
- ແບບຟອມການລາຍງານ ກ່ຽວກັບກໍລະນີຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນທົ່ວຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສັງຄົມສົງເຄາະ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບປົກປ້ອງເດັກ ໂດຍການຄົ້ນຄ້ວາທາງເລືອກຕ່າງໆ ໃນການສ້າງລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກ (CPMIS) ເພື່ອເກັບກຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຢ່າງທັນການ ແລະ ຍືນຍົງ.
- ອອກແບບ ແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນການບໍລິຫານຈາກສູນຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປົກປ້ອງເດັກຂອງ ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ໂດຍແບ່ງຕາມປະເພດຄວາມຮຸນແຮງ, ອາຍຸ, ເພດ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ສະຖານທີ່.
- ທົບທວນ ແລະ ປະກອບແບບຟອມການລາຍງານທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ຂະແໜງວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ສຳລັບກໍລະນີຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.

2. ເປົ້າໝາຍທີ 2: ການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ, ລວມທັງການຂຸດຄົ້ນທາງເພດ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.

• ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະກາງທີ 2

ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງທີ່ດີກວ່າຈາກທຸກຮູບແບບຂອງຄວາມສ່ຽງດ້ານການປົກປ້ອງເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດຢ່າງປອດໄພໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ.

• ຕົວຊີ້ບອກ

- ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງອິດເຕີເນັດທີ່ກວມເອົາການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດໃນການກະທຳຜິດຕໍ່ເດັກໄດ້ຮັບການ ຖືກປັບປຸງ ແລະ ປະກາດໃຊ້;
- ຈຳນວນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ໄດ້ການຊ່ວຍ ເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການແພດ ແລະ ດ້ານຈິດໃຈ.
- ສູນກາງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ, ວິເຄາະ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານແລະ ແນວໂນ້ມກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ;

2.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 2.1: ສະຖາບັນທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍໂດຍຜ່ານການວາງແຜນທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ການສ້າງຫຼັກຖານ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍ.

• ຕົວຊີ້ບອກ

- ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ;
- ຈຳນວນກອງປະຊຸມການປົກສາຫາລືກັບບັນດາພາກເອກະຊົນກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ;
- ການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາລະດັບຊາດກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດ ແລະ ສື່ອອນລາຍຂອງເດັກ ໃນ ສປປ ລາວ ສຳເລັດ.

• ວຽກຈຸດສຸມ

- ສ້າງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ຮ່ວມກັບຂະແໜງ ການສຶກສາ, ICT, ບັນດາບໍລິສັດໂທລະຄົມ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໂດຍພິຈາລະນາບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະນຳກ່ຽວກັບສື່ອອນລາຍ ຈາກອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມຂອງ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍ ສິດທິເດັກ ກ່ຽວກັບການຂາຍເດັກ, ໂສເພນີເດັກ ແລະ ຮູບພາບລາມິກອານາຈານເດັກ, ໂດຍສຸມໃສ່ການແກ້ໄຂການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນທາງເພດເດັກ;

- ຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບພາກເອກະຊົນທີ່ເຮັດວຽກໃນຂົງເຂດ ເຕັກໂນໂລຊີ (ICT) ເພື່ອໂຄສະນາກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ສິ່ງເສີມສິດທິເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ. ແຜນປະຕິບັດງານສະເພາະ ຄວນຖືກລວມເຂົ້າໃນແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ລວມທັງ ກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພາກເອກະຊົນ.
- ເສີມສ້າງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຂອງອົງກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ໃຫ້ບໍລິການອິນເຕີເນັດ, ບໍລິສັດໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ບໍລິສັດຊຳລະເງິນທາງອອນລາຍ ແລະ ສື່ຕ່າງໆເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພທາງອອນລາຍຂອງເດັກ.
- ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບ ການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດ ແລະ ສື່ອອນລາຍຂອງເດັກ ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈສະພາບການນຳໃຊ້ທາງອິນເຕີເນັດ, ໂອກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການວາງນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນການປົກປ້ອງເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.

2.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 2.2: ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເພື່ອດ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ

• ຕົວຊີ້ບອກ

- ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນເຄືອຄ່າຍປົກປ້ອງເດັກລະດັບໂລກຂອງ We Protect Global ເພື່ອຮ່ວມມືຢ່າງມີປະສິດທິຜົນໃນການສືບສວນແລະ ດຳເນີນຄະດີຂອງເຄືອຂ່າຍອາຊະຍາກຳ ແລະ ຜູ້ກະທຳຜິດ.
- ອອກຂໍ້ຕົກລົງ ຫລື ສະບັບປັບປຸງ ຫຼື ຮູບແບບການຮ່ວມມືກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ລວມທັງການປົກປ້ອງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ກັບບັນດາປະເທດອາຊຽນ.
- ຈຳນວນທັດສະນະສຶກສາແລກປ່ຽນລະດັບສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ແລະ ການຢ້ຽມຢາມເພື່ອແລກປ່ຽນບົດຮຽນກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.

• ວຽກຈຸດສຸມ

- ສະໜັບສະໜູນຂໍ້ລິເລີ່ມຕ່າງໆເຊັ່ນ: ກຳມະການຕິດຕາມລະດັບໂລກ (Virtual Global Taskforce) ແລະ ການປົກປ້ອງເດັກໂລກ (WeProtect Global) ເພື່ອຮ່ວມມືຢ່າງມີປະສິດທິຜົນໃນການສືບສວນແລະ ການດຳເນີນຄະດີຂອງເຄືອຂ່າຍອາຊະຍາກຳ ແລະ ຜູ້ກະທຳຜິດ.
- ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ, ລວມທັງໃນຂອບເຂດພາກພື້ນເຊັ່ນ: ແຜນປະຕິບັດງານອາຊຽນວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດ ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ໂດຍຜ່ານຂໍ້ຕົກລົງສອງຝ່າຍ ແລະ ຫລາຍຝ່າຍ ແລະ ແຜນງານ/ກິນໄກການຮ່ວມມືເພື່ອຕິດຕາມ, ປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງລະຫວ່າງປະເທດຕໍ່ເດັກ, ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ດຳເນີນການຢ້ຽມຢາມແລກປ່ຽນ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກເພື່ອແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການ.

- ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືກັບອົງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຂອງສາກົນ, ແລກປ່ຽນ ແລະ ບັບປຸງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເດັກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ຮັບເອົາຂໍ້ມູນຫຼັກຖານດິຈິຕອນ ເພື່ອສືບສວນ ແລະ ດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ຕໍ່ເຄືອຄ່າຍອາຊະຍາກຳທີ່ຮັບຜິດຊອບການຂາຍ ແລະ ການຊຸດຮິດທາງເພດເດັກ, ລວມທັງສື່ອອນລາຍ.

2.3. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 2.3: ຍົກສູງຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ຜູ້ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ເພື່ອຕອບໂຕ້ ບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງທັນສະພາບການ

• ຕົວຊີ້ບອກ

- ຈຳນວນເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫລວດທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການສືບສວນທີ່ເປັນມິດຕໍ່ເດັກກ່ຽວກັບ ການກໍ່ອາຊະຍາກຳທາງເພດເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ຈຳນວນພະນັກງານໄອຍະການທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ, ຜູ້ຊຸດຮິດ ແລະ ຜູ້ຄ້າຂາຍເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ກົນໄກການລາຍງານ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ຕອບໂຕ້ ການລ່ວງລະເມີດ ທາງເພດເດັກຢູ່ໃນສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ຈຳນວນພະນັກງານບໍລິການສັງຄົມໃນລະດັບຊາດ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ (ຮສສ, ສຍລ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ປປ ລາວ) ທີ່ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການກຳນົດ, ການລາຍງານ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກ ຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ຈຳນວນຄູທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວິທີການກຳນົດເດັກທີ່ຖືກກະທົບຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ ສັງຄົມອອນລາຍ, ລວມທັງການລ້ຽນທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍໃນກຸ່ມນັກຮຽນ, ແລະ ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອລາຍງານ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ.
- ຫຼັກສູດກ່ຽວກັບສິດທິເດັກ ແລະ ຍຸຕິທຳເດັກໄດ້ຖືກບັບປຸງເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາການສະໜັບສະໜູນແກ່ເດັກ ທີ່ເປັນພະຍານ ແລະ ເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການກໍ່ອາຊະຍາກຳທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ຈຳນວນພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກສາຍດ່ວນຊ່ວຍເຫລືອເດັກ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມເພື່ອສະໜອງການ ບໍລິການທີ່ມີຄວາມປອດໄພ, ເປັນຄວາມລັບ, ເປັນມິດກັບເດັກ, ເຂົ້າໃຈເຖິງບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ແລະ ການແກ້ໄຂທີ່ບໍ່ມີການຈຳແນກ.

• ວຽກຈຸດສຸມ

- ສ້າງຫຼັກສູດການສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫລວດໃນການສືບສວນການກໍ່ອາຊະ ຍາກຳທາງເພດເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາເວບມິດ (dark webs), ລວມທັງວິທີ ການສືບສວນທີ່ເຂົ້າໃຈເດັກໃນລະຫວ່າງການສືບສວນຄະດີອາຍາ.
- ສ້າງຫຼັກສູດການສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ໄອຍະການໃນການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ, ຜູ້ຊຸດຮິດ ແລະ ຜູ້ຄ້າຂາຍເດັກຜ່ານທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.

- ສ້າງກົນໄກການສົ່ງຕໍ່ ແລະ ກົນໄກການລາຍງານໃນບັນດາຂະແໜງຍຸຕິທຳ, ເຕັກໂນໂລຊີ (ICT) ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມເພື່ອຕິດຕາມກວດກາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເອກະສານ/ອຸປະກອນລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ເດັກຢູ່ໃນສື່ອອນລາຍ.
- ສ້າງສູນກາງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ການກວດກາ, ການວິເຄາະ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ແນວໂນ້ມທີ່ດີຂຶ້ນກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍລະຫວ່າງ ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະດັບຊາດ.
- ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານບໍລິການສັງຄົມໃນລະດັບຊາດ ແລະ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ (ຮສສ, ສຍລ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ປປ ລາວ) ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ວິທີການກຳນົດ, ການລາຍງານ ແລະ ການຊ່ວຍຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ຄູ ກ່ຽວກັບ ວິທີການກຳນົດເດັກທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມ ອອນລາຍ, ລວມທັງການລໍ່ລຽນທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍໃນກຸ່ມນັກຮຽນ, ແລະ ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອລາຍງານ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ.
- ທົບທວນຄືນສິດທິຂອງເດັກ ແລະ ຫຼັກສູດຍຸຕິທຳເດັກ ເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາກົນໄກທີ່ເປັນມິດຕໍ່ເດັກ ເພື່ອ ຮັບປະກັນການປົກປ້ອງເດັກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ເດັກທີ່ເປັນພະຍານຂອງຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການກໍ່ ອາຊະຍາກຳທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກສາຍດ່ວນ ເພື່ອສະໜອງການບໍລິການ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພ, ເປັນ ຄວາມລັບ, ເປັນມິດກັບເດັກ, ເຂົ້າໃຈເຖິງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການແກ້ໄຂທີ່ບໍ່ມີການຈຳແນກ.

2.4. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 2.4: ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ການບໍລິການ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ມີຄຸນ ນະພາບ ແລະ ທັນເວລາ ແກ່ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ

• ຕົວຊີ້ບອກ

- ຈຳນວນຄະນະໄກ່ເກຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງຕໍ່ກໍລະນີຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍໄປຫາລະບົບຍຸຕິທຳທາງການ ແລະ ລະບົບປົກປ້ອງ ເດັກ.
- ຈຳນວນສູນ ແລະ ສະຖານທີ່ປອດໄພທີ່ມີສຳລັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ລວມທັງຄວາມຮຸນ ແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ຈຳນວນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ໄດ້ຮັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຝຶ້ນຝູ, ລວມທັງການຝຶ້ນຝູດ້ານການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທັກ ສະຊີວິດ, ການສະໜັບສະໜູນດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ກິດຈະກຳກິລາ ແລະ ການຝັກຜ່ອນ ແລະ ການ ສະໜັບສະໜູນທາງສາສະໜາ ແລະ ວັດທະນະທຳ.

• ວຽກຈຸດສຸມ

- ສ້າງ ແລະ ຮັກສາສາຍດ່ວນລາຍງານໃຫ້ເຮັດວຽກ 24 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້/7ມື້ຕໍ່ອາທິດ ທີ່ລວມເອົາການລາຍງານ ການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ການຂຸດຮິດທາງເພດເດັກ, ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.

- ຮັບປະກັນການສາມາດເຂົ້າເຖິງການຮ້ອງທຸກທີ່ເປັນມິດຕໍ່ເດັກ ແລະ ກິນໄກການລາຍງານທີ່ມີຄວາມງ່າຍດາຍຕໍ່ເດັກ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ຄະນະໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂຶ້ນບ້ານ ແລະ ຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກສິ່ງຕໍ່ກໍລະນີຄວາມຮຸນແຮງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍໄປຫາລະບົບຍຸຕິທຳທາງການ ແລະ ໄປຫາລະບົບປົກປ້ອງເດັກ;
- ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງວິທີແກ້ໄຂສຳລັບເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍ, ລວມທັງການສະໜັບສະໜູນດ້ານກົດໝາຍ, ດ້ານການແພດ ແລະ ດ້ານຈິດໃຈ;
- ຮັບຮອງເອົາມາດຕະຖານສຳລັບການດຳເນີນງານເພື່ອປະສານງານ, ລາຍງານ ແລະ ຊ່ວຍໃນການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍໂດຍເຊື່ອມໂຍງກັບລະບົບປົກປ້ອງເດັກ;
- ຮັບປະກັນໃຫ້ເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍໄດ້ເຂົ້າເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ປອດໄພ, ໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍງທາງການແພດ ແລະ ດ້ານຈິດຕະສາດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານກົດໝາຍ, ການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະຊີວິດ, ການສະໜັບສະໜູນດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ກິລາ ແລະ ການພັກຜ່ອນ ແລະ ການປະຕິບັດທາງສາສະໜາ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເພື່ອສົ່ງເສີມການການກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ ແລະ ການຟື້ນຟູ;
- ຮັບປະກັນໃຫ້ມີການສືບສວນ-ສອບສວນທີ່ເຂົ້າໃຈເດັກ ແລະ ມີຂັ້ນຕອນທາງກົດໝາຍ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເດັກທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ.

2.5. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 2.5: ການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍຢ່າງມີປະສິດທິຜົນໂດຍຜ່ານການສຶກສາເປົ້າໝາຍ, ການລະດົມຊຸມຊົນ, ການປູກຈິດສຳນຶກ, ການຝຶກອົບຮົມທັກສະ ແລະ ການປ່ຽນແປງບັນທັດຖານສັງຄົມໃນທຸກຂັ້ນ.

• ຕົວຊີ້ບອກ

- ຈຳນວນເດັກ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ເຂົ້າເຖິງ ຫຼື ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ ໂດຍຜ່ານທາງໂທລະພາບ, ລາຍການວິທະຍຸ, ໂທລະໂຄ່ງ, ການສື່ສານໂດຍກົງກັບມວນຊົນ, ປ້າຍການໂຄສະນາທາງສີ່ສັງຄົມ ແລະ ໂປສເຕີ;
- ຈຳນວນພໍ່ແມ່ ແລະ ຜູ້ເບິ່ງແຍງດູແລເດັກທີ່ເຂົ້າເຖິງໂດຍໂຄງການສຶກສາອົບຮົມການເປັນພໍ່ແມ່ທີ່ດີ ທີ່ໄດ້ລວມເອົາຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ;
- ຈຳນວນເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທັກສະຊີວິດເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຂໍ້ຄວາມ ແລະ ທັກສະກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ ແລະ ສີ່ສັງຄົມ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແລກປ່ຽນແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳການກົດຂີ່ຊຸດຮິດ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆເພື່ອຢຸດຄວາມສ່ຽງໃນການປົກປ້ອງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ລາຍງານພຶດຕິກຳທີ່ໜ້າສົງໄສ.

• ວຽກຈຸດສຸມ

- ເຜີຍແຜ່ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ຄຳແນະນຳແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພທາງອິນເຕີເນັດ ລວມທັງກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນພາສາທີ່ເປັນມິດກັບເດັກ;
- ສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດຍຸດທະສາດການສື່ສານການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ ທີ່ມີໂຄງສ້າງແນໃສ່ສັງຄົມທຸກລະດັບ ແລະ ຊຸມຊົນ (ລວມທັງຜູ້ນຳຊຸມຊົນ) ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນກ່ຽວກັບປະເພດ, ຂະ

ໜາດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງບັນຫາການປົກປ້ອງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ, ລວມທັງການຊຸດຮິດທາງເພດ, ການລ່ວງລະເມີດ, ການຕົບແຕ່ງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ, ການລໍ້ລຽນທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ອື່ນໆ ແລະ ປະຕິບັດຕົວຈິງກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າຂອງການເຄົາລົບ ແລະ ການບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ການລາຍງານ ຄະດີ ແລະ ການຊອກຫາການບໍລິການ.

- ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອໂຄສະນາປຸກຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບການໃຊ້ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ໃຫ້ ປະຊາຊົນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຜ່ານໂທລະພາບ, ວິທະຍຸ, ໂທລະ ໂຄງ, ສີ່ສັງຄົມ ແລະ ກິດຈະກຳເຜີຍແຜ່ລົງສູ່ຊຸມຊົນ.
- ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ຄຳແນະນຳ ສຳລັບພະນັກງານສື່ມວນ ຊົນເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ເຂົາເຈົ້າໃນການສົ່ງເສີມຄຸນຄ່າທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການປົກປ້ອງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍໂດຍ ເຄົາລົບສິດທິຂອງເດັກໃນການອອກສື່ຕ່າງໆ.
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຶກສາອົບຮົມການເປັນພໍ່ແມ່ທີ່ດີທີ່ລວມເອົາຂໍ້ຄວາມການປົກປ້ອງທາງສີ່ສັງຄົມອອນ ລາຍ, ລວມທັງວິທີການກຳນົດເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ວິທີການແນະນຳເດັກກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດ ທີ່ປອດໄພ, ບ່ອນໃດທີ່ຈະຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ວິທີການສະໜັບສະໜູນ ເມື່ອເດັກໄດ້ຮັບ ຄວາມສ່ຽງຈາກທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ຝຶກອົບຮົມທັກສະຊີວິດແກ່ເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ ແລະ ສີ່ສັງຄົມ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແລກປ່ຽນແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳການກົດຂີ່ຊຸດຮິດ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆເພື່ອຢຸດຄວາມສ່ຽງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ລາຍງານພຶດຕິກຳທີ່ໜ້າສົງໄສ.
- ໂຄສະນາໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ຊາຍ ແລະ ເດັກຊາຍໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ເດັກຍິງ, ສົ່ງເສີມທັດສະນະຄະຕິສ້າງສັນ ແລະ ການສະແດງອອກເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ຊາຍໃນທາງສ້າງສັນ ແລະ ການປະຕິບັດຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍທັງບໍ່ຢູ່ໃນສື່ອອນລາຍ ແລະ ທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ລະດົມການເຂົ້າຮ່ວມຂອງເພດຊາຍໃນຂັ້ນການນຳ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ, ຫົວໜ້າກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ຄູອາຈານ, ຜູ້ບໍລິຫານຂັ້ນສູງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນໃນການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ລວມທັງການປົກປ້ອງທາງສີ່ສັງຄົມອອນລາຍ.

3. ເປົ້າໝາຍທີ 3: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ

- ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະກາງທີ 3:

ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍໃນທຸກໆໂຮງຮຽນຂອງ ສປປ ລາວ ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນໃນການຮຽນຮູ້ໃນສະພາບ ແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ ແລະ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປາສະຈາກຄວາມຮຸນແຮງທຸກຮູບແບບ.

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ນະໂຍບາຍການສຶກສາໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ ຫຼື ໄດ້ຮັບປັບປຸງ ເພື່ອປັບປຸງລະບົບ, ຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ທັກສະໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ.
- ຈຳນວນໂຮງຮຽນທີ່ມີນະໂຍບາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປົກປ້ອງເດັກໃນໂຮງຮຽນຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້.
- ຊຸດການສຶກສາກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນໃນລາວ.

3.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 3.1: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຈຳນວນຄົນທີ່ເຂົ້າເຖິງການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນໂຮງຮຽນ.
- ຈຳນວນບໍ່ມີກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຖືກເຜີຍແຜ່.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ທົບທວນນະໂຍບາຍການສຶກສາທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ປັບປຸງ/ສ້າງນະໂຍບາຍເພື່ອປັບປຸງລະບົບ, ຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ທັກສະໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນທົ່ວລະບົບການສຶກສາ.
- ດຳເນີນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍສະເພາະແມ່ນປະມວນກົດໝາຍ ອາຍາທີ່ຫ້າມການລົງໂທດທາງຮ່າງກາຍຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສິ່ງເສີມການປະຕິບັດວິໄນແບບສ້າງສັນ.
- ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ແນະນຳແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນໂຮງຮຽນ ມັດທະຍົມໃນສປປລາວ ແລະ ຕິດຕາມສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳແນະນຳດັ່ງກ່າວ.
- ເຂົ້າຮ່ວມການລິເລີ່ມການຮຽນຮູ້ທີ່ປອດໄພ, ເຊິ່ງເປັນຂໍ້ລິເລີ່ມທົ່ວໂລກທີ່ອຸທິດໃຫ້ແກ່ການຢຸດຕິຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນໂຮງຮຽນ, ສຳລັບການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້, ຮຽນຮູ້ການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ສ້າງຄູ່ຮ່ວມງານເພື່ອຢຸດຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ.

3.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 3.2: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂທຸກໆຮູບແບບຂອງຄວາມຮຸນແຮງໃນຂັ້ນໂຮງຮຽນ

- **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຈຳນວນເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນໂຮງຮຽນ, ພະນັກງານ ແລະ ຄູອາຈານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄູ່ມືແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນໂຮງຮຽນ ມັດທະຍົມໃນ ສປປ ລາວ.

- ຈຳນວນເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນໂຮງຮຽນ, ພະນັກງານ ແລະ ຄູອາຈານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ດ້ານຈິດໃຈໃຫ້ແກ່ເດັກ.
- ຈຳນວນກໍລະນີຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນໄດ້ຮັບການລາຍງານ ແລະ ຕິດຕາມໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນໂຮງຮຽນ.

• **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ສ້າງຫຼັກສູດ ແລະ ວິທີການສຶດສອນທີ່ເຂົ້າໃຈເຖິງບັນຫດຖານສັງຄົມ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ - ຊາຍ ແລະ ປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ການຮຸກຮານ ແລະ ການລ້ຽນ, ລວມເອົາທັກສະໃນການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ຈິດໃຈເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ.
- ຮັບປະກັນສະພາບແວດລ້ອມຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ອ້ອມຂ້າງໂຮງຮຽນໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ຖືກອອກແບບໃຫ້ຕອບສະໜອງການຢູ່ດີກິນດີຂອງເດັກທຸກຄົນ, ລວມທັງເດັກພິການ.
- ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄູອາຈານ ແລະ ພະນັກງານທີ່ສຳຄັນອື່ນໆຂອງໂຮງຮຽນ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ທີ່ເນັ້ນໜັກຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຖານະຜູ້ລາຍງານທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ວິທີການເຂົ້າໄປຊ່ວຍເຫຼືອ.
- ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄູສອນກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງດູແລເດັກ, ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການປົກປ້ອງທາງດ້ານຈິດຕະສາດເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມໃນໂຮງຮຽນ, ສົ່ງເສີມການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານຈິດວິທະຍາ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການພົວພັນລະຫວ່າງໂຮງຮຽນກັບຊຸມຊົນ.
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄູ່ມືແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນໂຮງຮຽນມັດທະຍົມໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍອີງໃສ່ການນຳໃຊ້ວິທີການສຶດສອນ ແລະ ການຮຽນທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນບັນດາພະນັກງານການສຶກສາ ລວມທັງວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປົກປ້ອງເດັກ.
- ເຊື່ອມໂຍງນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງເຂົ້າກັບການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ, ໂພຊະນາການ ແລະ ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມເພື່ອເພີ່ມບັນດາປັດໃຈທີ່ປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.

3.3. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 3.3: ເພີ່ມຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະຂອງເດັກ ໃນການປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ຢູ່ອ້ອມຂ້າງໂຮງຮຽນ

• **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຈຳນວນໄວໜຸ່ມຍິງ ແລະ ໄວໜຸ່ມຊາຍທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທັກສະຊີວິດ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງ, ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ ແລະ ການສົ່ງເສີມຄວາມເມດຕາ, ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບກັນ;
- ຈຳນວນກິດຈະກຳການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເດັກໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ໃນຊຸມຊົນເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເດັກໃນການແລກປ່ຽນປະສົບການ, ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ສ້າງນະໂຍບາຍຂອງໂຮງຮຽນກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນຄວາມຮຸນແຮງ.

• **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ໂຄສະນາໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ນັກຮຽນກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວາຈາ, ໂດຍສຸມໃສ່ຄວາມຮຸນແຮງລະຫວ່າງໝູ່ເພື່ອນນຳກັນ, ການຮຸກຮານ ແລະ ການລ້ຽງກັນໃນໂຮງຮຽນ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມໃນໂຮງຮຽນທີ່ປອດໄພ ແລະ ສະເໝີພາບ ແລະ ສົ່ງເສີມສາຍພົວພັນໃນທາງບວກລະຫວ່າງນັກຮຽນດ້ວຍກັນ.
- ຈັດຝຶກອົບຮົມທັກສະຊີວິດ ແລະ ສັງຄົມໃຫ້ແກ່ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນພຶດຕິກຳການການລ້ຽງກັນ.
- ໂຄສະນາໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມເມດຕາ, ຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບໃນໂຮງຮຽນເພື່ອສົ່ງເສີມສາຍພົວພັນໃນທາງບວກລະຫວ່າງນັກຮຽນດ້ວຍກັນ, ໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່.
- ສຶກສາອົບຮົມນັກຮຽນ, ພໍ່ແມ່, ຄູ ແລະ ຄົນອື່ນໆທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໂຮງຮຽນກ່ຽວກັບແນວຄິດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງຄວາມຮຸນແຮງທາງຮ່າງກາຍ, ທາງເພດ ແລະ ທາງວາຈາ ແລະ ໂຄສະນາໃຫ້ຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ມີໃຫ້ເດັກ ເພື່ອລາຍງານຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ສະຖານທີ່ໆສາມາດຊອກຫາການສະໜັບສະໜູນ ໃນໂຮງຮຽນ.
- ເດັກໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການສ້າງນະໂຍບາຍຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ໃນຂັ້ນຕອນການອອກແບບກົດຈະກຳ ເພື່ອຢຸດການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ.
- ສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເດັກນ້ອຍໃນການປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂ ແລະ ຕິດຕາມການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ.

4. ເປົ້າໝາຍທີ 4: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຢູ່ໃນຄອບຄົວ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ

• **ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະກາງທີ 4:**

ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍຜູ້ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນ ສປປ ລາວ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການບໍລິການປ້ອງກັນ ແລະ ການບໍລິການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ທີ່ອີງໃສ່ຊຸມຊົນ.

• **ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຈຳນວນຄະດີຂອງເດັກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທີ່ຖືກລາຍງານ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕິດຕາມໂດຍພະນັກງານສັງຄົມສົງເຄາະ.
- ຈຳນວນເດັກ, ພໍ່ແມ່ ແລະ ຜູ້ເບິ່ງແຍງດູແລເດັກ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຖິງກົດຈະກຳລະດົມຊຸມຊົນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການໃຊ້ການບໍລິການ ແລະ ປະຕິບັດບັນທັດຖານສັງຄົມທີ່ດີ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຢູ່ໃນເຮືອນ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ.

4.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 4.1: ການສະໜອງການບໍລິການແກ້ໄຂທີ່ມີຄຸນນະພາບໃຫ້ແກ່ເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍ.

• ຕົວຊີ້ບອກ

- ຈຳນວນພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກຕົວຈິງທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງຕໍ່ລະຫວ່າງຫລາຍຂະແໜງການທີ່ສ້າງຂຶ້ນສຳລັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.
- ຈຳນວນການໃຫ້ຄຳປຶກສາທີ່ດຳເນີນໂດຍຜ່ານສາຍຕ່ວນຂອງ ສຍລ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ປປ ລາວ.
- ຈຳນວນແຂວງທີ່ດຳເນີນການສ້າງແຜນທີ່ການບໍລິການ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່.

• ວຽກຈຸດສຸມ

- ເຜີຍແຜ່ຄູ່ມືແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າປະເວນີເດັກ ແລະ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ສະໜັບສະໜູນ ສູນພັກອາໄສຊົ່ວຄາວໃນການປົກປ້ອງເດັກທີ່ປອດໄພຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ໃນການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານກໍລະນີ, ການສະໜັບສະໜູນທາງກົດໝາຍ ແລະ ການບໍລິການຜື້ນຜູ້ສຳລັບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກທີ່ລອດຊີວິດຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ການລ່ວງລະເມີດ, ການຂຸດຮິດ ແລະ ການຄ້າປະເວນີເດັກ.
- ຂະຫຍາຍການບໍລິການສາຍຕ່ວນຂອງ ສຍລ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ປປ ລາວ ໄປທົ່ວທຸກແຂວງໃນປະເທດ.
- ຮັບປະກັນການລາຍງານໃຫ້ທັນເວລາ ກ່ຽວກັບ ກໍລະນີຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານກໍລະນີ ໂດຍຜ່ານຜູ້ເຮັດວຽກສັງຄົມສົງເຄາະ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ (ກຊ ຮສສ ແລະ ສຍລ).
- ສະໜັບສະໜູນ ບັນດາແຂວງໃນການເຮັດແຜນທີ່ການບໍລິການ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່.
- ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ, ຄູອາຈານ, ຜູ້ເຮັດວຽກສັງຄົມ (ຮສສ ແລະ ສຍລ) ແລະບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການສົ່ງຕໍ່ລະຫວ່າງຫລາຍຂະແໜງການທີ່ສ້າງຂຶ້ນສຳລັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.

4.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 4.2: ຫັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງເດັກ, ພໍ່ແມ່ ແລະ ສະມາຊິກຊຸມຊົນ ໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງ ໄປສູ່ການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ

• ຕົວຊີ້ບອກ

- ຈຳນວນໄວໜຸ່ມຍິງ ແລະ ໄວໜຸ່ມຊາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທັກສະຊີວິດ ແລະ ສັງຄົມ ເຊິ່ງເນັ້ນໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມເມດຕາ, ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.
- ຈຳນວນຄົນທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ທັກສະໃນການປ້ອງກັນເພື່ອຢຸດການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຜ່ານທາງໂທລະພາບ, ວິທະຍຸ, ໂທລະໂຄງ, ສື່ສັງຄົມ (PSAs), ກິດຈະກຳໂຄສະນາ.

• **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ປະກາດໃຊ້ຊຸດການສຶກສາອົບຮົມການເປັນພໍ່ແມ່ທີ່ດີຂອງ ສຍລ ໃນບັນດາແຂວງທົດລອງ, ລວມທັງຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບການເປັນພໍ່ແມ່ທີ່ດີ ແລະ ການນໍາໃຊ້ມາດຕະການທາງວິໄນທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ.
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຝຶກອົບຮົມການພັດທະນາທັກສະຊີວິດໃຫ້ແກ່ໄວໜຸ່ມ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ ແລະ ສິ່ງເສີມຄວາມເມດຕາ, ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.
- ສ້າງກົນໄກການລາຍງານທີ່ເປັນມິດຕໍ່ເດັກ ສໍາລັບກໍລະນີຂອງຄວາມຮຸນແຮງ ຢູ່ພາຍໃນຊຸມຊົນ ແລະ ໂດຍຜ່ານໂຮງຮຽນ.
- ປຸກຈິດສໍານຶກໂດຍເລັ່ງໃສ່ເປົ້າໝາຍເດັກ, ພໍ່ແມ່ ແລະ ສະມາຊິກຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບ ການບໍລິການທີ່ມີຢູ່ສໍາລັບຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງບົນພື້ນຖານທາງເພດ.
- ສ້າງສື່ໂຄສະນາທີ່ເໝາະສົມກັບເດັກ ເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາຊົນເຜົ່າເພື່ອສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ ສິດທິເດັກ ແລະ ການບໍລິການທີ່ມີໃຫ້ແກ່ເດັກ, ລວມທັງການບໍລິການຊ່ວຍເຫລືອ.
- ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຜ່ານລາຍການໂທລະພາບ/ວິທະຍຸ ແລະ ໂທລະໂຄງ ກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງການຊຸດຮິດທາງເພດ, ລວມທັງການປົກປ້ອງເດັກ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ຈິດຕະສາດ (MHPSS), ການປົກປ້ອງເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ, ການປ້ອງກັນການຊຸດຮິດທາງເພດ, ການຄ້າປະເວນີເດັກ, ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ.
- ໂຄສະນາປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ ທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບ ການຢຸດຕິການແຕ່ງດອງຂອງເດັກ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງໃນທຸກສະຖານທີ່.

**ພາກທີສາມ: ຫຼັກການ, ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ກົນໄກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນ
ດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນ
ແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II
(2021-2025)**

I ຫຼັກການ

1. ຫຼັກການໃນການຊ່ວຍເຫລືອແມ່ຍິງທີ່ຖືກຄວາມຮຸນແຮງ

1) ສິດທິເປັນພື້ນຖານ: ການໃຫ້ການບໍລິການທີ່ຈຳເປັນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ລັດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍໃນການເຄົາລົບ, ປົກປ້ອງ ແລະ ປະຕິບັດສິດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ. ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ແມ່ນການລະເມີດສິດທິມະນຸດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນສິດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະມີຊີວິດປາສະຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງ. ແນວທາງສິດທິມະນຸດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການບໍລິການທີ່ໃຫ້ບຸລິມະສິດຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມຢູ່ດີກິນດີຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ແລະ ການປະຕິບັດຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ດ້ວຍການໃຫ້ມີກຽດ, ເຄົາລົບ ແລະ ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ. ນອກນີ້ຍັງມີມາດຕະຖານການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ, ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ ໃນລະດັບສູງສຸດ, ການບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ, ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ສຳລັບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.

2) ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງ: ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການຈຳແນກ ທັງສອງຢ່າງນີ້ ຈຸດສູນກາງທີ່ເປັນເຫດ ແລະ ຜົນຂອງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການບໍລິການເພື່ອຮັບປະກັນນະໂຍບາຍ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງທີ່ຕອບສະໜອງບົດບາດຍິງ-ຊາຍທີ່ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ. ການບໍລິການຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ຈະບໍ່ມີການຍົກໂທດ ແລະ ຍອມຮັບ. ການບໍລິການຕ້ອງສົ່ງເສີມອົງກອນຂອງແມ່ຍິງບ່ອນທີ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງມີສິດຕັດສິນໃຈດ້ວຍຕົນເອງ ລວມທັງການຕັດສິນໃຈທີ່ປະຕິເສດການບໍລິການທີ່ຈຳເປັນ.

3) ວັດທະນະທຳ ແລະ ໄວທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຄວາມລະອຽດອ່ອນ: ການບໍລິການທີ່ຈຳເປັນ ຕາມວັດທະນະທຳ ແລະ ໄວທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຄວາມລະອຽດອ່ອນ ຕ້ອງຕອບສະໜອງຕໍ່ສະພາບການສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ປະການຊີວິດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງ ອາຍຸ, ຕົວຕົນ, ວັດທະນະທຳ, ແນວທາງເພດ, ຕົວຕົວທາງດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ພາສາ. ການບໍລິການທີ່ຈຳເປັນຍັງຕ້ອງຕອບສະໜອງຢ່າງເໝາະສົມຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຕ້ອງປະເຊີນກັບການຈຳແນກໃນຫລາຍຮູບແບບ ບໍ່ພຽງແຕ່ວ່າເປັນແມ່ຍິງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນຍ້ອນເຊື້ອຊາດ, ຊົນເຜົ່າ, ຊັ້ນວັນນະ, ຄວາມນິຍົມທາງເພດ, ສາສະໜາ, ຄວາມພິການ, ສະຖານະການສົມລົດ, ອາຊີບ ຫລື ລັກສະນະອື່ນໆ ຫລື ຍ້ອນວ່າລາວຖືກໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ. ຖືຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ/ຜູ້ລອດຊີວິດຈາກຄວາມຮຸນແຮງເປັນສູນກາງ

4) ການຖືຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ/ຜູ້ລອດຊີວິດເປັນສູນກາງ: ແມ່ນການໃຫ້ສິດທິມີແລ້ວ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ຖືເປັນຈຸດໃຈກາງໃນການໃຫ້ບໍລິການ; ເຊິ່ງມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຕ້ອງການທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ລອດຊີວິດ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມບອບບາງ,

ຜົນກະທົບຂອງການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການກະທຳ ແລະ ຮັບປະກັນການໃຫ້ບໍລິການທີ່ແທດເໝາະ ກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງ ຕ້ອງການທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງແຕ່ລະຄົນ. ການບໍລິການຄວນຕອບສະໜອງຕາມຄວາມ ປາຖະໜາຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.

5) ຖືຄວາມປອດໄພສູງສຸດ: ຄວາມປອດໄພຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການໃຫ້ ບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບ. ການບໍລິການທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ ແລະ ຫຼີກ ລ້ຽງການກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະ ລາຍຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ.

6) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ: ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ ເປັນສິ່ງຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ ກະທຳຜິດຮັບຜິດຊອບຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ຮັບປະກັນໃນການແກ້ໄຂທາງດ້ານຄວາມຍຸຕິທຳ. ການບໍລິການທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ/ຜູ້ລອດຊີວິດ ມີ ສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນຍຸຕິທຳ, ສິ່ງເສີມຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການດຳເນີນການ ຫລື ໃຊ້ສິດຂອງພວກເຂົາ ໃນ ຂະນະທີ່ຮັບປະກັນວ່າ ພາລະ ຫຼື ໜ້າທີ່ໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຍຸຕິທຳບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາແຕ່ເປັນໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະບານ.

2. ຫລັກການໃນການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ

1) ການປ້ອງກັນ, ການແກ້ໄຂ, ການສົ່ງຄືນສູ່ຄອບຄົວ: ເຖິງແມ່ນວ່າການປ້ອງກັນມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ, ແຕ່ຄວາມສຳຄັນຂອງການເຮັດວຽກໃນການປ້ອງກັນ, ການແກ້ໄຂ ແລະ ການສົ່ງຄືນສູ່ຄອບຄົວ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້.

2) ມີຕິທາງດ້ານເພດໃນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ: ການພິຈາລະນາແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມສຽງທີ່ແຕກຕ່າງ ກັນ ທີ່ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍປະສົບກັບຄວາມຮຸນແຮງໃນສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ແລະ ປະເພດຕ່າງໆຂອງຄວາມຮຸນແຮງ, ພ້ອມທັງແນໃສ່ແກ້ໄຂທຸກຮູບແບບຂອງການຈຳແນກທາງເພດທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກນ້ອຍ.

3) ວິທີການທີ່ອີງໃສ່ສິດທິເດັກ: ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບວ່າເດັກນ້ອຍເປັນຜູ້ຖືສິດ ແລະ ໃນທີ່ສຸດລັດຖະບານ ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດສິດ ຂອງເດັກນ້ອຍ.

4) ບໍ່ມີການຈຳແນກ: ທຸກໆວິທີການ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ການລິເລີ່ມແມ່ນອີງໃສ່ແນວຄວາມຄິດຂອງ ການລວມຕົວ ແລະ ບໍ່ຈຳແນກຜູ້ນຳໃນໃດໆ, ລວມທັງທາງເພດ, ຄວາມພິການ, ຄົນຊົນເຜົ່າ ຫຼື ສະຖານະພາບອື່ນໆ .

5) ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ: ເຖິງວ່າລັດຖະບານມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງສຸດ, ການຍຸຕິການໃຊ້ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງທຸກໆຄົນໃນສັງຄົມ, ລວມທັງ ສັງຄົມພົນລະເຮືອນ, ຊຸມຊົນ, ຄອບຄົວ, ພາກເອກະຊົນ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ.

6) ການປະສານງານ: ເນື່ອງຈາກລັກສະນະຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກທີ່ມີຫຼາຍຮູບແບບ, ການປະສານງານ ລະຫວ່າງຂະ ແໜງການ, ການປະສານງານໃນທຸກຂັ້ນ)ລະດັບຊາດ, ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນ (ແລະ ພາຍໃນສັງຄົມ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ.

7) ຜົນປະໂຫຍດອັນສູງສຸດສໍາລັບເດັກ: ດັ່ງທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ, ຜົນປະໂຫຍດອັນສູງສຸດສໍາລັບເດັກຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາເປັນຫຼັກໃນທຸກສະພາບການ.

8) ຂໍ້ມູນ ແລະ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ: ມັນໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າຂໍ້ມູນ ແລະ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນເພື່ອໃຊ້ໃນການໂຄສະນາ, ການສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ການສ້າງແຜນງານກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຢ່າງມີປະສິດຕິຜົນ.

9) ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ລອດຊີວິດ: ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນໃນການເຮັດວຽກເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ລອດຊີວິດຈາກຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຢ່າງທັນສະພາບການ, ເປັນມິດກັບເດັກ, ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ຮ່ວມກັນ ແລະ ຮັກສາເປັນຄວາມລັບ.

10) ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການເງິນ ແລະ ເຕັກນິກ: ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບວ່າຊັບພະຍາກອນຄວນໄດ້ຮັບການຈັດສັນ, ໃນທຸກຂະແໜງການ, ເພື່ອນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ເກີດຜົນສູງສຸດ, ແລະ ກົນໄກການຕິດຕາມກວດກາທີ່ເຂັ້ມແຂງຄວນໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດສັນ ແລະ ການນໍາ ໃຊ້ງົບປະມານ.

3. ຫຼັກການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ

1) ການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ແມ່ນໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໝົດທຸກຄົນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ.

2) ກໍານົດເອົາວຽກປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ເປັນວຽກຕົ້ນຕໍ ແລະ ຖືເປັນສໍາຄັນ ວຽກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການລົງ ໂທດຜູ້ກະທໍາຄວາມຮຸນແຮງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

3) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ ມີຫຼາຍພາກສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມ, ມີການຊື່ນໍາຄູ່ມືຄອງຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ໂດຍມີ ຄຊກມດ ແລະ ຄກມດ ຮັບຜິດຊອບເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສູນກາງປະສານງານ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

4) ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນບັນດານະໂຍບາຍ, ນິຕິກໍາ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານຕ່າງໆ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໂດຍສະໜອງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ງົບປະມານທີ່ຈໍາເປັນພ້ອມທັງປຸກລະດົມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທົ່ວສັງຄົມ, ບັນດາປະເທດເພື່ອມິດ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຂອງ ສປປ ລາວ.

II ແຫຼ່ງທຶນ

ແຫຼ່ງທຶນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ແມ່ນມາຈາກແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ.

1. ແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະໜອງງົບປະມານໃຫ້ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຢ່າງເໝາະສົມເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025). ທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຈັດສັນງົບປະມານຂອງຕົນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ວຽກງານງານຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕົນ.

2. ແຫຼ່ງທຶນການຊ່ວຍເຫຼືອ

ພົວພັນຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ສະຖາບັນການເງິນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ທຶນຮອນ.

III ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ (ຄຊກມດ)

ຄຊກມດ ມີໜ້າທີ່ຊີ້ນຳ ແລະ ນຳພາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ເພື່ອຫັນເປັນແຜນດຳເນີນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳອັນລະອຽດຂອງວຽກງານ ແຕ່ລະດ້ານໃນແຕ່ລະຂົງເຂດ.

ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ມີບົດບາດໃນການປະສານງານ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ພະແນກຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ບັນດາກະຊວງ-ອົງການ ແລະ ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະຕິບັດພາລະບົດບາດຂອງຕົນຜັນຂະຫຍາຍແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳອັນລະອຽດຂອງພາກສ່ວນຕົນ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຂົນຂວາຍຊອກຫາແຫລ່ງທຶນສົມທົບກັບງົບປະມານຂອງລັດເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ບັນລຸຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

2. ຄວາມຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະຂະແໜງການ

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ມີຄວາມສຳຄັນລະດັບຊາດ ແລະ ມີການພົວພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນມີຫຼາຍພາກສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມ, ມີການຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ແກ່ບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ໂດຍ ຄຸກມດ ຮັບຜິດຊອບເຮັດໜ້າທີ່ເປັນໃຈກາງປະສານງານສົມທົບກັບທຸກພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນ, ສະຫຼຸບຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ສະເໜີຍ້ອງຍໍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດດັ່ງກ່າວເປັນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ຂຶ້ນເທິງ, ລວມທັງພົວພັນຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ບົດຮຽນ, ການຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອ ສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ງົບປະມານເຂົ້າໃນ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດດັ່ງກ່າວ.

ບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ໂດຍ ຄຸກມດ ແລະ ຄຸກມດ ກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເສນາທິການຫັນເອົາແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເຂົ້າມາເປັນແຜນວຽກ, ແຜນເງິນ, ແຜນຄົນ ໂດຍຕິດພັນກັບລະບົບການສ້າງແຜນການ, ແຜນງົບປະມານລວມຂອງຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຮັບຜິດຊອບ ໃນການເຊື່ອມແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານຂອງລັດແຕ່ລະໄລຍະ; ສົມທົບກັບບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເກັບກຳ ແລະ ສ້າງຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບສະພາບ ແລະ ແນວໂນ້ມຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍແຍກເພດ, ອາຍຸ, ຄວາມພິການ, ລະດັບການພັດທະນາ ແລະ ຖານະເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເພື່ອພິມເຜີຍແຜ່ ແລະ ສະໜອງໃຫ້ສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເປັນພື້ນຖານ ໃນການກຳນົດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ນິຕິກຳ ເພື່ອຮັບມືກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ.

ຂະແໜງການເງິນ ຮັບຜິດຊອບຈັດສັນ ແລະ ສະໜອງງົບປະມານຂອງລັດຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ.

ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ, ປັບປຸງທ້ອງໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ກວດ ແລະ ປິ່ນປົວ ຜູ້ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍ ສະຖານທີ່ບໍລິການສຸຂະພາບຢູ່ໂຮງໝໍສູນກາງ ເພື່ອສະໜອງການບໍລິການສຸກເສີນ ແລະ ຍາວນານການປິ່ນປົວທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກ ຄວາມຮຸນແຮງ, ພັດທະນາຄູ່ມືການໃຫ້ບໍລິການທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການສະໜອງການບໍລິການໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ. ອົບຮົມການໃຫ້ບໍລິການທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການສະໜອງການບໍລິການໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ

ເດັກ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານບໍລິການ ເພື່ອ ຫລັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ສຸຂະສິກສາທີ່ ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ, ພໍ່ແມ່ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ ເພື່ອໃຫ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈໃນວຽກງານປົກປ້ອງດູແລເດັກ ໂດຍ ສະເພາະແມ່ນເດັກທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ທາງເພດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານສັງຄົມສົງເຄາະ ແກ່ແມ່ຍິງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຮກລະບາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ.

ຂະແໜງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຮັບຜິດຊອບພັດທະນາເດັກທາງດ້ານການສຶກສາ, ໂດຍການສ້າງ ເງື່ອນໄຂໃຫ້ເດັກຍິງໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນໃນທຸກລະດັບການສຶກສາຄຽງຄູ່ກັບເດັກຊາຍ ລວມທັງການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ກ່ອນໄວຮຽນ, ຊັ້ນປະຖົມພາກບັງຄັບ, ມັດທະຍົມສຶກສາ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການຮຽນຕໍ່ວິຊາຊີບ, ໃຫ້ຄວາມຮູ້ ທາງດ້ານກົດໝາຍ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ທັງໃນໂມງຮຽນ ແລະ ນອກໂມງຮຽນ ລວມທັງຊຸມຊົນ ໂດຍສະເພາະກຸ່ມສ່ຽງທີ່ຖືກເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ ເດັກ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເດັກມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນ; ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ເຂົ້າ ເຖິງການສຶກສາໃນທຸກລະດັບ, ພັດທະນາຫຼັກສູດ ທີ່ຮັບປະກັນສິດສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ການບໍ່ຈຳແນກບົນພື້ນຖານ ທາງເພດ ແລະ ການບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນການພົວພັນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ.

ຂະແໜງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຮັບຜິດຊອບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານການປ້ອງ ກັນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວ ຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ຝຶກວິຊາຊີບ, ສ້າງສີມືແຮງງານ, ຊອກວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກໃນກຸ່ມສ່ຽງ ແລະ ຄອບຄົວ, ຜູ້ປົກ ຄອງເດັກທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍປະຕິບັດວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ແລະ ການຈັດການແຕ່ລະກໍລະນີໃນ ການເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູເດັກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຊັ່ນ: ການປ້ອງກັນ (ລວມທັງການຈັດຕັ້ງການຢ້ຽມຢາມຄອບຄົວເດັກ ແລະ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພໍ່ແມ່ເດັກ), ການລະບຸເບື້ອງຕົ້ນ, ການປະເມີນ ແລະ ການລົງທະບຽນ, ການສົ່ງຕໍ່, ການໃຫ້ການບໍລິ ການດ້ານຕ່າງໆ. ການປະເມີນຄືນກໍລະນີການປ້ອງກັນ, ການປົດການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການສົ່ງກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານມະນຸດສັງຄົມສົງເຄາະແກ່ແມ່ຍິງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຮກລະບາດ ແລະ ໄພພິ ບັດຕ່າງໆ.

ຂະແໜງການຕ່າງປະເທດ ຮັບຜິດຊອບປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ພາຍໃນປະ ເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວພັນກັບການຕ້ານຄວາມຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການພົວພັນ, ການເຈລະຈາ, ເຮັດ ບົດບັນທຶກ, ເຊັນສັນຍາ, ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ນຳສົ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍກັບຄືນປະ ເທດ, ທັງຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ງົບປະມານ, ລວມທັງບັນດາ ບົດຮຽນອັນດີຈາກສາກົນ.

ຂະແໜງພາຍໃນ ຮັບຜິດຊອບໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ທາງກວ້າງແລະ ທາງເລິກກ່ຽວກັບຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງໃນ ການຂຶ້ນທະບຽນການເກີດຂອງເດັກເກີດໃໝ່, ການຂຶ້ນທະບຽນການແຕ່ງງານ ໂດຍສະເພາະເດັກທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ ແລະ ການເສຍຊີວິດ, ທະບຽນແມ່ຍິງທີ່ເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວເພື່ອປ້ອງກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ.

ຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ-ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຮັບຜິດຊອບໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ມູນເຊື້ອວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຂອງແມ່ຍິງລາວ, ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ເຜີຍແຜ່ຜົນຮ້າຍ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ຜົນຮ້າຍຈາກການມີລູກກ່ອນໄວອັນຄວນ, ສະກັດກັ້ນການຜະລິດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ສີ່ລາມິກຕ່າງໆ ທີ່ຄັດກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ຂະແໜງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ການສື່ສານ ມີໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການວາງແຜນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມ ການກໍ່ອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ແລະ ປົກປ້ອງເດັກທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ພາຍໃນ ສປປລາວ, ແລະ ມີການຮ່ວມມືກັບພັນທະມິດໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ຂະແໜງດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ຮ່ວມມືຢ່າງໃກ້ຊິດກັບຂະແໜງຍຸຕິທຳ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າກິດຈະກຳໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ເດັກໃນການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດ ແລະ ສື່ສັງຄົມອອນລາຍໃຫ້ປອດໄພ ເພື່ອ ຕ້ານການກະທຳຜິດທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ, ປ້ອງກັນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ, ລວມທັງການຊຸດຮີດ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກໂດຍການຮ່ວມມືກັບຂະແໜງສະຫວັດດີການສັງຄົມ.

ຂະແໜງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ຮັບຜິດຊອບຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະຖານການສ້າງຄອບຄົວ, ບ້ານ, ເມືອງ ພັດທະນາຕິດພັນກັບປະຕິບັດສິດສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ປາສະຈາກຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວໂດຍສະເພາະຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃນແຕ່ລະປີ.

ຂະແໜງຍຸຕິທຳ ຮັບຜິດຊອບໃນການປະສານງານກັບທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການທົບທວນ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກົດໝາຍໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ພົວພັນເຖິງການປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ; ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ບັນດາກົດໝາຍ, ນິຕິກຳຕ່າງໆ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງຢູ່ໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແນໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການເຄົາລົບ ແລະ ມີສະຕິຕໍ່ການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍໃຫ້ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານມະນຸດສະທຳແກ່ແມ່ຍິງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຮກລະບາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ.

ຂະແໜງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຕິດຕາມ, ຊອກຫາຜູ້ກະທຳຜິດເພື່ອດຳເນີນຄະດີ, ສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ, ຖືກຕ້ອງ, ວ່ອງໄວ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຄົນເຂົ້າ-ອອກເມືອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມຮຸນແຮງດັ່ງກ່າວ; ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ກອບກູ້ຜູ້ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຕິດຕາມຊອກຫາຜູ້ກະທຳຜິດ, ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສົ່ງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍກັບຄືນສູ່ປະເທດສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຮັບຜິດຊອບດຳເນີນຄະດີຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ເດັກ ແລະ ຄົນພິການຢ່າງທັນເວລາ; ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຝຶກອົບຮົມລະບຽບກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕ່າງໆ.

ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ (ສຍລ) ຮັບຜິດຊອບໃນການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການລະເມີດສິດ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ຮັບສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາໃນທຸກດ້ານເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍ; ມີໜ້າທີ່ໂຄສະນາປຸກຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກົດໝາຍຂອງລັດ, ມູນເຊື້ອວັດທະນະທໍາອັນດີງາມຂອງຊາດ, ສິນທິສັນຍາສາກົນທີ່ພົວພັນເຖິງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງລາວບັນດາເຜົ່າ ແລະ ທົ່ວສັງຄົມ; ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກໍາຕໍາມະການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ, ປົກປ້ອງຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ລວມທັງຜູ້ທີ່ມີບັນຫາທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມຮຸນແຮງດ້ວຍການໃຫ້ຄໍາປຶກສາດ້ານຈິດໃຈ, ດ້ານສຸຂະພາບ; ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານກົດໝາຍ ທັງເປັນຜູ້ປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນການດໍາເນີນຄະດີໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ, ສະໜອງສະຖານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວທີ່ປອດໄພແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ; ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບໄລຍະສັ້ນ ແລະ ການກັບຄືນສູ່ສັງຄົມຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານສັງຄົມສົ່ງເຄາະແກ່ແມ່ຍິງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຮກລະບາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ ໂດຍມີຕາໜ່າງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ-ເດັກນ້ອຍ ຂັ້ນສູນກາງ, ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ.

ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງສໍາພັນທາງດ້ານການເມືອງຂອງທົ່ວສັງຄົມ, ສຶກສາອົບຮົມເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີປອງດອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ; ໂດຍສະເພາະປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ; ໂດຍໄດ້ນໍາເອົາວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ເຂົ້າໃນແຜນຍຸດທະສາດຕາມສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ແຕ່ສູນກາງເຖິງທ້ອງຖິ່ນຮາກຖານ.

- ສຶກສາອົບຮົມ, ປຸກລະດົມປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າໃນການເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີ, ສົ່ງເສີມສິດສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ເສີມຂະຫຍາຍປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍບັນດາເຜົ່າຕ່າງໆ.
- ເກັບກໍາຂໍ້ມູນ, ສ້າງຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິແຍກເພດ, ເກັບກໍາຂໍ້ສະເໜີ, ຄວາມຂັດຂ້ອງໝອງໃຈຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າລາຍງານໃຫ້ພັກ-ລັດ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວ້າປຶກສາຫາລື ແລະ ແກ້ໄຂຕາມຄວາມ ເໝາະສົມ.
- ສ້າງເອກະສານ, ປຶ້ມຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວຽກງານຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ວຽກງານແມ່ ແລະ ເດັກ (ວຽກປົກປ້ອງລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ) ໃນຂົງເຂດວຽກງານແນວໂຮມໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.
- ຕັ້ງໜ້າຊີ້ນໍາ ແລະ ສູ້ຊົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ແມ່ຍິງເຜົ່າຕ່າງໆ ໄດ້ເຂົ້າຢູ່ໃນການນໍາຂອງຄະນະກໍາມາທິການ ແນວລ້າວສ້າງຊາດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ໃຫ້ເດັກນ້ອຍຊົນເຜົ່າ; ໂດຍສະເພາະແມ່ນເດັກນ້ອຍຍິງໄດ້ເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນຮຽນຕ່າງໆ.

ສະຫະພັນກໍາມະບານລາວ ແລະ ສູນກາງຊາວໜຸ່ມ ປປ ລາວ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂອງພັກ, ຮັບຜິດຊອບໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ປຸກຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກົດໝາຍຂອງລັດ, ສິນທິສັນຍາສາກົນທີ່ພົວພັນເຖິງສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ລວມທັງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຕາມສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນຮາກຖານ.

ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າເຂົ້າຮ່ວມປະກອບສ່ວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງທຸກຮູບການຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

IV ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ

ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ທຸກຂັ້ນ, ທຸກລະດັບ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ຮັບຜິດຊອບເປັນໃຈກາງໃນການລາຍງານໃຫ້ ຄຊກມດ ກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
2. ສ້າງລະບົບ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນຜົນ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິ ທິການນຳໃຊ້;
3. ຄຸກມດ ຂັ້ນກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ/ເມືອງ ຕິດຕາມກວດກາຄວາມຄືບໜ້າໃນການຜັນຂະຫຍາຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນໂດຍມີພະແນກ, ຂະແໜງ ແລະ ໜ່ວຍງານຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຊຶ່ງເປັນເສນາທິການເພື່ອສະຫຼຸບລາຍງານໃຫ້ ຄຊກມດ ເປັນປົກກະຕິ;
4. ຄຸກມດ ທຸກຂັ້ນ ຈັດກອງປະຊຸມແຕ່ລະໄລຍະຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຈະແຈ້ງເປັນລະບົບເພື່ອສະໜອງໃຫ້ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ;
5. ຄຸກມດ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ;
6. ພະແນກ, ໜ່ວຍງານ ແລະ ຂະແໜງ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງຈັດກອງປະຊຸມປະຈຳໄຕມາດ;
7. ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຸກມດ ຈັດກອງປະຊຸມກັບ ຄຸກມດ ກະຊວງ, ອົງການທຸກໆ 03 ເດືອນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມຮ່ວມກັບ ຄຸກມດ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ແຂວງທຸກໆ 06 ເດືອນເພື່ອສະຫຼຸບວຽກງານ;
8. ຄຸກມດ ຈັດກອງປະຊຸມຄົບຄະນະເປີດກ້ວາງ 01 ຄັ້ງຕໍ່ປີ;

9. ທ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ປະສານສົມທົບກັບທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການປະເມີນຜົນ ໄລຍະກາງ (2023) ແລະ ໄລຍະທ້າຍ (2025) ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ລວມທັງການປະຕິບັດຜັນທະ ໃນຂອບຂອງສົນທິສັນຍາຊີດໍ, ສົນທິສັນຍາສິດທິເດັກ ແລະ ອານຸສັນຍາ, ຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດ ທະນາແບບຍືນຍົງ;

10. ຄຊກມດ ສະຫລຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕົນ ໃຫ້ ຄຊກມດ ປະຈຳ 06 ເດືອນ, ປີ, ກາງສະໄໝ ແລະ 05 ປີ;

11. ການລາຍງານຂອງ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ສະຖິຕິແຍກເພດ, ອາຍຸ, ຊົນເຜົ່າ, ຄວາມພິການ, ມຸມລຳເນົາ ແລະ ຖານະເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;

12. ຄຊກມດ ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ປະຈຳແຕ່ລະໄລຍະ.

ເອກະສານຄັດຕິດທີ 1: ກອບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມ
ຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 05 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025)

ຕົວຊີ້ວັດ	ຖານຂໍ້ມູນ	ຄາດໝາຍຜ່ານໃນປີ 2025	ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ	ຄວາມຖີ່ຂອງການເຕັບກຳຂໍ້ມູນ	ຂະແໜງການທີ່ຮັບຜິດຊອບ
ຈຸດປະສົງລວມ: ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນທຸກສະຖານທີ່, ລວມທັງຢູ່ເຮືອນ, ໃນຊຸມຊົນ, ທາງສື່ອອນລາຍ, ຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນອື່ນ ໂດຍຜ່ານການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຂອງຫລາຍຂະແໜງການຢ່າງເປັນລະບົບ ອີງໃສ່ການປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ມີການສຸມໃສ່ການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂ ບັນຫາການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ.					
% ຂອງເດັກ ອາຍຸ 1-14 ປີ ທີ່ປະສົບກັບມາດຕະການ ການປະຕິບັດວິໄນຕ່າງໆ, ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງຈິດໃຈ ແລະ ການລົງໂທດທາງຮ່າງກາຍໃນໄລຍະໜຶ່ງເດືອນຜ່ານມາ	69%	48%	ການສຳຫຼວດດັດສະນີໝາຍສັງຄົມ (LSIS)	ທຸກ 5 ປີ	ສະຖິຕິ
% ຂອງແມ່/ຄູ່/ຜູ້ເບິ່ງແຍງເດັກ ອາຍຸ 1-14 ປີ ທີ່ເຊື່ອວ່າການລົງໂທດທາງຮ່າງກາຍແມ່ນຈຳເປັນສຳລັບການລ້ຽງດູ, ການດູແລງ ຫຼື ການສຶກສາອົບຮົມເດັກຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ໃນ ສປປ ລາວ	25.3%	13%	ການສຳຫຼວດດັດສະນີໝາຍສັງຄົມ (LSIS)	ທຸກ 5 ປີ	ສະຖິຕິ

ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1: ເພີ່ມທະວີການປະສານງານ ແລະ ຕິດຕາມຂອງຫຼາຍຂະແໜງການເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ.

ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະກາງທີ 1 : ການປະສານງານ, ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ການຕິດຕາມລະຫວ່າງຂະແໜງການ, ລວມທັງຂະແໜງ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຍຸຕິທຳ, ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ (ICT) ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນທຸກຂັ້ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຂົ້າໄປຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນທຸກສະຖານທີ່ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂອບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບປົກປ້ອງເດັກ.

# ກອງປະຊຸມປະຈຳປີລະດັບຊາດ ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ເພື່ອຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ສົບລ້າງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຄັ້ງທີ 2 (2021-2025) ກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	1	5	ບົດລາຍງານປະຈຳປີຂອງ ຄຳມາດ	ປະຈຳປີ	ຄຳມາດ
---	---	---	--------------------------	--------	-------

ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະສັ້ນທີ 1.1 : ມີການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາຢ່າງເປັນລະບົບ ກ່ຽວກັບການເຂົ້າໄປຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ

ມີມາຕະຖານດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການແກ້ໄຂບັນຫາການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຂອງຫຼາຍຂະແໜງການ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ	ບໍ່ມີ	ມີ	ບົດລາຍງານຂອງ ສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ, ແຮງງານ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງ	ປະຈຳປີ	ຄຳມາດ
--	-------	----	--	--------	-------

ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 1.2 : ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ກ່ຽວກັບຖານຂໍ້ມູນຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໂດຍຜ່ານການສ້າງລະບົບເຕັກນິກຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດ

ການເຕັບເກັບຂໍ້ມູນປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຜ່ານລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກ (CPIMS).	ບໍ່ມີ	ມີ	ບົດລາຍງານຂອງ ຣສສ	ປະຈຳປີ	ແຮງງານສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຄຳມາດ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ
ຂໍ້ມູນໄດ້ມາຈາກການລາຍງານສາຍດ່ວນ ແລະ ສູນໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ	ບໍ່ມີການແຍກ	ມີການແຍກ	ບົດລາຍງານຂອງ ສຍລ	ປະຈຳປີ	ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ

<p>ແລະ ເດັກນ້ອຍ ດຳເນີນງານໂດຍ ສຍລ ມີ ການແຍກຕາມປະເພດຄວາມຮຸນແຮງ, ອາຍຸ, ເພດ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ສະຖານທີ່</p>						
<p>ແບບຝອມການລາຍງານທີ່ປະສົມປະສານ ກັນ ກ່ຽວກັບກໍລະນີຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ ເດັກ ຖືກນຳໃຊ້ໃນຂະແໜງ ສາທາລະນະ ສຸກ, ສຶກສາ, ຢູຕິທຳ ແລະ ສັງຄົມສົງເຄາະ</p>	<p>ບໍ່ຖືກນຳໃຊ້</p>	<p>ຖືກນຳໃຊ້</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ຄາມດ, ສຍລ, ສຶກ ສາ, ຍຕທ, ຮສສ,</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ຄາມດ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງ ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຢູຕິທຳ, ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ</p>	
<p>ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2: ການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ອນລາຍ ລວມທັງການຂຸດຄົ້ນທາງເພດ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກທາງສື່ອນລາຍ</p>						
<p>ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະກາງທີ 2 : ເຕັກໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດີກວ່າຈາກທຸກຮູບແບບຄວາມສ່ຽງດ້ານການປົກປ້ອງເດັກທາງສື່ອນລາຍ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດຢ່າງປອດໄພ ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ</p>						
<p>ມີກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະ ກັດກັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ, ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທາງອິນເຕີເນັດ ທີ່ກວມເອົາການ ນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດໃນການກະທຳຜິດຕໍ່ເດັກ</p>	<p>ບໍ່ມີ</p>	<p>ມີ</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ຢູຕິທຳ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ຢູຕິທຳ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ, ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ຄາມດ</p>	
<p># ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ອນລາຍ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານກົດໝາຍ, ດ້ານການແພດ ແລະ ດ້ານຈິດໃຈ</p>	<p>ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ</p>	<p>100</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ຮສສ, ຍຕທ, ສຍລ, ສາທາ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີ ການສັງຄົມ, ຢູຕິທຳ, ສາທາລະນະສຸກ, ສະຫະພັນ ແມ່ຍິງລາວ</p>	
<p>ມີສູນກາງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຖືກສ້າງ ຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ, ວິເຄາະ, ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ແນວໂນ້ມ ຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ອນລາຍ</p>	<p>ບໍ່ມີ</p>	<p>ມີ</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ຍຕທ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ປ້ອງກັນປະເທດ, ຖະແຫຼງ ຂ່າວວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ຄາມດ</p>	

ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະສັ້ນທີ 2.1 : ຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ອນລາຍ ໂດຍຜ່ານການວາງແຜນ, ການສ້າງຫຼັກຖານ, ການຕິດຕາມ ກວດກາ, ການປັບປຸງໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍ ທີ່ເຂັ້ມແຂງ

# ກອງປະຊຸມການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາ ພາກອະກະຊົນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກ ທາງສື່ອນລາຍ	0	2	ບົດລາຍງານຂອງ ຄຸກມດ	ປະຈຳປີ	ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ, ຖະແຫຼງຂ່າວວັດ ທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຄຸກມດ, ພາກອະກະຊົນ
ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການ ປົກປ້ອງເດັກທາງສື່ອນລາຍ ໄດ້ຮັບການ ສ້າງຂຶ້ນ	ແຜນບໍ່ໄດ້ຮັບການ ສ້າງຂຶ້ນ	ແຜນໄດ້ຮັບການສ້າງ ຂຶ້ນ	ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ປທ	ທຸກ 5 ປີ	ຊຸມຊົນ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ, ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງ ທ່ຽວ, ຄຸກມດ
ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດ ແລະ ສື່ ອອນລາຍຂອງເດັກໃນ ສປປ ລາວ	ບໍ່ໄດ້ຈັດ	ໄດ້ຈັດ	ບົດລາຍງານຂອງ ຄຸກມດ	ປະຈຳປີ	ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການ ສື່ສານ, ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງ ທ່ຽວ, ຄຸກມດ

ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະສັ້ນທີ 2.2 : ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມື ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອດຳເນີນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ອນລາຍ

ເຂົ້າຮ່ວມປັນເຄືອຂ່າຍຂອງການປົກປ້ອງ ເດັກ (We Protect Global) ເພື່ອການ ຮ່ວມມືຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໃນການ ສືບສວນ ແລະ ດຳເນີນຄະດີຂອງເຄືອຂ່າຍ ອາຊະຍາກຳ ແລະ ຜູ້ກະທຳຜິດ	ບໍ່ມີການເຂົ້າຮ່ວມ	ມີການເຂົ້າຮ່ວມ	ບົດລາຍງານຂອງ ເດັກ ໂນໂລຊີ ແລະ ການ ສື່ສານ	ທຸກ 5 ປີ	ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການ ສື່ສານ, ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງ ທ່ຽວ, ຄຸກມດ
# ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບໃໝ່ ຫລື ສະບັບປັບປຸງ ຫຼື ຮູບແບບການຮ່ວມມື ກ່ຽວກັບການໃຊ້ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ລວມທັງການປົກ	0	1	ບົດລາຍງານຂອງ ເດັກ ໂນໂລຊີ ແລະ ການ ສື່ສານ	ປະຈຳປີ	ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການ ສື່ສານ, ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງ

ປ້ອງທາງສື່ອນລາຍກັບບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ							ທ່ຽວ, ຄາມດ
# ການຫັດສະນະສຶກສາແລກປ່ຽນລະດັບສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ແລະ ການຢ້ຽມຢາມເພື່ອແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ, ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ອນລາຍ	1	3	ບົດລາຍງານຂອງຄາມດ	ປະຈຳປີ	ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ, ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ຢຸຕິທຳ, ຄາມດ		
ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະສັ້ນທີ 2.3 : ຄວາມສາມາດທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ເພື່ອຕອບໂຕ້ກັບຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ອນລາຍຕໍ່ເດັກ ແລະ ສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ທັນເວລາ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ							
# ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການສືບສວນທີ່ເປັນມິດຕໍ່ເດັກ ແລະ ການກໍ່ອາຊະຍາກຳທາງເພດເດັກທາງສື່ອນລາຍ	0	50	ບົດລາຍງານຂອງປກສ	ປະຈຳປີ	ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ		
# ພະນັກງານໄອຍະການ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ, ຜູ້ກົດຂີ່ຂຸດຮີດ ແລະ ການຄ້າມະນຸດທາງສື່ອນລາຍ.	0	50	ບົດລາຍງານຂອງອົງການໄອຍະການ	ປະຈຳປີ	ອົງການໄອຍະການ		
ກົນໄກການລາຍງານທີ່ເປັນມິດຕໍ່ເດັກ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຕິດຕາມເອກະສານ/ອຸປະກອນ ກ່ຽວກັບການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກຢູ່ໃນສື່ອນລາຍ	ບໍ່ມີກົນໄກ	ມີກົນໄກ	ບົດລາຍງານຂອງກະຊວງ ປກສ	ປະຈຳປີ	ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ		

<p># ຜະນິກາງານບໍລິການສັງຄົມຂັ້ນ ສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ (ຮສສ, ສຍລ ແລະ ຊປປລ) ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການກຳນົດ, ການລາຍງານ ແລະ ການຊ່ວຍ ເຫຼືອ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງສັງຄົມອອນລາຍ</p>	0	200	ບົດລາຍງານຂອງ ຮສສ, ສຍລ, ຊປປລ	ປະຈຳປີ	ແຮງງານ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ການສັງຄົມ, ສະຫະພັນ ແມ່ຍິງລາວ, ຊາວໜຸ່ມ
<p># ຄູທີ່ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບວິທີການ ກຳນົດເຕັກທີ່ຖືກກະທົບຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງສັງຄົມອອນລາຍ, ລວມທັງ ການກັນແກ້ທາງສັງຄົມໃນກຸ່ມນັກຮຽນ ແລະ ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອລາຍງານ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ</p>	0	100	ບົດລາຍງານຂອງ ສຶກສາ	ປະຈຳປີ	ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
<p>ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະສັ້ນທີ 2.4 : ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງ, ການນຳໃຊ້ການບໍລິການ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ທັນເວລາ ແກ້ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງສັງຄົມອອນລາຍ</p>					
<p># ຜະນິກາງານທີ່ເຮັດວຽກສາຍດ່ວນຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ທີ່ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ສະໜອງການ ຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ປອດໄພ, ຮັກສາເປັນຄວາມລັບ, ເປັນມິດກັບເດັກ, ເຂົ້າໃຈເຖິງ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ບໍ່ມີການຈຳແນກ ແກ້ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງສັງຄົມອອນລາຍ</p>	0	150	ບົດລາຍງານຂອງ ສຍລ, ຊປລ	ປະຈຳປີ	ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ຊາວໜຸ່ມ ປປ ລາວ

<p># ຕາໜ່າງປົກປ້ອງເດັກ ທີ່ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການສົ່ງຕໍ່ ກໍລະນີຄວາມຮຸນແຮງ ທາງສັງຄົມອອນລາຍ ໄປຫາລະບົບຮູບເຕີ້ທຳ ທາງການ ແລະ ໄປຫາລະບົບປົກປ້ອງເດັກ</p>	<p>0</p>	<p>150</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ຮສສ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີ ການສັງຄົມ, ຍຸຕິທຳ</p>
<p>ຫຼັກສູດສິດທິເດັກ ແລະ ຍຸຕິທຳສຳລັບເດັກ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາການ ສະໜັບສະໜູນເດັກທີ່ເປັນພະຍານ ແລະ ເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ອາຊະຍາກຳທາງສັງຄົມອອນລາຍ</p>	<p>ບໍ່ມີ</p>	<p>ມີ</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ຄະນະປະສານງານ ຍຸຕິທຳເດັກ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ຄະນະປະສານງານຍຸຕິທຳ ເດັກ</p>
<p># ສູນ ແລະ ສະຖານທີ່ປອດໄພສຳລັບຜູ້ ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ລວມ ທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງສັງຄົມອອນລາຍ</p>	<p>2</p>	<p>5</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ສຍລ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ</p>
<p># ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງສັງຄົມອອນລາຍ ທີ່ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ ລວມທັງການ ຝຶນຜູ້ດ້ານການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມ ວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະຊີວິດ, ການສະໜັບ ສະໜູນດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ກິດຈະ ກຳກິລາ ແລະ ການຝຶກຜ່ອນ ແລະ ການສະ ໜັບສະໜູນທາງສາສະໜາ ແລະ ວັດທະນະທຳ</p>	<p>ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ</p>	<p>100</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ຮສສ, ສຍລ,</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີ ການສັງຄົມ, ສະຫະພັນ ແມ່ຍິງລາວ</p>

ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະສັ້ນທີ 2.5 : ການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ອອນລາຍຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍຜ່ານການສຶກສາຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ, ການລະດົມຊຸມຊົນ, ການບຸກຈິດສຳນຶກ, ການຝຶກອົບຮົມທັກສະ ແລະ ການປ່ຽນແປງບັນທັດຖານສັງຄົມໃນທຸກຂັ້ນ.

<p># ເດັກ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ ທີ່ເຂົ້າເຖິງ ຫຼື ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນການປົກປ້ອງທາງສື່ອອນລາຍ ຜ່ານທາງໂທລະພາບ, ລາຍການວິທະຍຸ, ໂທລະໂຄງ, ການສື່ສານມວນຊົນ, ປ້າຍໂຄສະນາທາງສື່ສັງຄົມ ແລະ ໂປສເຕີ</p>	<p>3.4 ລ້ານຄົນ</p>	<p>8 ລ້ານຄົນ</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງກະຊວງ ຖວທ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ຖະແຫຼງຂ່າວວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ</p>
<p># ພໍ່ແມ່ ແລະ ຜູ້ເບິ່ງແຍງດູແລເດັກ ທີ່ເຂົ້າເຖິງໂຄງການສຶກສາອົບຮົມການເປັນພໍ່ແມ່ທີ່ດີ ໄດ້ລວມເອົາຂໍ້ຄວາມການປົກປ້ອງທາງສື່ອອນລາຍ</p>	<p>100</p>	<p>2,000</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງສຍລ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ</p>
<p># ເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມ ທີ່ໄດ້ຝຶກອົບຮົມທັກສະຊີວິດ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຂໍ້ຄວາມ ແລະ ທັກສະການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ແລະ ສັສັງຄົມ, ສັ່ງເສີມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແລກປ່ຽນແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຜິດກຳການກົດຂີ່ຊຸດຣິດ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆເພື່ອຄວາມສ່ຽງໃນການປົກປ້ອງທາງສື່ອອນລາຍ ແລະ ລາຍງານຜິດກຳທີ່ໜ້າສົງໄສ</p>	<p>126</p>	<p>1,000</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງຄຸກມດ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ຄຸກມດ</p>

ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ

ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະກາງທີ (Outcome 3): ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍໃນທຸກໆໂຮງຮຽນຂອງ ສປປລາວ ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນໃນການຮຽນຮູ້ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ ແລະ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມປາສະຈາກທຸກຮູບແບບຂອງຄວາມຮຸນແຮງ

ນະໂຍບາຍການສຶກສາໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ ຫຼື ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ເພື່ອປັບປຸງລະບົບ, ຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ທັກສະໃນການ ປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງ ໃນໂຮງຮຽນ	ບໍ່ມີນະໂຍບາຍ	ມີນະໂຍບາຍ	ບົດລາຍງານຂອງ ສກ	ປະຈຳປີ	ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
# ໂຮງຮຽນທີ່ໄດ້ສ້າງ, ນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປົກປ້ອງເດັກໃນ ໂຮງຮຽນ	ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ	18	ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ສຶກສາ	ປະຈຳປີ	ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
ຊຸດການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ ເດັກ ໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ເຊື່ອມເຂົ້າ ໃນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນໃນລາວ	ບໍ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ	ຖືກສ້າງຂຶ້ນ	ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ສຶກສາ	ປະຈຳປີ	ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຄາມດ
ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະສັ້ນທີ 3.1 : ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍ ຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ					
ປຶ້ມກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ຄູ່ມືແນະ ນຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຖືກຂັດພິມເຜີຍແຜ່	ບໍ່ມີ	10,000	ບົດລາຍງານຂອງ ຄາມດ ແລະ ກະຊວງ ສກ	ປະຈຳປີ	ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຢຸຕິທຳ, ຄາມດ
ເຂົ້າຮ່ວມການລິເລີ່ມ Global Safe ເພື່ອ ຮຽນຮູ້ການຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ໃນໂຮງຮຽນ	ບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມ	ເຂົ້າຮ່ວມ	ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ສກ	ທຸກ 5 ປີ	ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຄາມດ

ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະສັ້ນທີ 3.2 : ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂ ທຸກຮູບແບບຂອງຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ

<p># ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນໂຮງຮຽນ, ຜະນົກງານ ແລະ ຄູອາຈານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄູ່ມື ວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກໃນໂຮງຮຽນມັດທະຍົມໃນ ສປປລາວ</p>	<p>2</p>	<p>18</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ສກ, ຄກມດ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຄກມດ</p>
<p># ກົດລະບຽບຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ ໄດ້ຮັບການຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ</p>	<p>ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ</p>	<p>ຈະກຳນົດຕາມຜາຍຫຼັງ</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ສກ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຄກມດ</p>
<p>ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນໂຮງຮຽນ, ຜະນົກງານ ແລະ ຄູອາຈານ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ດ້ານຈິດໃຈໃຫ້ແກ່ເດັກ</p>	<p>ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ</p>	<p>ຈະກຳນົດຕາມຜາຍຫຼັງ</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ສກ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຄກມດ</p>

ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະສັ້ນທີ 3.3 : ເຕັກ ແລະ ຜູ້ແມ່ຂອງເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະພຽງພໍ ໃນການປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ຢູ່ອ້ອມໂຮງຮຽນ

<p># ໄວໜຸ່ມຍິງ ແລະ ໄວໜຸ່ມຊາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທັກສະຊີວິດ ແລະ ສັງຄົມ ເນັ້ນໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງ, ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ ແລະ ການສົ່ງເສີມຄວາມເມດຕາ, ຄວາມສະໄໝພາບ ແລະ ຄວາມຄົາລົບກັນ</p>	<p>126</p>	<p>1,000</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ສກ, ຄກມດ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຄກມດ</p>
--	------------	--------------	------------------------------------	---------------	----------------------------------

<p># ກິດຈະກຳການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເດັກໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເດັກໃນການແລກປ່ຽນປະສົບການ, ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງນະໂຍບາຍຂອງໂຮງຮຽນ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນຄວາມຮຸນແຮງ</p>	<p>ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ</p>	<p>ຈະກຳນົດຕາມພາຍຫຼັງ</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງກະຊວງ ສກ, ຄຣາມດ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຄຣາມດ</p>
<p>ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 4: ການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄວາມຮຸນແຮງໃນເຮືອນ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ.</p>					
<p>ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະກາງທີ 4 : ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍຜູ້ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນ ສປປ ລາວ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການບໍລິການປ້ອງກັນ ແລະ ການບໍລິການແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ທີ່ອີງໃສ່ຊຸມຊົນ.</p>					
<p># ຄະດີຂອງເດັກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທີ່ຖືກລາຍງານ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕິດຕາມ ໂດຍນັກສັງຄົມສົງເຄາະ</p>	<p>100</p>	<p>1,000</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ສຍລ, ກະຊວງ ຮສສ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ແຮງງານ ແລະ ສະໜັວດີ ການສັງຄົມ, ສະໜະຜັນ ແມ່ຍິງລາວ</p>
<p># ເດັກ, ພໍ່ແມ່ ແລະ ຜູ້ເບິ່ງແຍງດູແລເດັກທີ່ເຂົ້າເຖິງກິດຈະກຳລະດົມຊຸມຊົນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການໃຊ້ການບໍລິການ ແລະ ປະຕິບັດບັນທຶກຖານສັງຄົມທີ່ດີ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງໃນເຮືອນ ແລະ ໃນຊຸມຊົນ</p>	<p>10,000</p>	<p>50,000</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ຄຣາມດ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ຄຣາມດ</p>
<p>ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະສັ້ນທີ 4.1: ການສະໜອງການບໍລິການແກ້ໄຂທີ່ມີຄຸນນະພາບໃຫ້ແກ່ເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍ</p>					
<p># ຜະນົບການທີ່ເຮັດວຽກຕົວຈິງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງການສົ່ງຕໍ່ລະຫວ່າງຫຼາຍຂະແໜງການທີ່ສ້າງຂຶ້ນສຳລັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ</p>	<p>100</p>	<p>500</p>	<p>ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ຮສສ, ສຍລ</p>	<p>ປະຈຳປີ</p>	<p>ແຮງງານ ແລະ ສະໜັວດີ ການສັງຄົມ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ສາທາລະນະສູກ, ສະໜະຜັນແມ່ຍິງ, ຊາວໜຸ່ມ</p>

# ໃຫ້ຄຳປຶກສາຜ່ານສາຍດ່ວນຂອງ ສຍລ ແລະ ຊຸປລ	2,000	10,000	ບົດລາຍງານຂອງ ສຍລ ແລະ ຊຸປລ	ປະຈຳປີ	ສະຫະພັນແມ່ຍິງ, ຊາວໜຸ່ມ
# ແຂວງທີ່ດຳເນີນການສ້າງແຜນທີ່ການ ບໍລິການ ແລະ ສ້າງເສັ້ນທາງການສົ່ງຕໍ່	1	18	ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ຣສສ	ປະຈຳປີ	ບັນດາແຂວງຕ່າງໆ
ຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະສັ້ນທີ 4.2 : ບັບບຸກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງເດັກ, ຝ່າຍ ແລະ ສະມາຊິກຊຸມຊົນ ໃນການປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ					
# ໄວໜຸ່ມຍິງ ແລະ ໄວໜຸ່ມຊາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບ ການຝຶກອົບຮົມທີ່ກະສະຊີວິດ ແລະ ສັງຄົມ	126	1,000	ບົດລາຍງານຂອງ ຄຸກມດ	ປະຈຳປີ	ຄຸກມດ
ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງ, ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ ແລະ ການສົ່ງເສີມຄວາມເມດຕາ, ຄວາມ ສະໝັຜາບ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.					
# ຄົນທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ກະສະການປ້ອງກັນ ເພື່ອຢຸດການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ຜ່ານທາງໂທລະພາບ/ວິທະຍຸ, ການ ກະຈາຍສຽງ, ໂທລະໂຄ້ງ, ກິດຈະກຳ ໂຄສະນາ.	3.4 ລ້ານຄົນ	8 ລ້ານຄົນ	ບົດລາຍງານຂອງ ກະຊວງ ຖວທ	ປະຈຳປີ	ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

